

**ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА СА ГЛАВНОГ
ПРЕТРЕСА ОДРЖАНОГ ДАНА 11. ЈАНУАРА 2007. ГОДИНЕ**

Председник већа: Отварам заседање у кривичном предмету К.П. бр.5/03 у кривичном поступку против опт. Милорада Улемека и других, по оптужници Окружног јавног тужилаштва у Београду – Специјалног тужиоца КТС.бр.2/03 од 21. августа 2003. године.

Констатује се да су на главни претрес приступили:

заменик Специјалног тужиоца Јован Пријић, пуномоћник породице оштећеног Председника Владе Републике Србије др. Зорана Ђинђића адвокат Срђа Поповић адвокат Дошен Мајкић Нино, као замена адвоката Рајка Даниловића, пуномоћник оштећеног Милана Веруовића адвокат Варја Банић, окривљени Милорад Улемек са браниоцем адвокатом Слободаном Миливојевићем, окривљени Звездан Јовановић са браниоцем адвокатом Ненадом Вукасовићем, окривљени Александар Симовић са браниоцима адвокатима Миодрагом Рашићем и Желимиром Чабрилом, браниоци окривљеног Милоша Симовића адвокати Миодраг Рашић и Желимир Чабрило, бранилац окривљеног Владимира Милисављевића адвокат Александар Поповић, бранилац окривљеног Нинослава Константиновића адвокат Александар Зарић по заменичком пуномоћју адвоката Оливере Ђорђевић, бранилац окривљеног Сретка Калинића адвокат Александар Ђорђевић, бранилац окривљеног Милана Јуришића званог «Јуре» адвокат Александар Зарић, окривљени Душан Крсмановић са браниоцем адвокатом Вељком Делибашићем, окривљени Саша Пејаковић са браниоцем адвокатом Гораном Петронијевићем, окривљени Бранислав Безаревић са браниоцем адвокатом Жељком Грбовићем и окривљени Жељко Тојага са браниоцем адвокатом Гораном Петронијевићем.

Настављамо главни претрес доказним поступком.

Упознајем да је веће одлучило да се у наставку доказног поступка саслуша сведок Јуришић Босилка, затим сведок Јовић Бошко и радници СУП-а Одељења крим. технике Београд, крим. техничари Радивоје Стојановић, Милисав Ђорђевић, Дејан Мијатовић, Бојан Стојковић и Предраг Ћурчић.

Мислим да ми се Дејан Мијатовић јављао јуче да је у Косовској Митровици и да ће он доћи сутра.

Да ли су присутни сведоци ту?

Нека приступе присутни сведоци да констатујемо ко је ту.

Да ли је Бајић Зорана у публици?

Није.

Није приступила сведок Јуришић Босиљка, али је приступила њена ћерка Јуришић Мила, па ће нам саопштити податке везано за сведока Јуришић Босиљку и тренутну њену ситуацију.

Да ли је приступио сведок Јовић Бошко?

Приступио је.

Радивоје Стојановић, приступио, Милисав Ђорђевић, приступио, Бојан Стојковић, приступио, а Дејан Мијатовић јавио се телефоном и приступиће на главни претрес који је заказан за 12. јануар 2007. године.

У судницу нека приступи за говорницу сведок Јуришић Мила.

Остали нека сачекају ван суднице до позива суда.

Констатујем да је приступио и сведок Предраг Ћурчић.

Имате ли ви код себе личну карту или неки други документ?

Сведок Јуришић Миланка: Имам њену личну карту.

Председник већа: А вашу?

Сведок Јуришић Миланка: И моју.

Председник већа: Дајте ми вашу личну карту.

Констатујем да на главни претрес није приступио позвани сведок Босиљка Јуришић. Приступила је Миланка Јуришић, ћерка Босиљке Јуришић.

Ваше име и презиме је Миланка Јуришић.

Сведок Јуришић Миланка: Да.

Председник већа: Име вашег оца?

Сведок Јуришић Миланка: Светозар.

Председник већа: Мајке?

Сведок Јуришић Миланка: Босиљка.

Председник већа: Датум вашег рођења и место?

Сведок Јуришић Миланка: 28.3.1952. године.

Председник већа: Место рођења?

Сведок Јуришић Миланка: Београд.

Председник већа: Адреса становања?

Сведок Јуришић Миланка: Бирчанинова број 8.

Председник већа: Лични број је 2803952715065.

Веће доноси

РЕШЕЊЕ

Да се у својству сведока саслуша Јуришић Миланка са подацима који су напред наведени.

Ја ћу вама дати упозорења да сте ви као сведок дужни да говорите истину, да лажно сведочење се кажњава по закону.

Нисте дужни да одговарате на питања којима би себе или своје блиске изложили тешкој срамоти или кривичном гоњењу.

Као сведок сте дужни да положите заклетву. Ја ћу вам прочитати текст заклетве, а ви уколико желите да положите заклетву, уколико нема сметњи реците само «да», а уколико мислите да не можете да положите

заклетву реците «не» и разлоге због којих не желите да положите заклетву.

Текст заклетве гласи: «Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати».

Сведок Јуришић Миланка: Да.

Председник већа: Ми смо најпре одлучили као веће да саслушамо на предлог одбране оптужених посебно браниоца Милана Јуришића да се саслушате као сведок на околности у вези догађаја који се десио 12. марта 2003. године убиство Председника Владе др. Зорана Ђинђића, а посебно на околности да ли се можете изјаснити да ли вам је познато да ли су нека лица неколико дана раније долазила у стан у Бирчаниновој где станујете ради увођења кабловске телевизије, да ли су улазила у тај стан, носила некакве мерне инструменте, каблове, доносили тај тањир или слично нешто? Да ли ви нешто о томе знате? Изволите.

Сведок Јуришић Миланка: Знам само из новина и штампе и преко телевизије. Све о томе само то знам. Моја мајка не зна ништа јер она је непокретна већ 5 година. Сада је ушла у шесту годину.

Председник већа: Је ли вас две живите саме у том стану?

Сведок Јуришић Миланка: Не. Са мајком.

Председник већа: Да. То сам вас питала.

Сведок Јуришић Миланка: Са мајком живим.

Председник већа: Ви и мајка живите у том стану саме?

Сведок Јуришић Миланка: Да.

Председник већа: Да ли сте ви 2003. године били током марта, почетком марта значи од 1.-ог па до 12. марта у стану у преподневним часовима, поподне јесте ли били одсутни, да ли вам је мајка у то време била покретна, непокретна, болесна?

Сведок Јуришић Миланка: Моја мајка је и тада била непокретна. И била сам у стану са њом.

Председник већа: Је ли се сећате да ли је неко долазио?

Сведок Јуришић Миланка: Не.

Председник већа: Не сећате се или не знате, није нико долазио?

Сведок Јуришић Миланка: Не. Не. Нико није долазио.

Председник већа: Нико није долазио?

Сведок Јуришић Миланка: Не.

Председник већа: Је ли стање ваше мајке било такво да она уопште не устаје из кревета?

Сведок Јуришић Миланка: Не устаје уопште из кревета већ две године је под катетером, а четири године под пеленама.

Председник већа: Кажите ми ова тераса која из Бирчанинове гледа, на ком спрату је ваш стан?

Сведок Јуришић Миланка: Моје мајке, на шестом спрату.

Председник већа: Интересује ме је ли има терасу тај стан?

Сведок Јуришић Миланка: Има заједничку терасу.

Председник већа: Заједничку?

Сведок Јуришић Миланка: Да. Целе зграде.

Председник већа: Ко још користи ту терасу осим ваше мајке и вас?

Сведок Јуришић Миланка: Долазе када намештају антену.

Председник већа: Антене?

Сведок Јуришић Миланка: Да. Станари. Мада више не, зато што имају кабловску. Моја породица нема кабловску.

Председник већа: Кажите ми да ли можда знате када је увођена кабловска телевизија, да ли је неко код вас се интересовао око тога?

Сведок Јуришић Миланка: Не.

Председник већа: Не?

Сведок Јуришић Миланка: Не.

Председник већа: Кажете то је заједничка тераса. Да ли испод те заједничке терасе постоји нека друга тераса или балкон који је окренут ка згради Владе Републике Србије?

Сведок Јуришић Миланка: Не. Испод те велике терасе само кров кос.

Председник већа: То је изнад или испод?

Сведок Јуришић Миланка: Испод терасе је стрми кров.

Председник већа: Има ли неки балкон на тој згради на шестом спрату?

Сведок Јуришић Миланка: Не.

Председник већа: Добро. Реците ми да ли за вас нешто значи Јуришић Милан који је овде окривљен? Јесте ли чули за њега?

Сведок Јуришић Миланка: Јуришић?

Председник већа: Нисте у сродству?

Сведок Јуришић Миланка: Не.

Председник већа: Добро. Јуче сте обавестили суд да је ваша мајка болесна је ли тако?

Сведок Јуришић Миланка: Да.

Председник већа: Констатује се да сведок Јуришић Миланка показује суду на увид личну карту Босиљке Јуришић која је рођена 10. септембра 1914. године. Лична карта број 237248 издата 28. децембра 1982. године на трајно коришћење. Лични број 1009914715564. Уз личну карту Јуришић Миланка подноси медицинску документацију о здравственом стању Јуришић Босиљке од 18. јануара и 4. јануара, 13.1.2005. године, 5.4.2006. године, 30.6.2006. године, 24.3.2006. године у погледу здравственог стања Јуришић Босиљке.

Констатује се да у извештају уролошке службе земунске болнице од 18. јануара 2006. године поред дијагнозе на латинском језику стоји једина под знацима навода «терапија» неконтролисања урина и столице је трајно ношење катетера и пелена.

Фотокопија ових здравствених уверења задржава се у списима, а такође Јуришић Миланка предаје и фотокопију извештаја лекара специјалисте од 7.12.2006. године лекар Владимир Дилигенски специјалисте неуропсихијатар у погледу свог здравственог стања као и извештај лекара специјалисте од 29.10.2006. године неуролога на име Јуришић Миланке. Сви лекарски извештаји у фотокопији задржавају се у списима.

Ја немам више питања за сведока.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Хтела сам да вас питам ту заједничку терасу коју кажете, колико станара користи, колико станова излази на ту заједничку терасу?

Сведок Јуришић Миланка: Сви станови могу да изађу на ту терасу ходником.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Сви станови у згради?

Сведок Јуришић Миланка: Да. И сви поседују кључеве, јер се ту некада сушио веш.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Колико има станова у тој згради?

Сведок Јуришић Миланка: 19.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: На вашем спрату је ли има још нека бака тако стара као ваша мајка?

Сведок Јуришић Миланка: Нема.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: А у згради?

Сведок Јуришић Миланка: Молим?

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: У згради?

Сведок Јуришић Миланка: У згради има на другом спрату, она је мало млађа, али не пуно.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Хвала.

Судија Милимир Лукић: Само имам једно питање. Да ли се та врата, да ли постоје врата на уласку значи за заједничку терасу?

Сведок Јуришић Миланка: Постоје.

Судија Милимир Лукић: Да ли неки прозор гледа на ту заједничку терасу од неког стана?

Сведок Јуришић Миланка: Ниједан прозор директно не гледа на ту терасу него када се изађе гледа се на ову зграду.

Судија Милимир Лукић: Која је насупрот ваше зграде?

Сведок Јуришић Миланка: Насупрот, да. Директно се види зграда СМПП-а.

Судија Милимир Лукић: Та врата, да ли су закључана или откључана?

Сведок Јуришић Миланка: Углавном закључана.

Судија Милимир Лукић: Добро. Хвала. Немам више питања.

Председник већа: Само ми одговорите, ви станујете у броју 8?

Сведок Јуришић Миланка: Да.

Председник већа: Постоји ли у Бирчаниновој број 6 таква иста тераса?

Сведок Јуришић Миланка: Не. Они имају једну отворену, а испод те отворене има мали као тераса балкон. Лођа.

Председник већа: Је ли и та тераса балкон исто тако окренута ка згради Владе Србије?

Сведок Јуришић Миланка: Да.

Председник већа: Добро. Да ли још неко има неко питање?

Констатујем да питања нема.

За реч се јавио бранилац првооптуженог Милорада Улемека адвокат Слободан Миливојевић.

Адв. Слободан Миливојевић: Кључ од терасе да ли поседује, односно ко поседује тај кључ?

Сведок Јуришић Миланка: Сви станари.

Адв. Слободан Миливојевић: Сви станари?

Сведок Јуришић Миланка: Да.

Адв. Слободан Миливојевић: Од када је у односу на атентат ваша мајка непокретна? Од када је, од ког времена у односу....

Сведок Јуришић Миланка: Од 2000. године.

Адв. Слободан Миливојевић: Од 2000. године?

Сведок Јуришић Миланка: Да. Могла је мало на столицу да седне у том периоду, али није могла да хода.

Адв. Слободан Миливојевић: Ја се извињавам, али морам да питам, да ли је она имала неке психогенетске...

Председник већа: Ко?

Адв. Слободан Миливојевић: Мајка, да ли је мајка имала било какве психогенетска оболења?

Сведок Јуришић Миланка: Мајка?

Председник већа: Не разумем колега са овим.

Адв. Слободан Миливојевић: Дакле, да ли може да говори, да ли разуме, да ли је спремна за комуникације и за разговоре?

Сведок Јуришић Миланка: Сада више није. Она је скоро на самрти.

Адв. Слободан Миливојевић: А тада?

Сведок Јуришић Миланка: Тада је могла да комуницира, али није могла да отвори врата.

Адв. Слободан Миливојевић: Добро. Да ли вам је познато да је можда ваша мајка имала неке разговоре са органима унутрашњих послова ван стана?

Сведок Јуришић Миланка: Не.

Адв. Слободан Миливојевић: Хвала лепо.

Председник већа: Да ли се још неко јавља за реч?

Бранилац опт. Александра Симовића адвокат Желимир Чабрило. Изволите.

Адв. Желимир Чабрило: Само да вас питам да ли је ваш стан у улици Бирчаниновој број 8 у поткровљу?

Сведок Јуришић Миланка: Јесте у косом крову.

Адв. Желимир Чабрило: Добро. Да ли на вратима пише Јуришић?

Сведок Јуришић Миланка: Пише Јуришић.

Адв. Желимир Чабрило: То је тај стан је ли?

Сведок Јуришић Миланка: Да.

Адв. Желимир Чабрило: Само то. Да вас питам још нешто, да ли ви имате брата?

Сведок Јуришић Миланка: Имам брата.

Адв. Желимир Чабрило: Да ли је могуће брат био код куће са мајком, а да ви нисте били код куће?

Сведок Јуришић Миланка: Не. Мој брат не живи са нама.

Адв. Желимир Чабрило: Хвала вам. Немам више питања.

Председник већа: Да ли се још неко јавља за реч?

Адвокат Горан Петронијевић. Изволите.

Адв. Горан Петронијевић: Врата за излазак на заједничку терасу, рекли сте са заједничког степеништа сам разумео?

Сведок Јуришић Миланка: Да.

Адв. Горан Петронијевић: Да се са заједничког степеништа...

Сведок Јуришић Миланка: Да. После тог догађаја смо затворили. Сада постоји решетка, не може да се излази више.

Адв. Горан Петронијевић: На ту терасу?

Сведок Јуришић Миланка: Да.

Адв. Горан Петронијевић: Што сте затворили? Је ли неко наредио или сте ви сами?

Сведок Јуришић Миланка: Нико. Него су станари хтели да затворе.

Адв. Горан Петронијевић: После овог догађаја, значи после атентата, о њему говорите?

Сведок Јуришић Миланка: Да.

Адв. Горан Петронијевић: Сада само још нешто, нисам вас најбоље разумео. Та заједничка тераса да ли је изнад вашег стана у нивоу или у нивоу вашег стана?

Сведок Јуришић Миланка: Изнад, па се спушта на стан у косом крову.

Адв. Горан Петронијевић: У косом крову се спушта на стан?

Сведок Јуришић Миланка: Јесте.

Адв. Горан Петронијевић: Значи у сваком случају изнад вашег плафона је та тераса?

Сведок Јуришић Миланка: Да.

Адв. Горан Петронијевић: Ако сам добро разумео?

Сведок Јуришић Миланка: Да. Покрива два стана.

Адв. Горан Петронијевић: Два стана покрива?

Сведок Јуришић Миланка: Да.

Адв. Горан Петронијевић: Је ли то целом ширином тог дела зграде?

Сведок Јуришић Миланка: Како мислите?

Адв. Горан Петронијевић: Мислим на ширину зграде гледано на Бирчанинову улицу, да ли је тераса та кровна тераса целом ширином? Кажете покрива два стана. Покрива два стана по дубини или?

Сведок Јуришић Миланка: Један стан који је према парку, а један стан моје мајке који гледа према...

Адв. Горан Петронијевић: То сам вас питао. Нисам најбоље тај распоред разумео. Сада само још нешто да вас питам око врата ових. Каква су то претходно врата била, кажете стављена решетка?

Сведок Јуришић Миланка: Врата од чега?

Адв. Горан Петронијевић: Од излаза на ту заједничку терасу? Дрвена, метална?

Сведок Јуришић Миланка: Иста су дрвена сада. Исто.

Адв. Горан Петронијевић: Иста која су била и тада?

Сведок Јуришић Миланка: Јесте.

Адв. Горан Петронијевић: А сада је још стављена и решетка? Јесам ли добро разумео?

Сведок Јуришић Миланка: Пре изласка горе где станујем.

Адв. Горан Петронијевић: Не. На вратима него пре изласка горе? Значи на степеништу?

Сведок Јуришић Миланка: На степеништу.

Адв. Горан Петронијевић: И сада ту постоји други кључ на тој решетки?

Сведок Јуришић Миланка: Да.

Адв. Горан Петронијевић: Од када је то стављено тачно реците ми? Мислим тачно, када кажем тачно, не мислим на дан.

Председник већа: Рекла је, изјаснила се.

Адв. Горан Петронијевић: Је ли у току 2003. године, након догађаја сте рекли. То сам разумео.

Председник већа: Рекла је после атентата.

Адв. Горан Петронијевић: Да. Али мислим ако може ближе да определи.

Сведок Јуришић Миланка: Не знам.

Адв. Горан Петронијевић: Не можете? Само ми реците брава на тим вратима каква је? Брава, кључ? Обична брава, нека специфична?

Сведок Јуришић Миланка: Од терасе?

Адв. Горан Петронијевић: Од терасе.

Сведок Јуришић Миланка: Обична брава.

Адв. Горан Петронијевић: Најобичнија брава? Јесте ли имали председника кућног савета или кућни савет?

Сведок Јуришић Миланка: Била је моја мајка па сам је ја после заменила. Мислим обављала сам оно што не може она.

Адв. Горан Петронијевић: Кажите ми кључ од те браве имали су сви станари кажете у згради?

Сведок Јуришић Миланка: Да.

Адв. Горан Петронијевић: Да ли је било неких пријава да је рецимо изгубљен кључ, да ли се тога сећате па да је евентуално прављен

нови кључ, да ли је евентуално мењана брава у тих неколико година пре овог догађаја?

Сведок Јуришић Миланка: Не.

Адв. Горан Петронијевић: Не знате за то?

Сведок Јуришић Миланка: Не.

Адв. Горан Петронијевић: Хвала. Немам више питања.

Председник већа: Можете ли да нам кажете број вашег кућног телефона у то време?

Сведок Јуришић Миланка: 6464-53. А сада је додата двојка.

Председник већа: Двојка испред шестеце?

Сведок Јуришић Миланка: Да.

Председник већа: Добро. Каквим ви писмом пишете, ћериличним или латиничним?

Сведок Јуришић Миланка: Па, користим и латиницу и ћерилицу.

Председник већа: Овако, замолила бих сарадника да приђе, да покаже сведоку из фотодокументације која се налази у списима, то је преглед стана у улици Трише Кацлеровића број 28, на страни број 10, фотографију број 16, са исписаним бројем и именом и презименом. Покажите сведоку и нека се сведок изјасни да ли препознаје можда да је то својом руком писала број телефона и име и презиме?

Сведок Јуришић Миланка: Не. То није мој стан.

Председник већа: Шта сте рекли?

Сведок Јуришић Миланка: То није мој стан.

Председник већа: Не. Нисам ни рекла да је ваш стан. Него је тај папирић.

Сведок Јуришић Миланка: Не знам. Не могу да...

Председник већа: Да ли сте ви то написали то ме интересује?

Сведок Јуришић Миланка: Не знам верујте не знам.

Председник већа: Ево видећете, на тој фотографији види се овај број 6464-53 и испод тога на седмици пише Јуришић Мила.

Сведок Јуришић Миланка: Не.

Председник већа: То није ваш рукопис?

Сведок Јуришић Миланка: Не.

Председник већа: Да ли је ваша мајка у то време могла да напише ово?

Сведок Јуришић Миланка: Не. Она има шлог у леву ногу и десну руку.

Председник већа: Добро. Хвала. Враћају се личне карте на име Јуришић Босиљке и Јуришић Миланке наведеном сведоку.

Нико се више не јавља за реч да постави питање овом сведоку.

Отпушта се сведок Јуришић Босиљка. Да ли тражите накнаду трошкова за данашњи долазак пред суд за превоз или слично?

Сведок Јуришић Миланка: Не.

Председник већа: Добро. Онда вам хвала што сте били. Само још нешто да вас питам. Овај стан у Бирчаниновој број 6.

Сведок Јуришић Миланка: То нису станови.

Председник већа: Него?

Сведок Јуришић Миланка: То је зграда пословна.

Председник већа: У броју 6?

Сведок Јуришић Миланка: Да.

Председник већа: Је ли тамо има неки балкон са оном оградом од кованог гвожђа?

Сведок Јуришић Миланка: Има, то може да се види са улице и преко пута из зграде.

Председник већа: Да ли то користи нема фирма или?

Сведок Јуришић Миланка: Да. То је пошто сам се ја ту родила то је био Метеоролошки Завод, а сада је ова локална самоуправа и још ваљда неке фирме.

Председник већа: Од када су они ту?

Сведок Јуришић Миланка: Локална самоуправа?

Председник већа: Да. Питам вас?

Сведок Јуришић Миланка: Метеоролошки Завод је од када сам се ја родила.

Председник већа: Добро. А, после локална самоуправа. И какво је њихово радно време, пре подне, по подне?

Сведок Јуришић Миланка: Пре подне.

Председник већа: Добро. Хвала. Можете да идете.

Шта сте сада хтели? Сада не можете, нисте се јавили када је време. Отом, потом, отпушта се сведок Јуришић Миланка. Имали сте време за постављање питања. Има ли неко нешто да примети у односу на на исказ сведока Јуришић Миланке? За реч се јавља адв. Горан Петронијевић.

Адв. Горан Петронијевић: Судија, чули смо овог сведока. Знамо у садржини списка шта се налази и шта је везано у вези са овим станом. Чули смо исказ у каквом је стању психофизичком и здравственом њена мајка. Немам разлога да не верујем овом сведоку. Ја у конкретном имајући у виду њен исказ, а и неке ствари које смо очигледно пропустили. Ја сам сада хтео да допуним са још неколико питања, предлажем да се изврши увиђај у овој згради, у том стану заједничкој тераси, ходнику и улазним вратима у саму зграду, како броја 8 тако и броја 6. Хтео сам само да питам да ли има излаз ка дворишту. Има лично сам се уверио, али то није меродавно, нормално, хтео сам сведока то да питам. Има много детаља које ћемо евентуално утврђивати око описа зграде, око овога, онога. За 15 минута би се на лицу места уверили шта је и каква је ситуација. Тако да предлажем да се та радња изврши. Хвала.

Председник већа: Да се изврши увиђај, на околности које?

Адв.Горан Петронијевић: На околности утврђивања положаја ове терасе о којој смо говорили. Положаја ових других тераса, значи са броја 6, физичке видљивости од тих тераса ка месту где се налазио покојни Премијер у моменту атентата, према згради Владе, са једне стране, као и распореда улазних врата са једне, са друге стране уз саму зграду и могућности да евентуално лице приступи тој тераси која није од стана из зграде итд. Значи читавог склопа те зграде, улазних врата од стране дворишта, од стране улице, саме терасе, положаја терасе и физичке видљивости терасе.

Председник већа: А, да би смо проверили које чињенице?

Адв.Горан Петронијевић: Да би смо проверили чињенице судија на околности на које је саслушаван овај сведок данас и допунили, да не би смо уз помоћ сведока описивали како то изгледа, најлакше је то погледали на лицу места?

Председник већа: Добро. Видели смо када смо били на увиђају, ја барем са колегом Кљајевићем.

Адв.Горан Петронијевић: Па, видели смо кроз двоглед смо гледали. Видели смо са 234 метра, толико, ако се не варам.

Председник већа: Па добро. Али се види тераса, је ли?

Адв.Горан Петронијевић: Вероватно ви много боље видите од мене, али ја нисам могао да видим оно судија што ме занима, а много би било боље и тада је та одлука и донета, али смо због оне хладноће и због онога тада скратили увиђај сећате се, да се оде и у Бирчанинову и са те стране изврши мерење. Мислим да смо тада погрешили. Предлажем да се та радња допуни на тај начин.

Председник већа: Добро. Да ли има још неких предлог, или нешто неко да примети у односу на исказ саслушаног сведока?

Констатујем да се више нико не јавља за реч.

Молим нека се позове сведок Радивоје Стојановић. Веће је усвојило предлог браниоца опт. Звездана Јовановића, да се саслушају сведоци који су вршили увиђај, након атентата 12.03.2003. године радници Одељења крим. технике СУП-а Београд, а на околност вршеног

увиђаја 12.03.2003. године, као и сведок који је вршио увиђај 17.03.2003. године на истом месту.

Добар дан.

Сведок Стојановић Радивоје: Добар дан.

Председник већа: Ви сте Радивоје Стојановић?

Сведок Стојановић Радивоје: Да.

Председник већа: Дан и месец вашег рођења?

Сведок Стојановић Радивоје: 06.12.1965. године.

Председник већа: Место?

Сведок Стојановић Радивоје: Врање.

Председник већа: По занимању сте?

Сведок Стојановић Радивоје: Оперативни криминалистички техничар.

Председник већа: Где сте запослени?

Сведок Стојановић Радивоје: Полицијска управа за град Београд.

Председник већа: На којим пословима радите?

Сведок Стојановић Радивоје: Радим као оперативни техничар. Вршим увиђаје.

Председник већа: Ви знате да је овде у току кривични поступак против опт.Милорада Улемека и др., и да им се ставља на терет извршење кривичних дела између осталог атентата на председника Владе др Зорана Ћинђића. Ви сте вршили тада са екипом увиђај на лицу места у дворишту Владе испред улаза број 5, Немањина број 11 и вршили сте увиђај у ул. Гепратовој број 14 на другом спрату канцеларија број 55. Шта можете о томе да кажете? Прво да вам кажем да сте као сведок дужни да говорите истину и да не смете ништа прећутати, да је давање лажног исказа кривично дело. Нисте дужни да одговарате на питања којима би вероватно изложили себе или себи блиска лица

кривичном гоњењу, знатној материјалној штети или тешкој срамоти. Дужни сте да суду пријавите сваку адресу, промену адресе боравишта, пребивалишта итд. Сада ћу вас позвати да положите заклетву као сведок. Текст заклетве ћу вам прочитати, а уколико сте сагласни са текстом заклетве ви ћете рећи да, а уколико нисте сагласни, рећићете разлоге због којих не желите да положите заклетву. Текст заклетве сходно одредбама Законика о кривичном поступку гласи: «Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати».

Сведок Стојановић Радивоје: Да.

Председник већа: Добро. Замолила бих вас да говорите гласније. Да ли сте ви у сродству са неким од овде оптужених лица?

Сведок Стојановић Радивоје: Не.

Председник већа: Можете сада да нам кажете шта вам је познато, на који начин сте извршили увиђај на лицу места 12.03.2003. године. Када је започео тај увиђај?

Сведок Стојановић Радивоје: Тог дана сам одрадио само део увиђаја. Најпре сам добио позив још у просторијама СУП-а Београд. Без икаквих информација и са колегом из VIII Одељења, Браниславом Мрвићем, који чинимо увиђајну екипу. Кренули смо пут Ургентног центра.

Председник већа: Приближите мало микрофон да вас чујемо.

Сведок Стојановић Радивоје: На Ургентном центру сам успео да уђем до просторије за реанимацију, где сам питао тадашњег Министра здравља Томицу Милосављевића, шта се десило, да би прикупио одређене информације. Дао ми је информацију и одмах сам се упутио у Немањину број 11. За то време из Градског СУП-а, стигло је мени појачање још неколико техничара, предвођени шефом одсека Китић Радованом. Дошао је и Ђорђевић Мирослав, Мијатовић Дејан и Стојковић Бојан. Ја сам започео рад на самом улазу. Лицу места није било адекватно обезбеђено.

Председник већа: На самом улазу где?

Сведок Стојановић Радивоје: Улаз V у згради Владе.

Председник већа: Зато што сте рекли да идете у Гепратову улицу, па вас сада питам...

Сведок Стојановић Радивоје: Извињавам се у Немањину. Значи ја сам комплетно одрадио улаз V у зграду Владе. Део увиђаја који се тиче Гепратове бр. 14 и просторије предводио је шеф одсека Китић Радован, са још пар техничара. Ја сам од њих био одвојен. Комуницирали смо у смислу да се послао фото апарат или неку кесу за паковање одређених трагова. Тако да могу да говорим о свему што се тиче самог улаза V.

Председник већа: Добро изволите.

Сведок Стојановић Радивоје: Да ли треба таксативно да набројим шта сам нашао?

Председник већа: Не. Ми смо прочитали записник, овај о вашем увиђају. Сада ви нама реците. Рекли сте мало пре да лице места није било добро обезбеђено? Јесте ли се распитивали ко је био ту присутан од особа које су требале да наредe обезбеђивање лица места и да ли сте ви уопште комуницирали и тражили накнадно да се то лице места обезбеди?

Сведок Стојановић Радивоје: Тражио сам у више наврата.

Председник већа: Од кога?

Сведок Стојановић Радивоје: Долазили су разни полицајци које ја не познајем. Што у униформи, што у грађанском оделу. Претпостављам да раде у обезбеђењу у самој згради. Био је да кажем благи метеж. После кључне информације да је извршен атентат на Премијера почели су и одређени министри да долазе из других делова града, конкретно једино што могу да се сетим министар културе Бранислав Лечић је дошао пешице. Прошао је кроз само лице места. Упозорио сам га, позвао сам још једног полицајца који је мени био најближи униформисаног, поставио га где да стоји и да забрани пролаз свим осталим док не буде дошао дежурни истражни судија и јавни тужилац.

Председник већа: Добро. Е, сада ми реците. Кажете били су разни полицајци. Реците ви мени, каква је пракса када идете на увиђај као криминалистички техничар, ради обезбеђења доказа, да је извршено неко кривично дело. Ко вам врши обезбеђивање лица места?

Сведок Стојановић Радивоје: Најчешће, све зависи од врсте кривичног дела. Најчешће то ради патрола подручног ОУП-а, где се врши увиђај. У неким случајевима обезбеђење лица места ради интервентна јединица СУП-а Београд. Они најчешће пре нас стигну. Ми сачекамо потврду информације. Долазимо, они су већ обезбедили лице места, за које су сматрали да треба да обезбеде. У том случају ја проширујем лице места, померах траку или физички распоређујем полицајце, који део простора и које лице места треба да ми се обезбеди.

Председник већа: Шта сте онда конкретно урадили 12.03.?

Сведок Стојановић Радивоје: Конкретно била је изузетно лоша комуникација. Нисам знао коме да се обратим. Изашли су из Владе двојица у цивилу за које сам претпоставио да су радници Министарства. Рекао сам им...

Председник већа: Како сте то претпоставили?

Сведок Стојановић Радивоје: Имали су ја мислим беџеве и радио станице. Један је код себе имао у десној руци аутоматску пушку и баш су изашли из зграде Владе. Замолио сам их не могу сада конкретно да се сетим детаља, али прича је ишла тако да они имају своја посла да су ишли нешто тражили, нешто организовали, већ су возила почела да долазе у двориште зграде. Инсистирао сам да нико не прилази...

Председник већа: Код кога сте то инсистирали?

Сведок Стојановић Радивоје: Код кога сам стигао. Конкретно нико се није појавио као старешина испред обезбеђења Владе и испред полицајаца. Не знам да ли је ту било полицајаца Савског венца, интервентне, жандармерије. Ту је било доста људи и доста полицајаца.

Председник већа: Јесте ли приметили некога од руководиоца Градског СУП-а, ту коме сте могли да се обратите да вам помогне и да тражите да он у оквиру своје ингеренције предузме неке мере да се обезбеди лице места?

Сведок Стојановић Радивоје: Најпре сам се обратио свог колеги Мрвић Браниславу...

Председник већа: Како?

Сведок Стојановић Радивоје: Мрвић Браниславу.

Председник већа: Добро.

Сведок Стојановић Радивоје: Он је из VIII Одељења Управе криминалистичке полиције који самном ради. Њему сам рекао да путем радио везе успостави контакт са нашом базом и да сазнамо ко је главни за обезбеђење лица места.

Председник већа: Добро.

Сведок Стојановић Радивоје: И он се у неком моменту изгубио. Касније сам приметио и начелника VIII Одељења Панић не могу да се сетим имена и он је дошао, сви су радили неке своје послове. Дошао је касније и судија Александар Чолић, ја мислим и госпођа која је била заменик тужиоца. Чак и они су коментарисали да не могу да уђу у зграду Владе, па сам и од Александра Чолић...

Председник већа: Шта не могу да?

Сведок Стојановић Радивоје: Када сам ја њима пришао Александар Чолић је рекао да и он не може тренутно да уђе у зграду Владе. Не знам са којом намером је кренуо, вероватно он као истражни судија зна...

Председник већа: На тај улаз број V?

Сведок Стојановић Радивоје: Не уопште он је стајао наспрам улаза за моторна возила мислим да је то улаз IV када сам ја њега уочио на лицу места. Пришао сам пошто...

Председник већа: Јесте ли ви њега учили или се вама неко било, ко тога дана од стране радника МУП-а, истражних судија, тужилаца, да ли је ико пришао и рекао, ајде урадите, то, то и то?

Сведок Стојановић Радивоје: Ја сам већ започео обележавање док судија још није био на лицу места. Када је дошао ја сам отишао да се поздравим, да се представим јер знамо се од раније, са ранијих увиђаја. Рекао сам шта и како, рекао је настави да радиш, рекао сам да имам проблема са обезбеђењем лица места. Сада не знам да ли је господин Чолић или госпођа тужилац рекли хаотично је стање, нешто у том контексту. Они су телефонирали телефонима, ја сам се вратио и наставио да радим. Звао сам своје старешине...

Председник већа: Јесте ли ви рекли старешинама да не можете да обезбедите да се тај увиђај уради како треба?

Сведок Стојановић Радивоје: Јесам.

Председник већа: Ко ме сте то рекли од старешина?

Сведок Стојановић Радивоје: Заменику начелника Х Одељења криминалистичке технике Ненаду Петровићу који је сам касније дошао на лице места и он човек није могао ништа посебно. Нон-стоп је неко пролазио...

Председник већа: Сада ви мени реците шта то значи није могао? Да ли то значи да ви нисте дали праву наредбу и упутили све остале људе који су ту да улазе на други улаз у зграду Владе или једноставно су то били ауторитети којима нисте ни покушали да кажете да се склоне са тог места?

Сведок Стојановић Радивоје: Конкретно кроз улаз V нико није прошао, јер сам ја физички свакога зауставио и упутио даље, али причам о ширем лицу места испред улаза V где су били одређени трагови. Ту нисам могао сам да контролишем и мој колега који је самном радио, нон-стоп је неко прилазио, пролазио тако да нисмо могли да органичимо колико је лице места. Конкретно улаз, сам улаз сам ја физички у току рада сам обезбеђивао.

Председник већа: Значи да нико није пролазио кроз тај улаз у време када сте ви вршили увиђај?

Сведок Стојановић Радивоје: Не.

Председник већа: Колико је сати било то када сте ви вршили увиђај?

Сведок Стојановић Радивоје: Ја сам информацију добио нешто после, не знам тачно, прецизно сатницу, али ћу вам рећи редослед догађаја. После 13,00 часова, у канцеларију долази Мрвић Бранислав и каже да хитно кренем са њим. Он је руководни инспектор у Одељењу за увиђајне послове. Кренуо сам са њим, нисам добио од њега никакву информацију. Отишли смо право до Ургентног центра.

Председник већа: Јесте ли знали где идете?

Сведок Стојановић Радивоје: Не.

Председник већа: Јесте ли знали шта се десило?

Сведок Стојановић Радивоје: Не. На Ургентном центру сам сазнао. Видео сам обезбеђење покојног Премијера и једног од чланова обезбеђења сам препознао Драгана Лалића који је некада самном радио. Он ми је рекао шта се десило и мене је пустио у просторије Ургентног центра.

Председник већа: А, шта је Мрвић радио?

Сведок Стојановић Радивоје: Телефонирао и остао. Њега нису пустили у Ургентни центар.

Председник већа: Молим?

Сведок Стојановић Радивоје: Њега нису пустили да уђе у Ургентни центар. Сачакао је ме и када сам ја добио информацију...

Председник већа: Колико је сати било када сте ви стигли у Ургентни центар?

Сведок Стојановић Радивоје: Не могу тачно да вам кажем, јер сат не носим. Имам сат на мобилном телефону, али...

Председник већа: Кажете да вас је обавестио Мрвић око 13,00 часова?

Сведок Стојановић Радивоје: Око 13,00 часова је дошао у моју канцеларију која се налази спрат ниже у односу на његов. Само је рекао Стојановићу крећемо на увиђај и никакву даљу информацију нисам добио. У току пута возио је под сиреном и ротацијом. Пар пута сам га питао, рекао је чућеш и видећеш. Тек на Ургентном сам ја сазнао. Претпоставио сам да се нешто десило, али...

Председник већа: Кажете у Ургентном сте се срели са министром здравља Томицом Милосављевићем?

Сведок Стојановић Радивоје: Да.

Председник већа: Њему сте се обратили и шта вам је он рекао, да се десило?

Сведок Стојановић Радивоје: Рекао ми је идемо у операциону салу. Ја сам се представио ко сам. Каже стање је критично, идемо у

операциону салу. Ја сам одмах изашао, сео са Мрвићем у ауто и вратио се.

Председник већа: Кажите ми сам увиђај ту на простору испред зграде Владе и улаз у зграду Владе број V ко је снимао и ко је фотографисао од радника СУП-а Београд?

Сведок Стојановић Радивоје: Фотоапаратом сам фотографисао ја. Најпре сам извршио обележавање свих трагова за које сам сматрао да су релевантни, да су у вези са наведеним делом. Извршио сам обележавање и почео сам да фотографишем. У томе ми је помагао колега Мијатовић Дејан.

Председник већа: Како?

Сведок Стојановић Радивоје: Мијатовић Дејан.

Председник већа: Добро.

Сведок Стојановић Радивоје: Који се накнадно прикључио. Он је узео да врши мерења ради израде скица. Значи ја сам конкретно извршио фотографисање на улазу број V.

Председник већа: Значи испред улаза и унутрашњости?

Сведок Стојановић Радивоје: Да.

Председник већа: Интересује ме да ли сте померали бројеве којима сте обележавали одређене трагове, током вршења увиђаја, да сте нешто обележили па да сте после тај број евентуално одређеног трага склонили број којим је обележен и ставили тај број на друго место, на неки други траг. Да ли је било трагова које нисте обележили?

Сведок Стојановић Радивоје: Ниједном није дошло до замене бројева. Можда је физички дошло до померања купе ради бољег фотографисања одређеног детаља, али када се постави од броја 1 до броја 16 само да погледам .

Председник већа: Кажите ми, кажете да сте радили улаз зграде број V да ли се сећате где су затечене Премијерове штаке, када сте ви дошли да извршите увиђај?

Сведок Стојановић Радивоје: Штаке су затечене на одморишту, првих шест, седам степеника, па одмориште и степенице воде десно у близини радијатора.

Председник већа: Да ли су биле обе штаке заједно?

Сведок Стојановић Радивоје: Обадве.

Председник већа: Када сте ви дошли оне су обе биле на одморишту?

Сведок Стојановић Радивоје: Обадве.

Председник већа: Оштећење које сте приметили на једној од штака које сте и фотографисали тада да ли је то парче пластике било поред саме штаке?

Сведок Стојановић Радивоје: Није. То сам накнадно приметио то парче штаке...

Председник већа: Молим?

Сведок Стојановић Радивоје: Тај ПВЦ део од штаке, рукохвата, сам накнадно приметио. Када сам дошао до броја 16, видео сам да фали део штаке, вратио сам се и тај део сам пронашао испред улаза, који је фотографисан, а није посебно обележен бројем, јер сам везао за штаку, претпоставио сам да је то тај део. Нисам се изјашњавао, спаковао сам и доставио сам нашим вештацима.

Председник већа: Где сте тачно на улазу нашли тај пластични део који сте однели до одморишта?

Сведок Стојановић Радивоје: Тај пластични део је нађен на првом степенику улаза.

Председник већа: На првом степенику гледано од улазних врата?

Сведок Стојановић Радивоје: Гледано ка улазу мало лево у висини врата то је фотографија број 35.

Председник већа: Да ли можемо да покажемо фотодокументацију, ајте молим вас на документ камери да покажемо фотодокументацију. Ово је положај од 1 до 10, па ће да нам покаже

сведок где је он то нашао овај пластични део и где га је померио. Изволите колега.

Адв.Слободан Миливојевић: Председниче извињавам се, али мала сугестија, мислим да би било добро да сваки од ових трагова који је он обележио да нам објасни, када и на који начин је то обележено, да ли је то онако статично како је он то рекао на почетку.

Председник већа: Он је објаснио како је обележио када је дошао на лице места и на који начин.

Прво ћемо саслушати сведока, па ћемо онда чути примедбе и евентуално додатна питања. Шта сте хтели, изволите. Чекајте прво да чујемо шта ће сведок рећи.

Опт.Улемек Милорад: Судија ја сам само хтео да питам да ли је господин сведок или је вештак. Пошто видимо да се користи...

Председник већа: Није вештак, него је сведок.

Опт.Улемек Милорад: Молим?

Председник већа: Није вештак, него је сведок.

Опт.Улемек Милорад: Не, пошто видим да се користи белешкама. Колико је мени познато овде, нико до сада није...

Председник већа: То је записник који имамо у списима сви, са фотодокументацијом.

Опт.Улемек Милорад: Ипак, сведок треба да сведочи непосредно.

Председник већа: Показаћемо ми то, ништа се ви не брините.

Опт.Улемек Милорад: Само толико.

Председник већа: Никола молим вас покажите обележавање ових трагова на фотографији од 1 до 10 на улазу у зграду Владе Републике Србије. Приказује се фотографија број 7, фотодокументација извршеног увиђаја испред зграде Владе Републике Србије улаз број V, међусобни положај трагова од 1 до 10. Видите, е сада, видите овде обележене трагове од 1 до 10?

Сведок Стојановић Радивоје: Да.

Председник већа: Јесте ли ви вршили обележавање ових трагова?

Сведок Стојановић Радивоје: Јесам.

Председник већа: Само ми реците у односу на овај улаз, где сте нашли ово парче пластичне штаке?

Сведок Стојановић Радивоје: Гледајући између тројке и ја мислим осмице, вероватно само секунд, на првом степенику се види једно сиво парче које није обележено на овој фотографији. Десно од жардињере, на првом степенику. Између осмице и тројке, па замишљена линија, мало десно на првом степенику.

Председник већа: Где вам је то. Покажите нам прстом. Ајте на фотографијама. То, тај светло плави траг. То је парче пластике које сте ви унели код штака?

Сведок Стојановић Радивоје: Ја када сам обележавао ове трагове, нисам знао порекло тог дела, нити сам знао да је то од штаке. Ја сам радио само трагове, обележавао трагове за које сматрам да су у вези са догађајем. Када сам стигао до штаке, на одморишту степеништа.

Председник већа: Добро. Окрените Никола даље фотодокументацију, да нађемо...

Сведок Стојановић Радивоје: Фотографију 31.

Председник већа: Ево.

Сведок Стојановић Радивоје: И фотографија 33 као детаљ.

Председник већа: Ово је фотографија број 31. Штаке затечене на одморишту степеништа поред радијатора означене бројем 16.

Сведок Стојановић Радивоје: Дајте нам и фотографију 33, следећа страница.

Председник већа: Добро. Ево.

Сведок Стојановић Радивоје: Уочава се да недостаје један део. Вратио сам се назад и још једном прегледао и помислио сам да би онај

део који нисам означио посебним бројем, а који сам касније фотографисао, претпоставио сам да би могао да припада овој штаци.

Председник већа: Добро. И шта сте урадили са тим делом?

Сведок Стојановић Радивоје: Запаковао сам га посебно, штаке посебно, сви остали трагови посебно и доставио физичко-хемијској лабораторији нашег Одељења на даљи рад.

Председник већа: Од момента вашег доласка, када сте дошли да вршите увиђај, кажете видели сте да није то обележено на прави начин. Долазили су и министри итд. Да ли је неко газио по том простору улаза број V? Испред улаза и све тамо до ових степеница тамо где су нађени?

Сведок Стојановић Радивоје: Поред жардињере и где су трагови 1, 2, 5 и 4, ту је неко успео и да прође. Физички нисам могао да спречим, који су долазили са друге стране зграде.

Председник већа: Покажите фотографију број 7.

Сведок Стојановић Радивоје: Може и 8. Седмица је боља због зграде, ивица зграде која води ка Немањиној.

Председник већа: Јесте. Никола покажите ту седмицу. Е, мало увећајте то. Како сте рекли између трагова...

Сведок Стојановић Радивоје: Ја се извињавам, да ли можемо фотографију број 6 да видимо. Мислим да је бољи приказ.

Председник већа: Може. Ево. Приказујемо фотографију број 6, наведене фотодокументације, улаз у зграду Владе Републике Србије, улаз број V међусобни однос трагова од 1 до 13. На овом простору можете ли јасније да нам кажете куда су улазила ова лица у Владу Републике Србије?

Сведок Стојановић Радивоје: Ова лица су пролазила овом стазом лево од зграде из правца улице Немањине.

Председник већа: Како?

Сведок Стојановић Радивоје: Ова стаза лево од зграде.

Председник већа: Лево од ове жардињере која има овај облик?

Сведок Стојановић Радивоје: То је у Кнеза Милоша извињавам се.

Председник већа: Добро.

Сведок Стојановић Радивоје: Одатле је прошао једино се сећам Бранислав Лечић. Прошао је поред купе 1.2.5. Нисам дозволио улазак ту него сам упутио на следећи. Било је још пар министара али не могу да се сетим који су били.

Председник већа: Ви сте прво обележили трагове па им нисте дозволили да улазе овде између обележених трагова 1.2.5.6 и тако даље. А шта је било са ове друге стране десне?

Сведок Стојановић Радивоје: Нико није обезбеђивао ни десну страну, ни овај пролаз. Ја сам инсистирао код једног од полицајаца да нико не пролази овом стазом која је лево од зграде. Неко је успео да прође. Не знам како.

Председник већа: Да ли вам је било ко приликом вршења увиђаја од радника обезбеђења унутар зграде или радника обезбеђења пок. Премијера Ђинђића објашњавао одакле штаке тамо где сте их ви затекли?

Сведок Стојановић Радивоје: Не. Нико.

Председник већа: Да ли сте некога питали?

Сведок Стојановић Радивоје: Нисам имао кога да питам, јер нисам знао ко где ради. Ко ради у Влади. Десно од одморишта има ја мислим једна портирница, ту никог нисам видео. Само су пролазили, одлазили, кад год сам неког хтео нешто да упитам сви су имали нека своја посла.

Председник већа: У улазу зграде Владе, дајте ми ту фотодокументацију, у улазу самом када сте почели степениште, има нека оштећења која су примећена, ево сада ћемо да их констатујемо, поред значи фотографија број 28 и фотографија број 27, хоћете показати то молим вас, значи фотографија 27 и фотографија 28. Поповићу, мало пратите суђење, сада немојте да се разиграно, тамо ћете на паузи. Овако, имамо на фотографији број 27 стоји детаљ оштећење на степеништу означено бројем 14. То значи да сте овим бројем 14 обележили ово оштећење на зиду.

Сведок Стојановић Радивоје: Да. Недостаје комад мермера или комад материјала од степеништа.

Председник већа: Кажите ми јесте ли ви то закључили тада када сте вршили увиђај да је то свеже оштећење?

Сведок Стојановић Радивоје: Закључио сам да је свеже зато што у непосредној околини било је ситних груменчића налик песку, налик комадићу.

Председник већа: Покажите сада фотографију број 28. Је ли то ово оштећење?

Сведок Стојановић Радивоје: Јесте.

Председник већа: На фотографији број 28 ово бело оштећење које је увеличано, то је то парче које недостаје за које сте ви закључили да је свеж траг неког оштећења?

Сведок Стојановић Радивоје: Да. Лево од стрелице. Ако може мало да се смањи фотографија, мало. Лево од врха стрелице, поред зида уочава се мало светлија. То су ти делови налик песку, налик ситним каменчићима или прашини. На основу тога смо закључили да би то могло да буде свеже.

Председник већа: Можете да приђете па да нам покажете на фотографији који је то део за који ви сматрате да су то била нека свежа оштећења? Показује сведок оловком на поду ситне неке беле честице за које каже да претпоставља или је тада закључио да потичу од овог оштећења које је обележено као траг број 14 на зиду у улазу зграде Владе Републике Србије. Реците ви мени да ли вам је било познато да се тада изводе неки грађевински радови на том улазу и у тим просторијама?

Сведок Стојановић Радивоје: Није ми било познато.

Председник већа: Да ли сте успели да нађете тај комад који је недостајао од зида? Је ли то био мермерни комад или?

Сведок Стојановић Радивоје: Нисам успео да нађем. Сем ових ситних детаља, нисам успео да нађем већи комад.

Председник већа: Нисте успели да нађете?

Сведок Стојановић Радивоје: Нисам.

Председник већа: Добро. Хоћете ли ми вратити фотодокументацију. У односу на ово оштећење штаке, за које сте ви закључили овај комад који сте нашли испред улаза у зграду Владе Републике Србије, да ли сте ви у том тренутку када сте донели то парче испред улаза, када сте видели да недостаје на штаци, погледали уопште и упоређивали боју, да ли је то та пластика, да ли се уклапа у то, пре него што сте га спаковали у одређену кесицу?

Сведок Стојановић Радивоје: Јесам. Проверавао сам. И ово парче које је нађено на првом степенику је много мање од оштећења на самој штаци.

Председник већа: На самој штаци?

Сведок Стојановић Радивоје: Да.

Председник већа: Јесте ли можда покушавали да нађете остатак?

Сведок Стојановић Радивоје: Јесам. И нисам успео.

Председник већа: Што се тиче боје и врсте пластике да ли је то исто?

Сведок Стојановић Радивоје: По мени јесте. Посумњао сам би могло да буде од те штаке.

Председник већа: Сада бих вас замолила да погледамо фотографију број 24 и да видимо овај траг број 14. Фотографија број 24 испод које стоји текст стрелицама означена оштећења од пројектила на вратима и степеништу као и стрелицама означени делови пројектила на црвеној стази. Мене сада прво интересује овај траг број 14 да њега фиксирамо. Је ли то тај први степенник који иде горе?

Сведок Стојановић Радивоје: Да.

Председник већа: Значи ради се о првом степенику који иде од улазних врата зграде Владе Републике Србије. Сада можете ли описати тај траг да нам кажете како сте приметили шта је било карактеристично за тај траг?

Сведок Стојановић Радивоје: За траг број 14?

Председник већа: Молим?

Сведок Стојановић Радивоје: Је ли за траг број 14?

Председник већа: Траг број 14.

Сведок Стојановић Радивоје: Па, приметио сам да у непосредној околини има доста ситних груменчића налик песку и прашина, баш у непосредној близини трага број 14, који сам обележио стрелицама. Врх стрелице показује оштећење, а лево сам приметио ту прашкасту материју.

Председник већа: Шта?

Сведок Стојановић Радивоје: Приметио сам те ситне каменчиће да кажем песак.

Председник већа: Громулице неке је ли?

Сведок Стојановић Радивоје: Да. Који су у непосредној близини овог оштећења на врху стрелице. Па сам претпоставио да...

Председник већа: Јесу ли оне биле компактне те две громулице које сте ви видели када кажете та оштећења која су отпала?

Сведок Стојановић Радивоје: То је више било величине песка.

Председник већа: Величине?

Сведок Стојановић Радивоје: Песка. Није било ниједног крупнијег грумена, каменчића да тако назовем. Значи величине песка. Ситно.

Председник већа: Да ли вам је то личило на ситни песак као самосталну материју или као на пример малтер, зид, нека цокла, комад неког каменчића, мермера или слично?

Сведок Стојановић Радивоје: Личило ми је на веома чврсту материју и највише ме је подсетило на материјал којим је обложено или изграђено степениште поменуто.

Председник већа: Добро. Кажете ви сте констатовали све трагове. Да ли сте се ви бавили улазним вратима и оштећењима?

Сведок Стојановић Радивоје: У ком смислу?

Председник већа: Оштећењима која су нађена, а посебно у рагастоу улазних врата?

Сведок Стојановић Радивоје: Да. Обележена су стрелицама.

Председник већа: Реците на којој фотографији то да погледамо?

Сведок Стојановић Радивоје: Фотографија 22 и 21.

Председник већа: Фотографија 21 показује ово оштећење на фасади. Нисам вас то питала за ово оштећење траг број 10, пошто је он добро описан и велики. Него ме интересује ова фотографија примера ради 22, улазна врата, пети улаз зграде Владе Републике Србије. То ме интересује.

Сведок Стојановић Радивоје: На фотографији 22 виде се две стрелице.

Председник већа: Добро. Ова једна поред друге у доњем нивоу?

Сведок Стојановић Радивоје: Да. На самим вратима.

Председник већа: Добро.

Сведок Стојановић Радивоје: То је као детаљ други угао фотографисања. На фотографији 21 се виде обадве стрелице. Претходна фотографија.

Председник већа: Ова ме оштећења која су приказана на фотографији број 22, то су била два свежа оштећења?

Сведок Стојановић Радивоје: По мени су деловала свеже, као да је откинут део дрвета, да недостаје.

Председник већа: Да ли сте негде видели да постоје ти мали парчићи откинутог дрвета у околини?

Сведок Стојановић Радивоје: Нисам видео.

Председник већа: Да ли сте можда мерили дубину тих оштећења на вратима у односу на основну ивицу врата и рагаста?

Сведок Стојановић Радивоје: Нисам вас чуо, извињавам се.

Председник већа: Молим?

Сведок Стојановић Радивоје: Нисам вас чуо, почетак.

Председник већа: Да ли сте мерили дубину тог оштећења у односу на основну ивицу врата?

Сведок Стојановић Радивоје: То су оштећења максималне дубине око милиметар, два.

Председник већа: То одокативно?

Сведок Стојановић Радивоје: Значи нисам мерио. Одокативно сам видео да су то површинска оштећења.

Председник већа: Осим ова два која сте стрелицама показали, да ли је било неких других ситнијих или крупнијих оштећења?

Сведок Стојановић Радивоје: На фотографији 24, на левом делу врата.

Председник већа: Ајте да видимо. Покажите Никола фотографију 24.

Сведок Стојановић Радивоје: Стрелица која је у левом делу фотографије то је једно од тих.

Председник већа: Је ли то спољна страна врата?

Сведок Стојановић Радивоје: То је унутрашња страна врата.

Председник већа: Унутрашња страна?

Сведок Стојановић Радивоје: Само моменат.

Председник већа: Хоћете ли Никола да нам покажете онако текст испод фотографије. Пише фотографија број 24, стрелицама означена оштећења од пројектила на вратима и степеништу. Делови пројектила на црвеној стази. Значи ово на вратима вас питам да ли је то на унутрашњој страни или на спољној страни врата?

Сведок Стојановић Радивоје: На унутрашњој.

Председник већа: На унутрашњој страни?

Сведок Стојановић Радивоје: На унутрашњој.

Председник већа: Да ли сте гледали са спољне стране да ли има оштећења?

Сведок Стојановић Радивоје: Гледао сам. Нисам пронашао ниједно оштећење.

Председник већа: Добро. Хоћете мало да увећате ово оштећење.

Сведок Стојановић Радивоје: На истој фотографији на вратима на делу врата који је ближе броју 14 постоји још једна стрелица са још једним малим...

Председник већа: На истој фотографији?

Сведок Стојановић Радивоје: Да. Изнад броја 14 горе. Код другог стакленог дела.

Председник већа: То говорите о овом поред стакленог дела је ли тако?

Сведок Стојановић Радивоје: Да. Десно од стакленог дела. Врх стрелице. Има две беле мрље.

Председник већа: Добро. Ево видимо. И то су исто таква била по дубини оштећења?

Сведок Стојановић Радивоје: Релативно плитка, милиметар, два. Не могу прецизно да се изјасним јер одокативно сам видео да су плитка оштећења.

Председник већа: Када сте ви дошли на лице места да извршите увиђај, реците ми ова врата улазна, јесу ли била широм отворена, како, једно крило, оба крила?

Сведок Стојановић Радивоје: Врата су фотографисана у затеченом стању када сам ја дошао. Десни део врата је био отворен што се види на фотографији број 6, 7.

Председник већа: Фотографија број 6.

Сведок Стојановић Радивоје: У таквом стању сам их ја затекао.

Председник већа: Сада оно оштећење које сте рекли да се налази на унутрашњој страни врата, на које крило то мислите?

Сведок Стојановић Радивоје: То припада на другим вратима која су лептир врата, не на овом стакленом делу. Значи иза ових улазних врата постоје још једна лептир врата. Лептир зато што се...

Председник већа: Слободно отварају?

Сведок Стојановић Радивоје: Слободно отварају. И на том левом делу лептир врата са унутрашње стране је оштећење о којем смо малопре коментарисали.

Председник већа: Хоћете вратити ону фотографију да то мало боље видимо. Значи не ради се то о улазним вратима она оштећења са унутрашње стране које смо видели малопре. На фотографији број 24 траг који је означен бројем, овде немамо ознаку броја је ли тако?

Сведок Стојановић Радивоје: Немамо ознаку. То је само стрелицама.

Председник већа: Него је стрелицом означено оштећење од пројектила на вратима и степеништу. Сада ово на вратима ви кажете да ово оштећење које показује стрелица је на којим вратима? Јесте ли сигурни потпуно?

Сведок Стојановић Радивоје: То је рагасто лептир врата.

Председник већа: Рагасто?

Сведок Стојановић Радивоје: Саставни део лептир врата.

Председник већа: Молим вас покажите ми то на фотографији. То нису улазна врата спољна. Него?

Сведок Стојановић Радивоје: Мислим, не могу сада да се сетим, али да су посебно направљена. Нисам сигуран. Не могу да се сада сетим.

Председник већа: Ево имате, видите лептир врата да стоји крило уза зид. Значи на фотографији број 24 ово оштећење које стрелицом показује оштећење на вратима, је ли тако и ево имате овде микрофон

можете на овај, и имате овде поред трага 14 лептир врата која су такође отворена је ли тако?

Сведок Стојановић Радивоје: Да.

Председник већа: Е, ово оштећење које је показано на стрелици, оно припада спољним вратима је ли тако са унутрашње стране?

Сведок Стојановић Радивоје: Не могу да будем сигуран.

Председник већа: Него? По вама? Узмите легенду па погледајте шта сте написали код овог трага.

Адв. Слободан Миливојевић: Председниче, мислим да можда не би било лоше без обзира што је он сведок у својству стручног лица, али да се не користи својим белешкама или својим извештајима, него да на основу сећања каже шта је тамо видео, каква су та врата, да нам овде на фотографијама покаже је ли су то врата или рагасто, али молим да се не служи информацијама из извештаја.

Председник већа: Ништа не користи. Користи исту фотодокументацију...

Адв. Слободан Миливојевић: Фотографије у реду.

Председник већа: Само користимо фотодокументацију која је у списима. Ништа друго не користимо. Белешке нема сведок никакве. Не мислите ваљда да би смо толико нешто радили. Уз оволики труд да нешто друго радимо што не треба. Можете ли прецизно да нам кажете на којим вратима сте ово оштећење констатовали?

Сведок Стојановић Радивоје: Не могу прецизно да се сетим.

Председник већа: Јесу ли то двоје врата или једна? Ето то нас само интересује.

Сведок Стојановић Радивоје: Двоје врата.

Председник већа: Двоје. И ово оштећење не припада овим лептир вратима?

Сведок Стојановић Радивоје: Ја мислим да припада.

Председник већа: Молим?

Сведок Стојановић Радивоје: Да ли је рагасто или не, не могу да се сетим.

Председник већа: Сада нам ви покажите на овој фотографији 24 која су лептир врата?

Сведок Стојановић Радивоје: Тај леви део.

Председник већа: Добро. А ово је?

Сведок Стојановић Радивоје: А ово мислим да је рагасто тих истих врата. То нису, мислим да нису, не могу прецизно да се изјасним. На основу фотографије мислим.

Председник већа: Добро. Само хоћете ли се вратити на ону фотографију број 6. На овој фотографији имате ове обележене трагове од 1 до 13, па ме интересује овај траг који сте обележили бројем 4.

Сведок Стојановић Радивоје: То је црвена мрља налик на крв, на спољашњој страни жардињере, у виду брисотине.

Председник већа: Да ли сте мерили колика је ширина, да ли је била то свежа крв, обрис крви, шта?

Сведок Стојановић Радивоје: Очигледно да траг број 4 нисам размерно обележио. Док сам друге на асфалту и на ивичњаку обележавао. Али прецизне димензије могу на основу додатног мерења да се утврде. Нисам на лицу места мерио. Узео сам само узорак те мрље на филтер папиру који је послат у лабораторију.

Председник већа: Хоћете ли нам описати на који начин сте узели баш ово на филтер папиру, то је тај узорак?

Сведок Стојановић Радивоје: Код оваквих трагова користим округле филтер папире пречника око 6-7 цм. Стерилним рукавицама сам извадио једно паковање филтер папира. Наквасио сам мало физиолошким раствором. И прислонио филтер папир на жардињеру. Мало сам руком утрљао и што се скинуло на филтер папиру запаковао сам у ПВЦ кесу и доставио.

Председник већа: Сада када сте рекли да сте мало руком утрљали, тај филтер папир, мене интересује да ли сте на тај начин могли да кажемо да ову мрљу раширите и да је размажете?

Сведок Стојановић Радивоје: Не.

Председник већа: Него?

Сведок Стојановић Радивоје: Минимални део те мрље сам успео да пренесем прилепљивањем филтер папира. Остало је...

Председник већа: Да ли сте овај траг сликали пре него што сте ставили филтер папир или после?

Сведок Стојановић Радивоје: Пре.

Председник већа: Пре?

Сведок Стојановић Радивоје: Да.

Председник већа: Добро. Дајте ми Никола ту фотодокументацију. Имам још једно питање за сведока. Показаћете фотографију број 36, 35. Значи овако фотографија 35, 36 и фотографију 34. Па онда ћемо фотографију 30. Овако, на фотографији број 35 наведене фотодокументације, фотографисано место затицања комада пластике који недостаје на једној од штака. Овде се најбоље види на овој фотографији, зумирано. Фотографија број 36, ево овде се види овај комад пластике. Добро. Ајмо даље. Фотографија број 34 улазна врата петог улаза у зграду Владе Републике Србије, фотографисано из унутрашњости зграде. Да ли вам ова фотографија може помоћи да нам се изјасните на ону околност оштећења на улазним вратима за које сте малопре рекли да нисте сигурни да ли је са спољне или унутрашње стране и да ли припада рагастоу лептир врата?

Сведок Стојановић Радивоје: По овој фотографији могу да кажем да је оно претходно оштећење о којем смо причали на рагастоу лептир врата. Десно, гледајући ову фотографију.

Председник већа: Можете ли да нам покажете овде на фотографији?

Сведок Стојановић Радивоје: Овде се само види лептир део ових врата са бочне стране од прилике ту. А ово су улазна врата на којима није било оштећења.

Председник већа: И то су оштећења на рагастоу који улази овде у зид је ли тако?

Сведок Стојановић Радивоје: Да.

Председник већа: Можете ли то да нам покажете у односу на траг број 14? Значи од трага број 14 то оштећење на рагастоу се налази, ево га, на улазу лептир врата је ли тако?

Сведок Стојановић Радивоје: Да.

Председник већа: Добро. Хвала. Ајмо даље. Фотографија број 30. Овде на фотографији број 30 стрелицама означени трагови крви затечени на степеништу је ли тако?

Сведок Стојановић Радивоје: Да.

Председник већа: То имамо овај један траг у односу на траг 15, ову мајицу је ли тако, на другом степенику, у односу на ову мајицу је ли тако?

Сведок Стојановић Радивоје: Стрелицом сам обележио траг са ког сам претпоставио да могу да скинем узорак.

Председник већа: А ове друге трагове нисте?

Сведок Стојановић Радивоје: Само у склопу фотографија.

Председник већа: Само у склопу фотографија?

Сведок Стојановић Радивоје: Нисам се прецизно изјашњавао да ли су капи...

Председник већа: Зато сам вас сада питала. Нисте их посебно обележили?

Сведок Стојановић Радивоје: Не. Постојало је ту још трагова, али нисам их детаљисао. Узимао сам ове где је већа количина ради евентуалног утврђивања крвне групе или ДНК профила који се у то време није много радио у нашој служби.

Председник већа: Да ли сте све трагове крви које сте затекли ту на улазу фотографисали?

Сведок Стојановић Радивоје: На улазу испред или на овом степеништу?

Председник већа: Не. Сада вам показујем фотографију 30. Интересује ме на овом црвеном тепиху на степеништу, да ли сте све трагове фотографисали крви, ако кажете нисте их све посебно обележавали, него само онај са ког сте узели узорак?

Сведок Стојановић Радивоје: Јесте и на овој фотографији се виде још трагови крви.

Председник већа: Значи да сте их све фотографисали?

Сведок Стојановић Радивоје: Па, једном фотографијом колико сам успео.

Председник већа: То вас и питам. Значи том једном фотографијом сте обухватили више трагова крви?

Сведок Стојановић Радивоје: Да.

Председник већа: А стрелицом сте означили само онај?

Сведок Стојановић Радивоје: Где је већа количина и где би могао да узмем узорак за утврђивање крвне групе или евентуално ДНК-а.

Председник већа: Јесте ли то узели са ове фотографије, са овог места где је показано стрелицом?

Сведок Стојановић Радивоје: Да ли могу да се послужим мојим крим. техничким извештајем? Не могу да се сетим.

Председник већа: Ево ја ћу вам прочитати.

Сведок Стојановић Радивоје: Ја мислим да јесам али боље да прочитам.

Председник већа: Овај траг крви нисте обележили само сте га стрелицом означили.

Сведок Стојановић Радивоје: Да ли иза броја?

Председник већа: Молим?

Сведок Стојановић Радивоје: Требали би да иза броја 15 мајица постоје, уколико је описано.

Председник већа: Траг број 14 обележено оштећење на првом степенику леви део гледано од улаза настало највероватније дејством пројектила, стрелицама су обележени делови пројектила четири комада који су пронађени испред десног крила лептир врата, сви делови пројектила затечени су између лептир врата и првог степеника на поду. Број 15 обележена је једна црна мајица ознаке на вратном делу ПН стрип» величине XXL затечена на првом степенику. Словом А обележен траг крви затечен на четвртом степенику.

Сведок Стојановић Радивоје: То је та стрелица. У описном делу сам обележио А пошто је на фотографијама само стрелица, нисам имао друге ознаке, обележио сам стрелицом и надовезујем се иза мајице траг обележен стрелицом је у службеној белешци описан као траг А.

Председник већа: У овом крим. техничком извештају то је траг А.

Сведок Стојановић Радивоје: Да.

Председник већа: Значи ово што је обележено стрелицом то је у крим. техничком извештају траг А јел тако?

Сведок Стојановић Радивоје: Да.

Председник већа: Словом Б обележен је траг крви затечен на седмом степенику и узети су узорци на филтер папиру. То је то.

Сведок Стојановић Радивоје: Да.

Председник већа: Да ли се сећате да ли је било неких трагова крви испред улаза 5 зграде Владе Републике Србије и унутрашњости а које ви нисте фотографисали?

Сведок Стојановић Радивоје: Ја мислим да сам све фотографисао и обележио.

Председник већа: Мислите или сте сигурни или нисте сигурни?

Сведок Стојановић Радивоје: Сигуран сам да сам све трагове обележио.

Председник већа: Да ли вам је неко асистирао приликом обележавања тих трагова?

Сведок Стојановић Радивоје: Приликом обележавања не али приликом паковања и узимања узорака колега Дејан Мијатовић.

Председник већа: Рекли сте да нисте ништа радили у ул. Гепартовој 12. марта?

Сведок Стојановић Радивоје: У ул. Гепартовој отишао сам већ је био пао мрак, када сам завршио обраду овог дела лица места. Тамо је већ друга екипа радила и ја сам се прикључио само у прегледу таванских просторија где сам фиксирао, пронашао и фиксирао неке трагове газеће површине обуће.

Председник већа: Оне на газећој површини на столу јел?

Сведок Стојановић Радивоје: Ја мислим да је сто у питању али у таванском делу не на другом спрату него тавански део.

Председник већа: Колико сте се ту задржали?

Сведок Стојановић Радивоје: Отприлике двадесетак минута.

Председник већа: Да ли сте ви радили можда на допуни увиђаја 17. марта?

Сведок Стојановић Радивоје: Не.

Председник већа: И на те околности се не можете изјашњавати?

Сведок Стојановић Радивоје: Не.

Председник већа: Ја више питања за овог сведока немам.

Судија Радмила Драгичевић Дичић: Када сте рекли тачно у колико отприлике сати сте дошли на лице места?

Сведок Стојановић Радивоје: Кренуо сам нешто после 13, отишао до Ургентног центра и.

Судија Радмила Драгичевић Дичић: То сте све уписали али нисам схватила када сте тамо били, сат времена после, да ли можете да приближите?

Сведок Стојановић Радивоје: Па рецимо да је било сат времена.

Судија Радмила Драгичевић Дичић: Значи око 14.

Сведок Стојановић Радивоје: Отприлике око 14. Не могу тачно и прецизно да се изјасним јер нисам водио тачну евиденцију.

Судија Радмила Драгичевић Дичић: Шта тачно, то ми није јасно, када долазите и идете испред зграде улаза шта затичете? Јел нешто било уопште, неки људи, да ли нешто друго, шта затичете, ваше прво виђење?

Сведок Стојановић Радивоје: Затичем доста људи што у цивилном, грађанском оделу што у униформи.

Судија Радмила Драгичевић Дичић: То сте казали. Где у односу на ово конкретно лице места?

Сведок Стојановић Радивоје: Па у непосредној близини где су пронађени трагови. Не могу сада тачно да кажем ко је где стајао али око тог места затичем људе.

Судија Радмила Драгичевић Дичић: Да ли неког на степеницама, на првом, другом?

Сведок Стојановић Радивоје: Мислим да није. У току рада увиђаја у овом делу о коме сам излагао, једно лице или један колега не знам, покушао је са унутрашње стране зграде да прође и да изађе на тај улаз па смо га вратили и спречили.

Судија Радмила Драгичевић Дичић: То је када сте ви већ дошли али питам када долазите тамо, прво што видите.

Сведок Стојановић Радивоје: Па могуће да је неко прошао али не могу да се сетим, од запослених из зграде.

Судија Радмила Драгичевић Дичић: Кажите ми, ова лица која су потписала овај ваш извештај поред вас, Милисав Ђорђевић, Дејан Мијатовић, Бојан Стојковић, ко је директно радио са вама и да ли је неко радио ту испред зграде Владе на обележавање лица места и тих трагова што сте уписивали. Рекли сте да је Дејан узимао, помогао да узмете узорке трагова.

Сведок Стојановић Радивоје: И радио је мерења ради израде скице.

Судија Радмила Драгичевић Дичић: Ко?

Сведок Стојановић Радивоје: Дејан Мијатовић.

Судија Радмила Драгичевић Дичић: А неко други још од ових лица?

Сведок Стојановић Радивоје: Ђорђевић је дошао и одмах је упућен од стране старешине у Гепратову.

Судија Радмила Драгичевић Дичић: И четврти, Стојковић?

Сведок Стојановић Радивоје: Бојан Стојковић је био на терену и придодат је екипи у Гепратовој. Значи само смо ја и Мијатовић Дејан радили улаз у зграду Владе.

Судија Радмила Драгичевић Дичић: Овај траг број 4, ова крв на жардињери, да ли постоји могућност да је неко ту прошао док сте ви радили увиђај пре него што сте обележили тај траг?

Сведок Стојановић Радивоје: Не. Чим сам дошао ја сам тај траг уочио.

Судија Радмила Драгичевић Дичић: Такав какав је на фотографији?

Сведок Стојановић Радивоје: Пре мог доласка могуће је да је неко прошао, то не могу да тврдим, али када сам ја дошао ја сам тај траг уочио и међу првима је тај траг био обележен с тим што је након обележавања сам узимао узорке и паковање ових других трагова.

Судија Радмила Драгичевић Дичић: Рекли сте да сте прегледали цела улазна врата?

Сведок Стојановић Радивоје: Да визуелно.

Судија Радмила Драгичевић Дичић: Шта то значи?

Сведок Стојановић Радивоје: Визуелно сам прегледао сва улазна врата. Нисам радио ништа друго.

Судија Радмила Драгичевић Дичић: Кажите ми овај комадић пластике што сте пронашли јесте ли покушавали да га уклопите у онај део штале који је оштећен?

Сведок Стојановић Радивоје: Визуелно да, физички нисам, механоскопски га нисам уклапао јер то код нас раде вештаци. Ја сам само визуелно отприлике видео која је то величина а штале сам спаковао у дугачкој најлон кеси а онда сам такође овај парчић спаковао у посебној малој кесици и онако одокативно сам пробао да видим да ли би могао да се то подудара.

Судија Радмила Драгичевић Дичић: Како? Јесте ли обележили то лице места оним тракама?

Сведок Стојановић Радивоје: Нисам могао да обележим, кренуо сам и онда су разноразним аутомобилима пролазили и одлазили тада да трака уопште није могла. Кренуо сам да развлачим, била је хаотична ситуација тако да сам одустао од обезбеђења лица места са том траком.

Судија Радмила Драгичевић Дичић: Колико дуго је трајао тај ваш увиђај, овде нема почетак, колико сам ја, можда има али ја нисам видела.

Сведок Стојановић Радивоје: Па, два и по до три сата. Већ је почео да пада мрак када сам све трагове покупио и отишао сам.

Судија Радмила Драгичевић Дичић: Када је дошао истражни судија, колико сте ви већ трагова обележили?

Сведок Стојановић Радивоје: Па тек што сам почео, можда један или два. Прво сам радио статичку фазу да уочим што више трагова, да направим неки след и тек онда сам кренуо на обележавање.

Судија Милимир Лукић: Кажете око 13 часова сте кренули из канцеларије јел тако?

Сведок Стојановић Радивоје: После 13 часова.

Судија Милимир Лукић: Да ли сте ви тада понели све што вам је потребно од опреме за вршење ове ваше службене радње или сте то касније узели?

Сведок Стојановић Радивоје: Имао сам стандардну опрему која се састоји од фототорбе и од једног универзалног несесера ДВД производње.

Судија Милимир Лукић: Да ли је то вама неко рекао да урадите или сте ви то урадили по правилу службе?

Сведок Стојановић Радивоје: По правилу службе.

Судија Милимир Лукић: Када сте дошли испред зграде, лица места да ли сте се представили неком шта треба да урадите?

Сведок Стојановић Радивоје: Јесам, службену легитимацију сам ставио у џеп сакоа и рекао сам да сам члан увиђајне екипе оперативне криминалистичке технике који треба да обради тај део лица места.

Судија Милимир Лукић: Ко ме то говорите?

Сведок Стојановић Радивоје: То говорим, претпостављам да је то господин који ради у обезбеђењу зграде владе, био је у цивилном оделу.

Судија Милимир Лукић: Да ли се сећате када је то временски било?

Сведок Стојановић Радивоје: То је било непосредно чим сам ја дошао.

Судија Милимир Лукић: И након тога коју прво службену радњу предузимате у оквиру крим. технике?

Сведок Стојановић Радивоје: У оквиру крим. технике покушавао да обезбедим лице места пошто лице места по мом убеђењу није било обезбеђено. Пробао сам траком међутим доста је ту долазило и возила различита обезбеђења. Касније сећам се да је за време вршења увиђаја дошао и господин Мило Ђукановић колима па је било проблема око уласка, па су кренули до петог, сви су колима, да кажем, долазили близу тог петог улаза, не знам из ког разлога и онда смо враћали да би ушли у службени пролаз аутомобила.

Судија Милимир Лукић: То причате мало за шири тај део лица места?

Сведок Стојановић Радивоје: Да.

Судија Милимир Лукић: Ја сам схватио данас док смо вас саслушавали као сведока да није ниједно лице прошло док сте ви били и када сте изашли на лице места кроз врата из зграде?

Сведок Стојановић Радивоје: Не, само је један колега кренуо из унутрашњости зграде да прође и то је било то.

Судија Милимир Лукић: И он је враћен како сте рекли?

Сведок Стојановић Радивоје: Враћен је. А поред лица места непосредно поред трагова су пролазили, сетио сам се министар...

Судија Милимир Лукић: Да ли има разлике узимање трагова када су она органског и када су неорганског порекла?

Сведок Стојановић Радивоје: У ком смислу?

Судија Милимир Лукић: Да ли има неке разлике у процедури узимања одређених трагова која су биолошког порекла и?

Сведок Стојановић Радивоје: Има. Све биолошке трагове и трагове налик на крв узимају се стерилним хирушким рукавицама и из посебног паковања се вади филтер папир а физиолошки раствор се користи из универзалне бочице.

Судија Милимир Лукић: Да ли сте ви све то урадили тога дана?

Сведок Стојановић Радивоје: Све.

Судија Милимир Лукић: А шта бива касније са тим траговима крви, рецимо?

Сведок Стојановић Радивоје: То се, исте вечери су достављени мом претпостављеном који разврстава трагове и прослеђује нашој физичко хемијској лабораторији или неком другом институту у другој институцији. Ја даљи контакт са траговима немам.

Судија Милимир Лукић: Шта сте ви урадили са траговима које сте тог дана узели?

Сведок Стојановић Радивоје: Предао сам их шефу смене.

Судија Милимир Лукић: Колико је то сати било?

Сведок Стојановић Радивоје: Па тако три ипо до максимум четири сата.

Судија Милимир Лукић: А како се зове шеф смене?

Сведок Стојановић Радивоје: Китић Радован.

Судија Милимир Лукић: Хвала. Немам више питања.

Заменик специјалног тужиоца Јован Пријић: Да ли је сведок током рада на лицу места без ометања радио свој посао?

Сведок Стојановић Радивоје: Имао сам доста ометања. Нисам могао да будем сконцентрисан. Навешћу вам једно ометање. Таман почнем да обележавам неки траг у позадини чујем репетирање пушке или пиштоља и доста је било људи, доста су пролазили да кажем, појединци и трчали, доста је аутомобила долазило тако да нисам могао сто посто.

Председник већа: Извињавам се, то када кажете доста је људи пролазило и трчало, морате нам прецизно рећи јер стално кажете на том месту где сте ви обележили трагове споља и унутра нико није пролазио од вашег момента доласка, то значи негде од пола два, два па надаље.

Сведок Стојановић Радивоје: Говорим о самом улазу.

Председник већа: То говорите о ширем простору?

Сведок Стојановић Радивоје: О ширем простору.

Председник већа: Добро.

Сведок Стојановић Радивоје: Значи цео паркинг и коловоз иза мојих леђа пошто сам радио испред врата.

Председник већа: То сте имали страх да не буде можда поново напад?

Сведок Стојановић Радивоје: Па чујем неке звукове, не знам шта се дешава.

Заменик специјалног тужиоца Јован Пријић: Лептир врата, ако може да се сети, колико су удаљена од улазних врата.

Сведок Стојановић Радивоје: Једино да погледам скицу.

Председник већа: Хоћете да вам покажемо фотографију.

Сведок Стојановић Радивоје: Па боље би било да погледам скицу.

Председник већа: Ево фотографија број 34 ако не можете без тога да се изјасните.

Сведок Стојановић Радивоје: Морам скицу да погледам да би се прецизно изјаснио.

Председник већа: Можете. Значи без скице не можете да се сетите колико?

Сведок Стојановић Радивоје: Отприлике око 70, 80 цм, 90 не више.

Председник већа: То је по некој вашој слободној процени од 70 до 90 цм између улазних врата и лептир врата.

Сведок Стојановић Радивоје: Да.

Председник већа: Имате ли још неко питање? Има ли пуномоћник оштећених.

Адв. Божо Прелевић: Само да се надовежем на ово што је питао заменик специјалног тужиоца. Да ли сећате тај простор, тих 90 цм, јел то зид, јел то малтер јер слике показују као да је то дрвена облога, да је тај зид обложен дрветом.

Сведок Стојановић Радивоје: Ја мислим да је само рагасто обложен дрветом.

Адв. Божо Прелевић: А ви зовете рагасто нешто што представља нешто друго. Рагасто је шток.

Сведок Стојановић Радивоје: Да.

Адв. Божо Прелевић: Али овде је тај метар од улазних врата до лептир врата?

Сведок Стојановић Радивоје: Колико могу да се сетим да је нака врста малтера или тако нешто, није комплет дрвено.

Адв. Божо Прелевић: Није дрвена облога?

Сведок Стојановић Радивоје: Не.

Председник већа: Адв. Варја Банић, пуномоћник оштећеног Веруловића. Изволите.

Адв. Варја Банић: Да ли сте ви узели још неки траг узорка крви осим са жардињере, још са неког места?

Сведок Стојановић Радивоје: Јесам. Број 1, 2, 3, све што је обележено, сви трагови који су обележени бројеви ја мислим од 1 до 8 испред улаза су трагови црвене боје налик на крв и од сваког трага је узет узорак на начин који сам претходно описао.

Адв. Варја Банић: Кажите ми да ли се узорак узима само филтер папиром или после на филтер папиру или постоји неки други папир или врста папира којом се могу узимати трагови крви?

Сведок Стојановић Радивоје: У то време искључиво смо радили са стерилним филтер папирима запакованим у посебној кутији.

Адв. Варја Банић: Да ли је тада у крим. техници уопште био наручиван, постојао професионални папир ватман? Да ли сте радили са ватман папиром?

Сведок Стојановић Радивоје: Ово је професионални који користимо годинама али не знам које је марке. Ја то зовем филтер папиром, не знам ко је произвођач.

Адв. Варја Банић: Да ли вам је познато да ли на том како ви кажете филтер папиру трагови могу после извесног времена да се униште, убуђају?

Сведок Стојановић Радивоје: Могу уколико се адекватно не рукује, ако дуго стоје у ПВЦ кеси, могу, може да дође до оштећења трагова.

Адв. Варја Банић: Да ли је вама познато колико су ови трагови стајали у ПВЦ кеси јер сте ви рекли да сте предали после четири сата. Да ли је одма вршена анализа. Да ли имате сазнања о томе?

Сведок Стојановић Радивоје: Не.

Адв. Варја Банић: У време вршења увиђаја који је трајао, рекли смо мало пре до три или четири сата, да ли сте имали сазнање да је осим премијера још неко повређен?

Сведок Стојановић Радивоје: Јесам.

Адв. Варја Банић: Да ли сте то сазнали у току увиђаја или?

Сведок Стојановић Радивоје: У току увиђаја.

Адв. Варја Банић: Да ли сте покушали евентуално да фиксирате и те трагове крви од неко другог лица, односно да ли сте имали сазнања где се то повређено лице могло налазити?

Сведок Стојановић Радивоје: Не, нисам имао сазнања. Значи све затечене и пронађене трагове сам фиксирао. Нисам имао причу ко је где стајао.

Адв. Варја Банић: Само да се поново вратим, ако можете временски да нам кажете колико траг крви може да стоји у кеси а да се не убуђа или после ког времена у затвореној кеси он почиње да се убуђа?

Сведок Стојановић Радивоје: То не могу да се изјасним, то раде код нас стручни балистичари.

Председник већа: Можемо питати неког другог ко је задужен да то ради а његов посао је да обележи трагове.

Адв. Варја Банић: Да ли је осим вас још неко узимао трагове или сте то искључиво тог дана радили ви?

Сведок Стојановић Радивоје: Помагао ми је Дејан Мијатовић.

Адв. Варја Банић: Шта то значи помагао?

Сведок Стојановић Радивоје: Отварао кесице, лепио број на кесици да буде идентичан броју трага.

Адв. Варја Банић: А филтер папиром?

Сведок Стојановић Радивоје: Филтер папиром искључиво сам ја радио.

Адв. Варја Банић: Хвала.

Председник већа: Даље. Да ли неко од браниоца има питање. Бранилац првоокривљеног Милорада Улемека адв. Миливојевић Слободан. Изволите.

Адв. Слободан Миливојевић: Да ли бисте нам објаснили редовну процедуру када је у питању излазак на увиђај и лоцирање трагова код неких других случајева који су сличног карактера, убиство. Која је редовна процедура, ко је шеф, ко је руководилац, ко наређује, ко одређује када почиње да се ради и шта?

Сведок Стојановић Радивоје: Информације које су за нас битне за вршење увиђаја добија VIII одељење Управе крим. полиције у то време. Ту је руководилац био Мрвић Бранислав. Сви телефонски позиви, радио веза директно се прослеђује код њега. Он јавља нама или телефоном или интерфоном или непосредно сиђе у канцеларију у којој ја боравим, најчешће каже о којој врсти кривичног дела се ради и онда крећемо један, двојица или тројица, све зависи од потребе.

Адв. Слободан Миливојевић: На лицу места ко је шеф.

Сведок Стојановић Радивоје: Мрвић Бранислав.

Адв. Слободан Миливојевић: Тог дана од кога сте добили информацију да треба да изађете на увиђај?

Председник већа: То је рекао. Рекао је да Мрвић Бранислав дошао код њега.

Адв. Слободан Миливојевић: Да ли сте добили информацију о томе ко је тамо шеф увиђаја и коме треба да се обратите?

Сведок Стојановић Радивоје: Чим је кренуо и позвао ме, знао сам да ће Мрвић Бранислав бити руководилац увиђаја до доласка истражног судије.

Адв. Слободан Миливојевић: Да ли је он био тамо све време?

Сведок Стојановић Радивоје: Непосредно поред мене није, он је одлазио да прикупи још неке податке шта се десило. Сво време увиђаја није био поред мене.

Адв. Слободан Миливојевић: Да ли сте се за било шта од свега онога што се дешавало током вашег увиђаја обратили овом руководиоцу?

Сведок Стојановић Радивоје: Јесам у контексту обезбеђења лица места.

Адв. Слободан Миливојевић: Шта вам је рекао? Да ли је успео то да уради?

Сведок Стојановић Радивоје: Није.

Адв. Слободан Миливојевић: Хоћете нам рећи после ко је вама наложио да започнете лоцирање и фиксирање трагова или сте ви то самоиницијативно радили?

Сведок Стојановић Радивоје: Мрвић Бранислав.

Адв. Слободан Миливојевић: Он вам је наредио да почнете?

Сведок Стојановић Радивоје: Да, јер он најчешће има комуникацију са истражним судијом и тужиоцем, од њега сам директно добио информацију.

Адв. Слободан Миливојевић: У време када сте добили наредбу од Мрвића да почнете са лоцирањем и фиксирањем трагова да ли сте знали да је Мрвић разговарао са истражним судијом?

Сведок Стојановић Радивоје: Не могу да будем сигуран јер ја део времена нисам провео са њим заједно јер сам већ био на Ургентном. Не знам.

Адв. Слободан Миливојевић: Да ли нам можете рећи у односу на ваш долазак на лице места после колико времена је стигао истражни судија или да кренемо другојачије, после колико времена од тренутка када сте ви започели са фиксирањем трагова, са лоцирањем и фиксирањем трагова после колико времена је стигао истражни судија?

Сведок Стојановић Радивоје: Можда је он био и ту непосредно поред мене. Од када сам ја почео да радим, отприлике пет до десет минута да сам уочио судију и да сам отишао.

Адв. Слободан Миливојевић: Ја се извињавам председниче, дужан сам све ово да питам јер овде очигледно нису неке ствари рађене како правила налажу тим пре што је истражни судија није обавештен да треба да дође на увиђај него је сазнао преко телевизије.

Председник већа: Добро али је констатовао време доласка, сада сте питали време, о томе причамо.

Адв. Слободан Миливојевић: Дакле у односу на време када сте ви дошли у тај део простора па до доласка истражног судије колико је прошло?

Сведок Стојановић Радивоје: До момента када сам ја њега уочио мислим да је било пет до десет минута. Можда је он већ био ту негде али ја сам њега уочио пет до десет минута по мом доласку.

Адв. Слободан Миливојевић: Да ли онда могу да разумем да сте ви одмах како сте дошли почели да лоцирате и фиксирате трагове?

Сведок Стојановић Радивоје: Како сам дошао почео сам да вршим визуелни преглед, да отприлике сведем шта је уже лице места, шта је шире. Када сам отворио несесер почео сам прво крваве трагове да ставим бројчане ознаке не би ли их на тај начин заштитио да пролазници не газе преко њих. Када сам после поставио можда два или три или четири броја онда сам уочио судију и онда сам отишао.

Адв. Слободан Миливојевић: Када сте први пут имали контакт са истражним судијом да ли сте га обавестили о свему овоме што сте нама говорили пре него што је истражни судија дошао, дакле и о обезбеђењу, необезбеђењу, о флукуацији, о немогућности да се направи потпуно обезбеђење, о томе да сте ви почели већ да лоцирате и фиксирате трагове?

Сведок Стојановић Радивоје: И он је био присутан и видео је да је лоше обезбеђење. Ја сам још једном рекао да лице места би требало много боље да се обезбеди.

Адв. Слободан Миливојевић: У ком контексту и да ли је било каквих других разговора осим можда изговорене реченице коју сте ви

рекли да је господин Чолић рекао да њему није дозвољено да уђе у зграду?

Сведок Стојановић Радивоје: Не могу тачно да кажем да ли је он или госпођа која је била тужилац у том моменту нису. Касније ја сам радио свој посао са њима је остао Мрвић Бранислав, не знам где су сво троје заједно отишли.

Адв. Слободан Миливојевић: Када сте ви пришли уласку зграде број 5 да ли сте приметили у каквом положају су била лептир врата, мислим отворена, затворена, оба, једна итд.

Сведок Стојановић Радивоје: Ја мислим да су била у стању у коме сам и фиксирао цео тај део.

Адв. Слободан Миливојевић: Овако како се види на фотографијама.

Сведок Стојановић Радивоје: Да, од мог доласка. Пре мог доласка не знам како су стајала. Од мог доласка овај део лица места је остао непромењен.

Адв. Слободан Миливојевић: Ви сте дали већ објашњење али ја сам дужан да поставим питање у односу на одређене трагове које сте на неки начин показивали стрелицама и дали после објашњење А, Б, Ц, Д итд. моје питање гласи зашто их нисте обележавали бројевима?

Сведок Стојановић Радивоје: Конкретно на које трагове мислите?

Адв. Слободан Миливојевић: Па на трагове на рагастоу, на лептир вратима, на трагове крви на четвртом, седмом степенику итд.

Председник већа: Трагове које сте обележили стрелицама.

Адв. Слободан Миливојевић: Трагови крви обележени стрелицом без икакве ознаке, питам зашто није обележено.

Председник већа: То су само трагови који се налазе у унутрашњости зграде владе Србије на степеништу, које сте рекли да сте објаснили да сте их обележавали на фотографијама стрелицом, а да сте у крим. техничком извештају означили словима А, Б.

Сведок Стојановић Радивоје: У старту их нисам обележавао бројевима јер сам видео те трагове, приметио сам, касније сам проценио која је то количина трага са које могу да узмем узорак и тек онда да не би уносио конфузију бројчано, стигао сам до броја 16, штаке су на одморишту па сад у центар лица места треба да враћам 17, 18 и 19. У међувремену дешава се још једна ситуација док сам радио увиђај друга половина увиђаја, значи све сам трагове обележио до броја 16, долази колега Ђорђевић Милисав из Гепратове, каже да тамо имају друге трагове да ја њему кажем који је последњи број мог трага, ја њему предајем остатак бројева, предајем му ПВЦ кесу пошто му је требала да запакује неки већи траг и даље сам обележио само стрелицом. Имао сам лепљиве бројеве али их нисам обележио зато што су у лицу места а узети су узорци истих. У крим. техничком обележени су са А и Б тачно прецизирано која је стрелица на четвртом степенику траг А а која на седмом траг Б.

Адв.Слободан Миливојевић: Добро хвала на овом одговору, а друго је питање сад шта ја мислим о свему томе, а то ћемо видети, отом потом. Реците ми кад сте лоцирали трагове.

Сведок Стојановић Радивоје: Да.

Адв.Слободан Миливојевић: Ви сте истовремено наравно и правили одређене претпоставке одакле потичу ти трагови?

Сведок Стојановић Радивоје: Да.

Адв.Слободан Миливојевић: Као што је онај траг на степеништу и тако даље. Да ли је осим Вас било ко други учествовао у смислу сугестија наредбе питања помоћи да тачно лоцирате одређене трагове, или сте то ви самостално све радили?

Сведок Стојановић Радивоје: Комуницирао сам са колегом Мијатовићем.

Адв.Слободан Миливојевић: Како?

Сведок Стојановић Радивоје: Па како. Комуникација, овај траг ћемо обележити по некој нашој претпоставци што долази логично.

Адв.Слободан Миливојевић: Је л' он био ту?

Сведок Стојановић Радивоје: Да, да, са мном је радио.

Адв.Слободан Миливојевић: Реците ми шта је он по струци?

Сведок Стојановић Радивоје: Оперативни криминалистички техничар.

Адв. Слободан Миливојевић: Које врсте.

Сведок Стојановић Радивоје: Ради увиђаје исто као и ја.

Адв.Слободан Миливојевић: Исто што и Ви.

Сведок Стојановић Радивоје: Да.

Адв.Слободан Миливојевић: Добро, оставићемо то за њега. Онда даље да питамо. Рекли сте да сте, да је колега са Вама дошао који је мерио.

Сведок Стојановић Радивоје: То је Мијатовић Дејан.

Адв.Слободан Миливојевић: То је Мијатовић Дејан.

Сведок Стојановић Радивоје: Није са мном дошао. Он је накнадно дошао из двадесетдеветог.

Адв.Слободан Миливојевић: Накнадно дошао.

Сведок Стојановић Радивоје: То се поклапа - време доласка мог повратка са Ургентног Центра и његов долазак из двадесетдеветог.

Адв.Слободан Миливојевић: Добро. И рекли сте да је он мерио. Хоћете нам рећи шта је мерио?

Сведок Стојановић Радивоје: Међусобни однос трагова.

Адв.Слободан Миливојевић: Тих трагова?

Сведок Стојановић Радивоје: Свих тих трагова на улазу 5.

Адв.Слободан Миливојевић: На улазу број 5.

Сведок Стојановић Радивоје: Да. И унутра.

Адв.Слободан Миливојевић: А унутра?

Сведок Стојановић Радивоје: И унутра.

Адв.Слободан Миливојевић: Да ли је осим тога вршио још неко мерење?

Сведок Стојановић Радивоје: Све што смо сматрали да је потребно за израду скице за тај део, за улаз 5.

Адв.Слободан Миливојевић: Да ли је вршио мерења у односу на Немањину 11 и у односу на Бирчанинову 6 и у односу на Адмирала Гепрата?

Сведок Стојановић Радивоје: Не.

Адв.Слободан Миливојевић: Ви сте били, ако сам добро чуо исправите ме. Ви сте након завршеног овог увиђаја били у Адмирала Гепрата?

Сведок Стојановић Радивоје: Да. Отишао сам.

Адв.Слободан Миливојевић: И тамо сте на тавану.

Сведок Стојановић Радивоје: Нисам улазио у канцеларију јер је било већ тројица колега са шефом Китићем који су радили обраду те просторије.

Адв.Слободан Миливојевић: Можете нам рећи имена њихова?

Сведок Стојановић Радивоје: Могу Вам рећи.

Председник већа: Па то имамо констатовано у записнику.

Сведок Стојановић Радивоје: Китић Радован.

Адв.Слободан Миливојевић: Китић Радован.

Сведок Стојановић Радивоје: Ђорђевић Милисав, оперативни криминалистички техничар, Стојковић Бојан оперативни криминалистички техничар.

Адв.Слободан Миливојевић: Колико је то било сати кад сте стигли?

Сведок Стојановић Радивоје: Након завршетка испред улаза број 5. Немам прецизну оријентацију. Већ је почео мрак да пада.

Адв.Слободан Миливојевић: Хвала лепо. За сада немам више.

Председник већа: Добро. Сада ћемо да. Ево има члан већа судија Радмила Дичић право на питање додатно.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Везано за питање тужиоца и сада колеге Мливојевића. Прво Вас је питао. Да ли је неко Вас ометао док сте радили бранилац питао мало друкчије формулисао па је стао. Моје питање Вама је. Да ли је неко у току Вашег увиђаја на било који начин вршио неки притисак на Вас да?

Сведок Стојановић Радивоје: У смислу?

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: У смислу, било каквом смислу приликом вршења увиђаја?

Сведок Стојановић Радивоје: Не.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Указивао Вам посебно неко ван, ко нисте Ви, и ко није Ваш колега Дејан Мијатовић?

Сведок Стојановић Радивоје: Не.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Не.

Сведок Стојановић Радивоје: Што се тог дела тиче не. Шта се дешавало иза мојих леђа.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Питам Вас само за то обележавање трагова, мерење уочавање, фиксирање.

Сведок Стојановић Радивоје: Не.

Председник већа: Добро. Сада ћемо одредити једну паузу.

Председник већа доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Прекида се главни претрес ради одмора.

Пауза ће трајати 30 минута.

НАСТАВАК ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА

Наставак главног претреса у 12 сати и 45 минута.

Главни претрес настављамо саслушањем сведока Радивоја Стојановића.

Да ли има још неко још питање за сведока?

За реч се јавио бранилац Звездана Јовановића адвокат Ненад Вукасовић. Изволите.

Адв.Ненад Вукасовић: Хвала. Ја ћу само пар. Само бих имао пар питања. Сведок је говорио о том одласку из канцеларије на позив колеге Мрвића и одлазак у Ургентни Центар. Да ли може да нам каже. Из Ургентног Центра, да ли је отишао сам или са господином Мрвићем на лице места?

Сведок Стојановић Радивоје: Са господином Мрвићем. Он је возио ауто службено.

Адв.Ненад Вукасовић: Моје следеће питање је: Пошто је спомињао овде да је рађено, да су неки људи колеге његове долазле из Адмирала Гепрата и затражли тамо неке бројеве, до ког броја је стигао. Да ли може да нам каже, да ли су сви заједно дошли испред зграде Владе па је онда била подела, или је подела на, ове групе ко ће где радити већ била унапред урађена и да ли зна како, на који начин и по чијем налогу?

Сведок Стојановић Радивоје: Сем мене сви су накнадно дошли, а по чијем налогу су дошли не знам.

Адв.Ненад Вукасовић: Добро. Следеће моје питање исто ће бити врло кратко. Када је дошао истражни судија колега Александар Чолић. У реду Ви сад нисте погледали на сат, и тако даље. Не питам то, него би моје питање било: Да ли је истражни судија колега Александар Чолић обавестио присутног сведока који је радио, већ је рекао да је стигао до

неких бројева. Да ли га је обавестио у смислу, ја сам истражни судија и сада преузимам «команду, ја даље руководим увиђајем».

Сведок Стојановић Радивоје: У начелу да. Не могу да се сетим којим речима али да.

Адв.Ненад Вукасовић: Добро. Да ли је онда у том смислу ако је већ тако чуо од судије, на лице места одмах показао истражном судији колеги Александру Чолићу докле је стигао од броја један па сад није важно тих неколико првих? Да ли је одмах показао шта је пронашао?

Сведок Стојановић Радивоје: Јесам. Усмено сам га обавестио.

Адв.Ненад Вукасовић: Добро. Да ли је истражни судија или уз њега неко овај од стране суда било какве белешке, у смислу да је записивао било шта што чује од овлашћених службених лица на лицу места?

Сведок Стојановић Радивоје: Колико се ја сећам тада не.

Адв.Ненад Вукасовић: Следеће питање је: Да ли је касније када је по речима истражног судије кад му је рекао, настави даље са радом. Да ли је тада извештавао о проналаску одређеног трага који је требао бити фиксирано обележен. Да ли је тада позивао истражног судију у смислу већ сад више не улазим у то. Ево пронашао сам ово. То би био траг са рецимо број 6, 7 или већ како је то ишло по овај степену и како је радио?

Сведок Стојановић Радивоје: Не. Нисам парцијално обавештавао.

Адв.Ненад Вукасовић: Коначно. Да ли је истражни судија присуствовао и једном проналаску трага на лицу места испред улаза број 5 и у самом улазу како у овом делу посла који је сведок радио?

Сведок Стојановић Радивоје: Само колико се ја сећам. Само испред улаза.

Адв.Ненад Вукасовић: Испред улаза.

Сведок Стојановић Радивоје: Трагови који су затечени испред улаза на почетку обраде лица места. Касније не знам.

Адв.Ненад Вукасовић: Добро. Не бих да. Да унесете погрешно, пошто је рекао да је већ пронашао неке, па да ли сте још увек, да ли је

још увек сведок радио испред улаза када је стигао истражни судија, па је онда ту само присуствовао, а касније.

Сведок Стојановић Радивоје: Да, да.

Адв.Ненад Вукасовић: А унутра у згради, да ли је истражни судија присуствовао и једном проналаску трага сем Вас?

Сведок Стојановић Радивоје: Не.

Адв.Ненад Вукасовић: Добро.

Председник већа: Је л` улазио истражни судија у зграду Владе?

Сведок Стојановић Радивоје: Колико се ја сећам у тај улаз мислим да није.

Председник већа: Молим.

Сведок Стојановић Радивоје: Колико се ја сећам, мислим да није. До улаза јесте долазио а унутра није. На овај спорни улаз.

Председник већа: Јесте сигурни да није улазио?

Сведок Стојановић Радивоје: Не могу са сигурношћу да тврдим али колико се сећам.

Председник већа: Добро.

Адв.Ненад Вукасовић: Хвала вам. Тосам хтео и да питам, па у реду је, то је све у контексту тога. Хтео бих да питам још нешто. Ако сам ја добро разумео и чуо од сведока, да је он и фотографисао, или је фотографисао неко други?

Председник већа: Он је фотографисао.

Адв.Ненад Вукасовић: Ви сте фотографисали? Да ли да тај израз фотографисања схватим као фото апарат.

Председник већа: Да. Јесте тако рекли фотографским апаратом сте Ви радили, а неко други радио је камером.

Сведок Стојановић Радивоје: Ја сам радио фото апаратом.

Адв.Ненад Вукасовић: Да ли је њему познато, да ли је присуствовало још неко лице које је евентуално одређеном техником фотографском или неком другом обележавало, снимало.

Председник већа: Рекао је да је био неко са камером, је л`тако?

Сведок Стојановић Радивоје: Драган Јанковић шеф одсека за фотолабораторију, али он ништа није обележавао само је снимао.

Адв. Ненад Вукасовић: Не, не. Нисам мислио у обележавању у техничком смислу као што Ви радите.

Сведок Стојановић Радивоје: Приметио сам њега на лицу места, али у даље од мене на двадесетак метара, да је камером снимао службеном.

Адв.Ненад Вукасовић: И само у том делу једно питање. Да ли се тај како сте рекли Драган Јанковић, ако сам добро схватио. Да ли се он јавио присутном сведоку у смислу да и он ради одређену врсту и сад би то значило, то снимање по чијем налогу он снима лице места кад је он већ овде присутни сведок на неки начин и овлашћен и од стране истражног судије?

Сведок Стојановић Радивоје: Јавио ми се јесте, али ми није рекао по чијем наређењу је наређењу он то радио.

Адв. Ненад Вукасовић: Да ли може да се сети сведок од прилике, ако може д се сети, до ког је, да будем најједноставнији, до ког је можда редног броја трагова стигао када је почело то снимање са камером?

Сведок Стојановић Радивоје: Не могу.

Адв.Ненад Вукасовић: Или још није почело?

Сведок Стојановић Радивоје: Не могу да се сетим. И мислим да је Драган Јанковић снимао само ван, све до улазних врата што је могло камером. Није детаљисао него општи снимак ван зграде.

Адв.Ненад Вукасовић: Добро. Пошто снимак имамо нећу око тога да Вас оптерећујем. И хтео бих да питам нешто. Ваш овај извештај који сте сачинили потписало је вас четворо – четворица извињавам се, сви сте мушкарци. Да ли постоји одређено правило или по ком редоследу односно какко је то одређивано, шта ће прво да се уноси у извештај, јер Ви сте били испред улаза броја 5, а неки други људи су

били у Адмирала Гепрата? Па зато питам, јер видим да извештај креће од Адмирала Гепрата а не од улаза број 5? Да ли је ту постојао некакав, због чега једноставно тако иде овај?

Сведок Стојановић Радивоје: То намеће форма извештаја који је већ одштампан, и у првом делу тражи се опис трагова папиларних линија, место проналаска, начин фиксирања и остало. Зато се кренуло са, јер на лицу места које сам ја обрађивао нису тражени трагови папиларних линија.

Адв.Ненад Вукасовић: А добро значи само ако сам добро схватио уз извињење председници већа значи да по њиховом редоследу прво иду трагови папиларних линија, па онда због тога је то. То је тај хијерархијски.

Сведок Стојановић Радивоје: То је форма извештаја.

Адв.Ненад Вукасовић: Добро. И само бих имао још једно питање. Питање за Вас. Ви сте рекли да сте трагове крви предали неких од прилике по Вашој слободној процени нормално негде од прилике четири сата након што сте?

Сведок Стојановић Радивоје: Од прилике тако.

Адв.Ненад Вукасовић: Четири сата и рекли сте да је пао мрак. Да ли сте само да би био временски по изласку из Адмирла Гепрата или пре одласка у Адмирала Гепрата, рекли сте да сте били горе на неком тавану. Да ли сте те кесице ПВЦ, како већ то сте паковали предали пре одласка у?

Сведок Стојановић Радивоје: Не. Са мном су ишли трагови. Све трагове које ја прикупим, ја доносим у просторије Одељења криминалистичке технике.

Адв.Ненад Вукасовић: Добро. И на крају само још једно питање. Када сте плазили, односно занима ме каква је пракса у служби, а неко је то већ овде питао и нећу да се понављам у том смислу, али ме само занима следеће: Ви сте кренули на некакав схватио сам можда увиђај али нисте знали тачно који: Да ли та приручна Ваша коју сте понели, како сте рекли ту торбу једну другу. Да ли она у себи садржи све оно што је неопходно и зашто сте рекли то приручно? Да ли постоји још нека друга техника која се по сазнању шта се десило на лицу места неком тамо. Није битно која је врста дела, да има посебно нешто још од неких какве су то хемикалије, да ли су то још нека средства...

Сведок Стојановић Радивоје: Ја то називам приручном зато што то увек мени при руци и то је моја комплетна опрема којом сам ја лично задужен. Од додатне опреме коју би могао да користим, а коју не носим јер немам возило је: продужни кабал, рефлектор, магнет. Иначе ово је стандардна опрема за крвне и сексуалне деликте.

Адв.Ненад Вукасовић: Добро. То сам хтео да Вас питам. И у буквалном смислу последњепитање. Као што смо разговарали око оних стрелица: Због чега није бројем означен траг оне пластике која је пронађена а стављена је у ПВЦ фолију односно и означена као траг и послата. Каже да је упоређивао чак са штаком. Да ли је то могло да буде или не? Дакле узет је са лица места као траг, а видели смо да тамо испред улаза, односно на степенику поред тог пластичног дела нема никакве ознаке. Да ли може да нам каже због чега није ту ставио?

Сведок Стојановић Радивоје: Зато што је то јединствени траг те врсте, и већ сам стигао до броја 16 да не би број 17 стављао у центар да буде редослед догађаја. Па сам у међувремену кад сам завршио са бројем 16, бројеве 17, 18, 20 пошто један комплет носим са собом дао другој екипи која је радила у Гепратовој јер су они тамо имали неке друге трагове. Да би све било у низу овај траг сам детаљно описао, нисам ставио посебан број јер је само један такав траг.

Адв.Ненад Вукасовић: Добро али рекли сте када сте дошли да сте видели приметили на степенику првом неки пластични део. У реду. И рекли сте тачно да нисте могли тад да схватите да ли то јесте или није можда некакав траг? А да ли сте то тада узели, склонили или је то остало ту обезбеђено у смислу да нико не дира док не видите у унутрашњости да искомплетирасте читаву слику, да би сте могли да уклопите евентуално тај траг?

Сведок Стојановић Радивоје: Остало је све то.

Адв.Ненад Вукасовић: Све ту. И да ли сте сигурни, да нико није дирао то?

Сведок Стојановић Радивоје: Дубоко сам убеђен да нико није дирао.

Адв.Ненад Вукасовић: То у смислу када сте се вртили, то, тај пластични део је био ту где сте га и...?

Сведок Стојановић Радивоје: Испред кад сам ја био унутра Дејан Мијатовић је био испред улазних врата. Колега који је са мном радио увиђај.

Адв.Ненад Вукасовић: Добро. Хвала. Ја не бих имао више питања.

Председник већа: Добро. Хвала. Да ли има још неко питање. Јавља се за реч бранилац оптуженог Александра Симовића адвокат Желимир Чабрило. Изволите.

Адв. Желимир Чабрило: Сасвим кртко и трудићу се да се ни у чему не понављам на постојећа питања. Сведок је већ одговорио везано за ове потписе четворице и тако даље. Моје кратко питање би било: Да ли је практично искључиво само сведок одлучивао и фиксирао шта су трагови?

Председник већа: На то се изјаснио, на те околности.

Сведок Стојановић Радивоје: На овом делу лица места да које сам ја обрађивао.

Адв.Желимир Чабрило: Е, само да нама буде јасно ако дозволите. Да ли је још неко од Ваших колега Вама указивао, пропустили сте овде или требало је ово?

Сведок Стојановић Радивоје: Не.

Адв.Желимир Чабрило: Дакле само Ви?

Сведок Стојановић Радивоје: Само ја.

Адв. Желимир Чабрило: Да ли је можда истражни судија или тужилац, да ли су ам они указивали у правцу, шта би требало допунити или?

Сведок Стојановић Радивоје: Не.

Адв.Желимир Чабрило: Да ли су они током вршења Вашег увиђаја дошли до Вас и касније, не само у том првом тренутку, да их информишете докле сте стигли и шта сте пронашли и тако даље?

Сведок Стојановић Радивоје: Не могу са сигурношћу да се сестим. Можда још једном, али сам наставио даље сам са колегом да радимо увиђај. Не знам где су они отишли.

Адв.Желимир Чабрило: Да ли сте можда имали неку завршну информацију за истражног судију или госпођу тужица?

Сведок Стојановић Радивоје: Не.

Адв.Желимир Чабрило: Хвала. У списима постоји велики број фотографија. Ви сте рекли да сте фотографисали тек од улаза број 5?

Сведок Стојановић Радивоје: И тавански простор у Гепратовој где су пронађени трагови газеће површине обуће.

Адв.Желимир Чабрило: Тако је. Постоји неколико фотографија у списима за које ја претпостављам да су снимане са тог места. Дакле испред улаза у број 5 и са њим су снимани и прозори у Адмирала Гепрата.

Сведок Стојановић Радивоје: Па постоје.

Адв.Желимир Чабрило: Да ли сте Ви то фотографисали?

Сведок Стојановић Радивоје: То је радио Ђорђевић Милисав.

Адв.Желимир Чабрило: Ђорђевић?

Сведок Стојановић Радивоје: Милисав Колега криминалистички техничар.

Адв.Желимир Чабрило: Добро. Да ли знате због чега је фотографисао те прозоре?

Сведок Стојановић Радивоје: Он је радио обраду просторија у Гепратовој. Сматрао је да има директне везе са улазом број 5.

Председник већа: Не. То ћете моћи њега да питате.

Адв.Желимир Чабрило: Сагласан само питам. Е сад Ваш извештај је прилично обиман. Да ли се сећате кад је он завршен. Кад сте развили фотографије, оформили извештај, написали све што сте написали, направили.

Сведок Стојановић Радивоје: Извештај је завршен колико се тачно сећам око 22 сата. Фотографије су рађене и ујутру смо нас четворица почели да радимо скицу једну, другу, трећу и фотодокументацију. Извештај је био комплет готов око 22 сата.

Адв.Желимир Чабрило: Тога дана?

Сведок Стојановић Радивоје: Што значи упоредо паковање трагоава, обележавање, куцање и све остало. Тога дана да.

Адв.Желимир Чабрило: Обзиром да се макар како ми имамо у списима налази и једна допуна од седамнаестог.

Председник већа: Није учествовао у томе колега.

Адв.Желимир Чабрило: Знам да није учествовао, и знам да је други потписник али у списима се нама појављује као јединствени документ и та допуна Вашег извештаја од седамнаестог.

Председник већа: Није јединствен документ него тако је сложио истражни судија. Сад кад је то било, нећемо питати сведока на те околности.

Адв.Желимир Чабрило: Молим Вас. Моје питање за сведока: Ко је то све сложио у једну јединствену књигу?

Председник већа: Није сложено у једну јединствену књигу.

Сведок Стојановић Радивоје: Не знам да Вам кажем ко је то сложио.

Адв.Желимир Чабрило: Јер су радили те ноћи, тих дана...

Председник већа: Немојте одговарати на то питање. Ево ако треба забранићу одговор на то питање.

Адв.Желимир Чабрило: Забраните, али мислим да је врло логично.

Председник већа: Не, књигу су слагали касније, истражни судија.

Адв.Желимир Чабрило: Наиме ради се о следећем: Да ли је сведоку познато, да ли је његов извештај достављан вештацима у Висбадену. Да ли му је познато?

Сведок Стојановић Радивоје: Нико ме није обавестио, нити знам, нити је моја надлежност да ја шаљем директно. То неко од старешина.

Адв.Желимир Чабрило: То је само моје питање ништа.

Председник већа: Да ли сте Ви 13.03.можда били заједно са вештацима из Висбадена на лицу места у дворишту Владе Републике Србије?

Сведок Стојановић Радивоје: Не.

Адв.Желимир Чабрило: Око тавана. Рекли сте да сте правили неке фотографије на тавану?

Сведок Стојановић Радивоје: Да.

Адв.Желимир Чабрило: Не знам да ли се сећате, да ли је ту био и неки сто неке врсте на тавану?

Сведок Стојановић Радивоје: Ја мислим канцеларија. Нека врста канцеларијског стола.

Адв.Желимир Чабрило: Да ли се сећате, јесте ли фиксирали неке трагове на столу или нешто фотографисали мислим?

Сведок Стојановић Радивоје: Изузетно погодних трагова није било. Пронашли смо по мом сећању два трага, делимично трага газеће површине обуће у прашини. То смо фиксирали фотографисањем.

Адв.Желимир Стојановић: Да ли би то значило. Да могу да пртпоставим да се неко пењао на тај сто, па гледао нешто?

Сведок Стојановић Радивоје: Апсолутно чим је траг остао на столу, неко се пењао, а ко не знам.

Адв.Желимир Чабрило: Да ли сте Ви могли да видите одатле, да ли се погледом са тог стола могло видети нешто кроз кров у неком правцу или нешто?

Сведок Стојановић Радивоје: Нисам се пењао, да би. Мислим да је било неких кровних прозора, али се нисам пењао горе.

Адв.Желимир Чабрило: И не можете нам рећи да ли се са тог стола могло видети нешто у неком правцу?

Сведок Стојановић Радивоје: Не знам.

Адв.Желимир Чабрило: Добро. Имам прдлог. Можемо ли сведоку да предочимо фотографију 22. Ту је негде, само ако може нешто да нам разјасни.

Председник већа: Из Гепратове или из зграде Владе?

Адв.Желимир Чабрило: Не. То је баш из зграде Владе. 22, ево видећете и данас смо гледали. Е у реду је. Молим Вас на овом овако како ми гледамо на монитору са десне стране на рагастоу, на овом каменом делу, или не знам. Има један траг означен као велика нула или велики круг. Моје питање за Вас. Ако је тај зид који видимо на фотографији као зид иза судијиних леђа, тако као иза судијиних леђа: Да ли је тај траг у равни која је паралелна са тим зидом или је под неким углом?

Сведок Стојановић Радивоје: Ја мислим да је под углом, зато је и обележен на фотографији јединица са једне стране.

Председник већа: Покажите му фотографију број 21. Ево је, то је траг број 10. На фотографији број 10, пише ближи изглед оштећења на фасади обележено бројем 10, а онда вратите фотографију број 22, улазна врата петог улаза зграде Владе Републике Србије као и степениште које води ка.

Адв.Желимир Чабрило: Нисам хтео да будем сугестиван, али ево вратићу се на фотографију број 21. Ако можемо, само 21 горњу.

Председник већа: Одговорите молим Вас на микрофон на ово питање што сте реки да је оштећење на фотографији број 22 под углом које је обележено нулом. Ви сте рекли да се види на фотографији број 21 и да је обележено 1 и 2.

Адв.Желимир Чабрило: Тако је.

Сведок Стојановић Радивоје: То је број 10.

Председник већа: Траг број 10.

Адв.Желимир Чабрило: Тако је. Све је неспорно траг 10, него да ја не будем сугестиван. Моје питање само за сведока: Да ли је тај удар метка или тај, то оштећење које сте лепо описали на трагу број 14, па је моје питање сад сукцесивно исто тако и за овај траг број 10. Да ли је тај удар са стране где је нула или са стране где је један?

Председник већа: Да ли сте Ви то уопште видели као удар или сте видели као удубљење или оштећење, да ли сте се бавили, то нисте.

Сведок Стојановић Радивоје: Видео сам као оштећење. Не могу да се изјасним порекло тог оштећења али је најбоље приказано на фотографији број 21. Значи да се види и део зида који је обележен где је јединица и део зида где је нула.

Председник већа: Покажите фотографију број 21. Само мало. Е то је то оштећење.

Сведок Стојановић Радивоје: Ивица тог зида.

Адв.Желимир Чабрило: Можемо ли погледати фотографију број 6. Исти је траг и само под другим углом је снимано, па да проверимо шта се ту види?

Председник већа: Показује се фотографја број 6 фотодокументације.

Адв.Желимир Чабрило: Мислим да је то та доња,а сад не знам да ли можемо да је укрупнимо мало.

Председник већа: Не, овде је само међусобни положај од 1 до 13. Окрените даље имена фотографије.

Адв.Желимир Чабрило: Погледајте само, да ли је траг 7 или 8 крупније мало. Знам да је на једном. Е да.

Сведок Стојановић Радивоје: Види се из овог угла нула.

Адв.Желимир Чабрило: Види се нула. Е сад.

Сведок Стојановић Радивоје: Други део броја 10.

Адв.Желимир Чабрило: Е тако. Дакле ако се сетите како сте нам описали траг број 14. Да ли је овај отисак где је ова нула, да ли је ту било то оштећење и тако даље, или је било с друге стране?

Сведок Стојановић Радивоје: Не разумем питање?

Председник већа: Немојте молим Вас. Мало пре је сведок одговорио, и немојте збуњујете сведока. Сведок је одговорио да се оштећење најбоље види на фотографији број 21, и да је обухватио обележавањем јединицом и нулом то оштећење са оба броја.

Адв.Желимир Чабрило: Добро преформулисаћу. Ја се заиста трудим да не будем сугестиван. Да ли су ту, да ли сте ту код тог трага број 10 пронашли те комадиће песка или, Ви сте тако то означили комадиће материје неке?

Сведок Стојановић Радивоје: У лежиште тог оштећења јесте био ситан песок.

Председник већа: Не. Није Вас питао то у лежишту, него да ли сте испод тог, испод тог трага нашли неки отпадни материјал.

Сведок Стојановић Радивоје: Нисам.

Адв.Желимир Чабрило: Да ли је био можда комадић велики, па да је откинут негде или?

Сведок Стојановић Радивоје: Ја га нисам пронашао. Да сам га нашао ја би га обележио.

Адв.Желимир Чабрило: Имам само још једно једино питање: Да ли је од Вас неко усмено тражио информације везано за вештаке из Висбадена, везано за ово што сте радили?

Председник већа: Само за микрофоном кажите.

Адв.Желимир Чабрило: Да ли је неко тражио од Вас усмено да дате информације колико метака, где је погођено, шта и тако даље, везано за ово што сте Ви радили?

Сведок Стојановић Радивоје: Па није сведок радио сад око метака. Ви стављате у уста сведоку оно што није говорио. Па немојте колега молим Вас.

Адв.Желимир Чабрило: Ја само уосталом најшире питање само да видим, да ли се он сећа нечега и да ли је питан.

Председник већа: Па немојте сад Ви стављате у уста сведоку нешто што цео дан данас није споменуо ни једном речју.

Адв.Желимир Чабрило: За мене је то врло важно и врло релевантно. Морам да, то је то не.

Председник већа: Па јесте ја знам, али нисмо ту да испуњавамо жеље слушаца него да оно о чему причамо.

Адв.Желимир Чабрило: Колегинице ја само питам везано за оно што је у документацији, ништа друго.

Председник већа: Ниј тачно. Сад сте почели да мењате тему. Ајте даље.

Адв.Желимир Чабрило: То је то. Немам више питања.

Председник већа: Да ли се још неко од одбране. Бранилац Александар Поповић. Изволите.

Адв. Александар Поповић: Хвала. Ја ћу покушати судија своја питања хронолошки. Мораћу онако како је сведок излагао.

Председник већа: Немојте само да се понављате.

Адв.Александар Поповић: Не, не, без понављања наравно.

Председник већа: Добро. Добро.

Адв.Александар Поповић: Да ли нам можете објаснити, када сте дошли до Ургентонг центра. Рекли сте нам, да сте срили колегу Лалића кога познајете. Шта Вам је он рекао?

Сведок Стојановић Радивоје: Да је пуцано на Премијера.

Адв.Александар Поповић: Само то. Је л` Вам рекао нешто приближније одакле можда?

Сведок Стојановић Радивоје: Не. Стајао је на улазним вратима у рукама је држао хеклер.

Адв.Александар Поповић: Добро.

Сведок Стојановић Радивоје: Он је возач у колони возила којом се кретао премијер. Објаснио сам да њег знам, јер смо некад заједно радили у полицијској станици на Новом Београду. Он је стајао на вратима мене је препознао пошто сам имао службену легитимацију, и рекао сам треба да радим увиђај, и да уђем унутра. Он каже пуцано је на Премијера уђи. Колегу другог је вратио.

Адв.Александар Поповић: Значи само пуцано је на Премијера то је све?

Сведок Стојановић Радивоје: Да.

Адв.Александар Поповић: Хвала. Када сте дошли до зграде Владе у Немањиној 9 рекли сте да су двојица колега, и за једнога да је у левој руци држао аутоматску пушку, ако се добро сећам. Исправите ме ако грешим. Да су изашли из зграде Владе. Да ли нам можете рећи одакле су изашли. Широк је појам из зграде Владе. Да ли се сећате тога?

Сведок Стојановић Радивоје: Ја мислим, да ли је то онај улаз кроз доле до Немањине, или улаз за аутомобиле. Из тог дела, из тог правца су дошли.

Адв. Александар Поповић: Значи нису изашли из улаза број 5.

Сведок Стојановић Радивоје: Нису.

Адв. Александар Поповић: Када сте стигли тамо да ли сте питали некога шта се дешавало са местом?

Председник већа: А колега баш није потребно било такво питање да поставите јер је сведок на пет питања до сад одговорио, да нико није прошло на тај улаз 5, ни изнутра ни споља, да је покушао један радник да изађе и нико више. И убудуће ћемо вам забранити свако такво питање. Изволите. Само да знате да није вам прошло неопажено.

Адв. Александар Поповић: Ајте питаћемо. Тај човек кога сте зауставили за кога сте рекли да је један колега покушао да прође па сте га зауставили из унутрашњости зграде, где сте га зауставили?

Сведок Стојановић Радивоје: На одморишту степеништа близу штака од прилике.

Адв. Александар Поповић: Значи тамо где су се штаке налазиле? Хвала. Да ли сте се код некога распитивали шта се дешавало са местом

где сте вршили увиђај, значи у улазу број 5, пре него што сте ви дошли на лице места? Да ли сте разговарали са неким ко се тамо налазио од радника да би сте сазнали колико је све то веродостојно?

Сведок Стојановић Радивоје: Питао сам колегу Мрвић Бранислава који је отишао да проба да сакупи информације од тих колега шта се тачно дешавало.

Адв. Александар Поповић: Добро.

Сведок Стојановић Радивоје: На основу информација из Ургентног препознао сам да би могло да буде као део лица места. На основу трагова крви, улаз у зграду Владе то је то.

Адв. Александар Поповић: Извињавам се, нисам сигуран да сам добио одговор. Покушаћу другачије да вас питам. Да ли сте разговарали, Мрвић Бранислав је рекли сте нам дошао исто када и ви је ли?

Сведок Стојановић Радивоје: Да.

Адв. Александар Поповић: Да ли сте разговарали са неким ко се налазио на лицу места пре него што сте ви дошли и питали га шта се дешавало са траговима, да ли је неко пролазио, да ли је било шта можда неуобичајено било?

Сведок Стојановић Радивоје: Нисам никога могао да питам јер су сви радили неки свој посао. Сви су одлазили у пролазу. Нико конкретно да стане, мада су знали ко сам, шта сам, представио сам се. Сви су имали неке радио станице, мобилне телефоне. Благи метеж да тако могу да назовем.

Адв. Александар Поповић: Дакле, никога нисте питали?

Сведок Стојановић Радивоје: Молим?

Адв. Александар Поповић: Ни са ким нисте разговарали везано за баш ово што сам вас питао?

Сведок Стојановић Радивоје: Приликом доласка не. Нисам успео са никим да разговарам.

Адв. Александар Поповић: А након тога?

Сведок Стојановић Радивоје: Након тога је долазио Бранислав Мрвић, па ми је по неку информацију до којих је он дошао.

Адв. Александар Поповић: Да ли нам можете рећи шта вам је Бранислав Мрвић рекао баш конкретно?

Сведок Стојановић Радивоје: Не могу да кажем.

Адв. Александар Поповић: Рекли сте нам да сте визуелно прегледали улазна врата на улазу број 5. Да ли сте прегледали врата и са спољне и са унутрашње стране?

Сведок Стојановић Радивоје: Да.

Адв. Александар Поповић: Кажите ми слика коју сте фотографисали на улазу број 5 је била са отвореним десним вратима. Да ли су та врата у међувремену затварана?

Сведок Стојановић Радивоје: Не. Ја кад сам дошао на лице места врата су била у том положају и тако су и остала за време вршења тог дела увиђаја.

Адв. Александар Поповић: Да ли нам можете рећи онда само како сте извршили визуелни преглед унутрашњег дела тих десних врата?

Сведок Стојановић Радивоје: Са те стране не, нисам је померао, али лева страна и споља и изнутра. А десна страна само споља.

Адв. Александар Поповић: Значи нисте вршили...

Сведок Стојановић Радивоје: Нисам. Нисам.

Адв. Александар Поповић: Да ли то значи да постоји могућност да су неки трагови остали које нисте фиксирали са унутрашње стране десне?

Сведок Стојановић Радивоје: Мислим да не.

Адв. Александар Поповић: На основу чега то мислите?

Сведок Стојановић Радивоје: Па да сам у том моменту помислио да има трагова ја бих вероватно...

Адв. Александар Поповић: Није ми јасно...

Сведок Стојановић Радивоје: Не могу сада са ове временске дистанце да вам кажем зашто их нисам отворио.

Адв. Александар Поповић: Али нисте?

Сведок Стојановић Радивоје: Нисам зато што сам очекивао да ће можда ако добијем неку другу информацију да се још нешто мора...

Адв. Александар Поповић: Само ми објасните зашто мислите да није било ту трагова? Ништа друго.

Председник већа: Рекао је, не може он да мисли, он је рекао да није прегледао. Наставите даље. Он је тамо да гледа, а не да мисли.

Адв. Александар Поповић: Поменули сте господина Мила Ђукановића. Да ли је то бивши Премијер Црне Горе?

Сведок Стојановић Радивоје: Да.

Адв. Александар Поповић: Јесте. Можете ли нам од прилике рећи када се он појавио ако знате?

Сведок Стојановић Радивоје: Не могу. Не знам ни када сам дошао на лице места ни када сам отишао. Нисам водио сатницу.

Адв. Александар Поповић: Кажите ми да ли су вас контактирали можда вештаци господин Дуњић и Куњадих везано за....

Сведок Стојановић Радивоје: Када?

Адв. Александар Поповић: Након атентата уопште до данашњег дана? Од атентата до данашњег дана?

Сведок Стојановић Радивоје: Не.

Адв. Александар Поповић: Уопште никада?

Сведок Стојановић Радивоје: Уопште не. Мене не.

Адв. Александар Поповић: Хоћете ли нам рећи колико дуго радите у полицији?

Сведок Стојановић Радивоје: У полицији радим од 1984. године. А на радном месту оперативно криминалистичког техничара од 1990. године.

Адв. Александар Поповић: Од 1990. године?

Сведок Стојановић Радивоје: Да.

Адв. Александар Поповић: Хвала пуно. Немам више питања.

Председник већа: За реч се јавља адвокат Александар Зарић. Изволите.

Адв. Александар Зарић: Судија, имам два кратка питања за сведока. Ако сведок може да се изјасни зашто су они ишли у Ургентни центар?

Председник већа: Објаснио је то. Ајте даље.

Сведок Стојановић Радивоје: Нисам могао да објасним. Мрвић Бранислав вози право до Ургентног центра.

Председник већа: Рекли сте већ.

Адв. Александар Зарић: Шта сте радили у Ургентном центру?

Председник већа: Молим вас. Окрените се на ову страну и одговарајте само, а питања конкретно јасно, немојте се понављати.

Адв. Александар Зарић: Када сте се нашли са министром овим шта сте радили у Ургентном центру?

Председник већа: Шта? Нисам вас разумела?

Адв. Александар Зарић: Када је ушао у операциону салу?

Сведок Стојановић Радивоје: Нисам ушао у операциону салу.

Адв. Александар Зарић: Рекли сте да сте били са овим министром.

Председник већа: Не. Немојте тако. Молим вас. Слушајте Зарићу шта сведок прича. Није тако рекао.

Сведок Стојановић Радивоје: Били смо испред собе за реанимацију.

Председник већа: Немојте одговарати на то питање.

Адв. Александар Зарић: Испред собе за реанимацију. Да ли је вршен ту неки увиђај, нешто, да ли су вам нешто приказивали?

Председник већа: Је ли можете да поставите питање, а не да полемишете?

Адв. Александар Зарић: Не полемишем. Само питам због чега је ишао у Ургентни центар и шта је разлог?

Председник већа: Рекао је да га је Мрвић одвезао. Одговорио је на то питање. Идемо даље.

Адв. Александар Зарић: Да ли је неко после тога ишао у Ургентни центар са истражним судијом из ваше екипе?

Сведок Стојановић Радивоје: Ја лично не знам. Али могуће је. Ја нисам упознат са тим.

Адв. Александар Зарић: Немам више питања. Хвала.

Председник већа: За реч се јавља адвокат Горан Петронијевић.

Адв. Горан Петронијевић: Судија, сведок је искусан криминалистички техничар, оперативни радник, претпостављам да је урадио доста увиђаја.

Председник већа: Поставите питање. То ћете кроз примедбе рећи да смо саслушали искусног крим. техничара. Изволите даље.

Адв. Горан Петронијевић: Моје питање ће бити једним делом везано за конкретно овај догађај, а делом и за његово искуство и правила службе и рада по томе. Уопштено, када дођете на било који увиђај...

Председник већа: Колега, не заборавите, ово је сведок, а не вештак.

Адв. Горан Петронијевић: Извињавам се.

Председник већа: У односу на искуство то које сте хтели да га испитујете на околности...

Адв. Горан Петронијевић: Говорим о процесним радњама судија. Чућете, ако поставим питање, ако ми дозволите. Ако не дозволите, онда нећете знати шта сам хтео. Или шта сам хтео да питам. Дакле, не говоримо сада конкретно о овом случају, него уопште, када дођете на увиђај за убиство...

Председник већа: Имате ли питања у односу на конкретан догађај?

Адв. Горан Петронијевић: Да. Имам. Одмах иза овога. Али не бих желео да будем сугестиван, него ћу поставити ово питање, а одмах иза тога и друго. Када дођете на лице места након оне процедуре коју сте описали, и по наређењу претпостављеног старешине, у овом случају господина Мрвића, када дођете на лице места, ко је лице коме се прво обраћате, кога тражите на лицу места? Да ли је то неки полицајац, да ли је то истражни судија, тужилац, било ко?

Сведок Стојановић Радивоје: Да одговорим?

Председник већа: Одговорите.

Сведок Стојановић Радивоје: У пракси најчешће дођем и сачека нас екипа за обезбеђење лица места. Ко је руководилац те екипе са њим разговарамо да прикупимо одређене податке шта се десило и где се десило. Уколико има очевидаца онда колега у овом случају Бранислав Мрвић разговара са њима.

Адв. Горан Петронијевић: Задржите лица. Обезбедите лице места и тако. Ко вам даје сигнал да почнете са увиђајем и да ли вам неко даје сигнал?

Сведок Стојановић Радивоје: Ту комуникацију остварује Мрвић Бранислав телефоном најчешће са дежурним истражним судијом.

Председник већа: То сте одговорили данас три пута. Ајте даље.

Адв. Горан Петронијевић: У конкретном случају дакле враћамо се на овај догађај, ви сте рекли да вам је Мрвић рекао да почнете да радите. Да ли вам је том приликом конкретно рекао које радње треба да извршите, не о траговима, о траговима сте се изјашњавали.

Сведок Стојановић Радивоје: Конкретно никада не може ни да ми каже шта да радим јер он није човек из моје струке. Он је оперативац. Увиђајна екипа се састоји од оперативца и оперативног криминалистичког техничара. Оперативац прикупља све информације шта, како, мени преноси уколико се негде нешто дешавало упућује ме, али ми никада не издаје, мораш да радиш то, то, то и то.

Адв. Горан Петронијевић: Како гласи та његова наредба од прилике?

Сведок Стојановић Радивоје: Па не могу тачно да се сетим, али зна се чим дођем да морам да почнем да радим. Каже почни.

Адв. Горан Петронијевић: Опет се враћамо на неке друге ситуације. Јесте ли имали ситуација да на лицу места затичете истражног судију и тужиоца?

Сведок Стојановић Радивоје: Веома ретко. Увек дође после нас.

Адв. Горан Петронијевић: А у ситуацијама када су накнадно долазили јесте ли имали каквог контакта са њима и шта тај контакт значи?

Председник већа: Колега, ајте нећемо, ја ћу вам забранити одговор на сва та питања. Сведок је овде позван данас да сведочи у вези догађаја који је се десио 12. марта. Ако вам је потребна едукација, а надам се да није, пошто сте били истражни судија и судија првостепенац Окружног суда, мислим да вам то не треба. То ћете негде друго радити.

Адв. Горан Петронијевић: Судија, можда је потребно неком другом. А ја користим нека своја искуства.

Председник већа: Немојте молим вас.

Адв. Горан Петронијевић: И знање.

Председник већа: Ако можете питајте ово што је предмет данашње расправе.

Адв. Горан Петронијевић: Повлачим ово претходно питање. Не морате одлучивати о томе ако хоћете да га забрањујете. Не из страха да ћете га забранити него да не губимо време. Конкретно питање у овом случају да ли имате икаквих сазнања да ли је Мрвић приликом издавања такве или било какве наредбе вама да почнете са тим делом вашег посла

вам рекао да је контактирао са истражним судијом, да ли имате сазнања да ли је контактирао?

Сведок Стојановић Радивоје: Највероватније да је контактирао.

Председник већа: Одговорио је на то питање.

Адв. Горан Петронијевић: Највероватније да је контактирао?

Сведок Стојановић Радивоје: Да.

Адв. Горан Петронијевић: Је ли вам рекао или то претпостављате?

Сведок Стојановић Радивоје: Ја нисам чуо али претпостављам.

Адв. Горан Петронијевић: Да ли вам је господин Чолић истражни судија издао било какву наредбу, сугестију или било шта? Ви сте се појединачно изјашњавали. Сада вас питам најшире, да ли вам је било какву наредбу или сугестију издао у току вођења...

Сведок Стојановић Радивоје: Појединачну не.

Адв. Горан Петронијевић: А опште?

Сведок Стојановић Радивоје: Сагласан да наставим даље да радим.

Адв. Горан Петронијевић: Да ли је био до краја обављање вашег посла?

Сведок Стојановић Радивоје: Ја га нисам видео до краја.

Адв. Горан Петронијевић: Да ли сте контактирали након тога са њим?

Сведок Стојановић Радивоје: Са њим контактира Бранислав Мрвић, а моја је обавеза када завршим комплетну документацију да све ту комплетну документацију доставим тужиоцу и истражном судији.

Адв. Горан Петронијевић: Судија, ја бих молио сада фотографију 28 ако можете да покажемо само, нешто да разјаснимо у вези трага број 14.

Председник већа: Фотографија број 28. Ми смо данас показивали. Ближи изглед оштећења.

Адв. Горан Петронијевић: Тако је. Сведок нам је, да ли је на овој 28 или оној пре ње или после ње, без пирамиде, показао оловком трагове о којима је причао и сведочио за које претпоставља да су трагови песка. Сада погледајте, ја сад нисам сигуран, ја сам записао 28 фотографија, тако да знам да једна има фотографија без пирамиде, али ето није битно. Идемо даље. То смо видели и запамтили смо и то је верификовано у записнику. Сада вас молим погледајте ова оштећења односно ове трагове ове беле тачке на зиду лево. Да ли сте њих констатовали као неко евентуално оштећење?

Председник већа: То смо расправили на моје питање је одговорио данас и показали смо онај један траг који је обележен стрелицом.

Адв. Горан Петронијевић: То је у реду судија. Али говорим сада о овим траговима горе. Да ли је то грешка на фотографији или су то нека оштећења?

Сведок Стојановић Радивоје: Јесу нека оштећења али нисам их сматрао релевантним.

Адв. Горан Петронијевић: Шта вас је определило да их не сматрате релевантним?

Председник већа: Да ли се сећате јесу ли били...

Сведок Стојановић Радивоје: Па, више ми личи на огреботину у разним смеровима.

Адв. Горан Петронијевић: У реду. Сада вратимо где су лептир врата судија ако може ваш помоћник, значи где се види рагасто врата онај читав део. Да нешто прецизирамо.

Председник већа: 34 чини ми се.

Адв. Горан Петронијевић: Тако. Ја вас молим сада, само ми реците ви сте се малочас изјашњавали где сте, којим делом вршили увиђај односно преглед. Погледајте ова лептир врата са леве стране, гледано из правца улаза, значи ова врата. Да ли сте та врата затварали и да ли сте са те стране вршили преглед?

Сведок Стојановић Радивоје: Јесам. Мало сам их померао. Нисам затварао због ове тепих стазе.

Адв. Горан Петронијевић: На који начин су ова врата фиксирана да овако стоје?

Сведок Стојановић Радивоје: Колико се ја сећам сама од себе без икаквог подметача.

Адв. Горан Петронијевић: То је неки механизам или?

Сведок Стојановић Радивоје: Не знам да ли је проблем у шаркама, али та врата стоје колико се ја сећам без икаквог подметача.

Адв. Горан Петронијевић: Да ли има како у народу зову кајла доле?

Сведок Стојановић Радивоје: На другим има и види се на фотографији. На овим нема.

Адв. Горан Петронијевић: Не говорим о улазним, него о овим, о лептир?

Сведок Стојановић Радивоје: На овим нема, а врата стоје у том положају.

Адв. Горан Петронијевић: Значи када их гурнете тако она тако стоје?

Сведок Стојановић Радивоје: Нисам их гурао. Него сам их ради прегледа мало повукао, 10-так центиметара да проверим да ли нешто има.

Адв. Горан Петронијевић: Јесте ли видели да ли има нешто?

Сведок Стојановић Радивоје: Видео сам да нема ништа.

Адв. Горан Петронијевић: Са 10-так центиметара сте одшкринутих врата видели да нема ништа?

Сведок Стојановић Радивоје: Да.

Адв. Горан Петронијевић: И вратили сте их?

Сведок Стојановић Радивоје: Нисам могао даље да отварам због других трагова који се налазе.

Адв. Горан Петронијевић: Да не би сте пореметили трагове. То је јасно. Због тога вас и питам. То је јасно. Због тога вас и питам. Сада ми реците иста та лептир врата са десне стране гледано од улаза, десно, која су како сте рекли била затечена у том положају, истом у коме сте их ви фотографисали. Не морате на фотографији, знате о чему говорим. Јесте ли та врата прегледали са унутрашње стране? Значи ова десна врата?

Сведок Стојановић Радивоје: Мислим да јесам.

Адв. Горан Петронијевић: Јесте ли их отварали, затварали, већ односно?

Сведок Стојановић Радивоје: Мислим да јесам.

Адв. Горан Петронијевић: Како сте то урадили?

Председник већа: Је ли мислите или, сећате ли се сигурно да ли јесте или нисте или се не сећате?

Сведок Стојановић Радивоје: Сигурно јесам померао врата. Не у пуном окрету затварања или отварања, али јесам да бих визуелно погледао шта има, шта нема.

Председник већа: Добро. Изволите.

Адв. Горан Петронијевић: Да ли је то било на исти начин као и лева, кажете 10-так центиметара?

Сведок Стојановић Радивоје: Па, не могу тачно да се сетим да ли сам лева или десна мало више отварао. Не могу да се тачно сетим.

Адв. Горан Петронијевић: Десна лептир врата са истим механизмом односно на исти начин стоје онако отворена као што сте рекли?

Сведок Стојановић Радивоје: Највероватније да.

Адв. Горан Петронијевић: Ви не знате због чега, да ли је то у шаркама механизам или је неко тло доле?

Сведок Стојановић Радивоје: Не знам. Не, ја сам их у том положају затекао. Не знам зашто.

Адв. Горан Петронијевић: Мислим зато што сте померали па због тога вас питам да ли знате?

Сведок Стојановић Радивоје: Када сам их померио опет су враћена на место где су била. Али то након свих, након обраде целог лица места. Након прикупљања трагова, паковања, тек онда још једном сам кренуо.

Адв. Горан Петронијевић: Сада ми кажите десна улазна врата која су била видите овде поткајлована?

Сведок Стојановић Радивоје: Десна улазна?

Адв. Горан Петронијевић: Тако сте их затекли?

Сведок Стојановић Радивоје: Десни део улазних врата?

Адв. Горан Петронијевић: Десни део улазних врата. Јесте ли њих затварали?

Сведок Стојановић Радивоје: Њих сам отварао на крају.

Адв. Горан Петронијевић: Где сте их отварали?

Сведок Стојановић Радивоје: Извадио сам дрвени подметач, повукао врата, прегледао, има, нема, да ли има нешто од битних трагова и опет вратио.

Адв. Горан Петронијевић: Малочас сте рекли да то нисте радили?

Председник већа: Не. То је рекао за лептир врата.

Сведок Стојановић Радивоје: Након завршетка, приликом обележавања трагова нисам. Статичку фазу када сам одрадио увиђај. Док све трагове нисам обележио, колега скицирао, ја исфотографисао, све трагове спаковао, тек након тога сам ја извршио померање.

Адв. Горан Петронијевић: Јесте ли то констатовали негде у записнику?

Сведок Стојановић Радивоје: На лицу места када се ради динамичка фаза...

Адв. Горан Петронијевић: Јесте ли фотографисали то да нема оштећења?

Сведок Стојановић Радивоје: Нисам фотографисао зато што није било...

Адв. Горан Петронијевић: Због чега?

Сведок Стојановић Радивоје: Зато што нема. Празан зид. Онда би требао целу зграду Владе да фотографишем прозор по прозор.

Адв. Горан Петронијевић: Ви знате шта значи лице места.

Сведок Стојановић Радивоје: Знам добро шта значи увиђај, шта значи лице места.

Адв. Горан Петронијевић: Па, малочас сте рекли да нисте отварали врата.

Председник већа: Ајте молим вас колега, наставите даље.

Адв. Горан Петронијевић: У реду. Само питам. Није важно.

Председник већа: Немојте.

Адв. Горан Петронијевић: Идемо даље. Да ли сте десни рагасто прегледали?

Сведок Стојановић Радивоје: Највероватније да јесам.

Адв. Горан Петронијевић: Највероватније. Да ли сте ту уочили неке трагове?

Сведок Стојановић Радивоје: Да сам уочио било би описано у крим. техничком извештају.

Адв. Горан Петронијевић: Колико могу да видим, то је ваш закључак, а не тврдња?

Сведок Стојановић Радивоје: Што значи да нема.

Адв. Горан Петронијевић: Што значи да нема. И ако нема онда нисте ни фотографисали је ли тако?

Сведок Стојановић Радивоје: Не видим сврху фотографисања ако нечега нема.

Адв. Горан Петронијевић: Немојте се љутити.

Сведок Стојановић Радивоје: Не љутим се него за ту праксу не знам. Мени је непозната.

Адв. Горан Петронијевић: Не знате ни за праксу да треба да питате истражног судију када дођете на лице места да вам он нареди, да он руководи увиђајем, за то не знате?

Сведок Стојановић Радивоје: Знам. Врло добро знам. Ситуација је била таква.

Адв. Горан Петронијевић: Ништа. Питам само. Ништа није страшно.

Сведок Стојановић Радивоје: Изузетно познајем прописе.

Адв. Горан Петронијевић: Прашину коју сте показали као траг у продужетку трага 14 у углу који сте означили овде оловком, да ли сте такав или сличан траг још негде пронашли на степеништу или на згради?

Сведок Стојановић Радивоје: Не.

Адв. Горан Петронијевић: Да сте га пронашли да ли би био фиксиран?

Сведок Стојановић Радивоје: Вероватно. 100%.

Адв. Горан Петронијевић: Добро. Опет по вашем искуству филтер папир односно папир за узимање биолошких трагова односно трагова како сте малочас дефинисали боје које подсећају на крв, па се то у првој фази тако и говори док се не потврди?

Сведок Стојановић Радивоје: Апсолутно.

Адв. Горан Петронијевић: Да ли сте имали раније случајева да дође до оштећења тих трагова које сте фиксирали?

Сведок Стојановић Радивоје: У мојој пракси...

Председник већа: Забрањује се одговор на ово питање.

Адв. Горан Петронијевић: Зашто судија?

Председник већа: Изволите. Нема благе везе са овим што данас саслушавамо.

Адв. Горан Петронијевић: Ја питам да ли је до сада имао било који случај у својој пракси од 1990. године на овамо, да узорци трага који је фиксиран са лица места буду оштећени на било који начин, убуђани, покварени и не буду подобни за анализу?

Сведок Стојановић Радивоје: Да одговорим?

Адв. Горан Петронијевић: Ако одбијете судија, ја вас молим нека веће одлучи.

Сведок Стојановић Радивоје: Ја непосредно по завршетку увиђаја предајем трагове шефу или дежурном старешини који даље разврстава где ће трагови ићи, ком институту, којој служби ради вештачења.

Адв. Горан Петронијевић: То сте све објаснили. Ја вас питам да ли сте имали случај да сте чули да оно што сте урадили не ваља?

Председник већа: Не ради он то даље. Објаснио је то данас.

Адв. Горан Петронијевић: Све је то у реду, али судија, то је његов посао.

Председник већа: Није његов посао то.

Адв. Горан Петронијевић: Да ли сте икада у својој пракси имали случај да вам је неко рекао оно што си урадио тамо убуђало се, не ваља?

Сведок Стојановић Радивоје: Не.

Адв. Горан Петронијевић: Хвала вам. Објаснили сте нам детаљно данас само лице места које сте ви визуелним прегледом констатовали као нешто што је највероватније место где се нешто догађало. Трагови крви, малтера и оног свега осталог, односно пластике

и тако даље. Кажите ми да ли сте ван тог круга и степеништа које сте данас објашњавали које се налази у фотодокументацији, ви или било ко други из ваше екипе макар визуелним осматрањем шире лице места?

Сведок Стојановић Радивоје: Ја сам лично вршио визуелно осматрање.

Адв. Горан Петронијевић: Добро, нема потребе. Само ми сада одмах реците конкретно који део гледано према вратима, лево, десно, право и на ком одстојању?

Сведок Стојановић Радивоје: Од врата лево, стаза која води ка улици Кнеза Милоша, скроз до кућице где стоје полицајци.

Адв. Горан Петронијевић: Том стазом сте ишли?

Сведок Стојановић Радивоје: Том стазом.

Адв. Горан Петронијевић: Добро.

Сведок Стојановић Радивоје: Комплетан визуелни преглед.

Адв. Горан Петронијевић: Добро.

Сведок Стојановић Радивоје: Од врата десно гледајући ка улици Немањиној велики део паркинга и дуж зграде и онај плато па можда неких 7 – 8 метара све док сам могао да прођем од возила која су била паркирана са десне стране гледајући ка Немањиној.

Адв. Горан Петронијевић: Наспрам врата јесте ли и тај део прегледали?

Сведок Стојановић Радивоје: Да.

Адв. Горан Петронијевић: И наспрам врата?

Сведок Стојановић Радивоје: И у дубини од врата.

Адв. Горан Петронијевић: Да ли сте уочили било какве трагове?

Сведок Стојановић Радивоје: Ништа нисам уочио што би могло да...

Адв. Горан Петронијевић: Да буде значајно да се фиксира?

Сведок Стојановић Радивоје: Да, апсолутно.

Адв. Горан Петронијевић: Сада још једно питање. На фотографијама се види, да не би губили време, лево гледајући ка вратима, ка улазу број 5, лево од ове стазе коју сте описали која иде према Кнеза Милоша улици, налази се камени зид.

Сведок Стојановић Радивоје: Да.

Адв. Горан Петронијевић: Јесте ли визуелно вршили преглед тог зида?

Сведок Стојановић Радивоје: Јесам.

Адв. Горан Петронијевић: Нисте ли уочили било какво оштећење или било шта што би могло да...

Сведок Стојановић Радивоје: Нисам уочио неко специфично оштећење.

Адв. Горан Петронијевић: И још само нешто. Од тог зида на даље, значи у дубину парка или било шта...

Сведок Стојановић Радивоје: Травнати део. Мислите на травнати део?

Адв. Горан Петронијевић: Да.

Сведок Стојановић Радивоје: Не. Нисам.

Адв. Горан Петронијевић: Хвала. И само још једну ствар. Кажете ометали су вас, улазили су, излазили, односно покушавали да прођу, ви сте их враћали, нисте им дали да прођу кроз та врата и то је све јасно. Да ли сте приметили ту у близини новинаре, телевизијске екипе или било кога?

Сведок Стојановић Радивоје: Ту на самом улазу...

Адв. Горан Петронијевић: Не само на самом улазу него у околини, до улице Немањине, у Немањиној и тако даље?

Сведок Стојановић Радивоје: Знате шта, не могу са сигурношћу да се изјасним, али било је доста људи.

Адв. Горан Петронијевић: Само вас питам. И само још једно питање судија да би потврдили једну чињеницу односно разјаснили. Бојим се да је ваше питање мало унело забуну. Нормално не намерно. Господин Лечић долази, и ви сте рекли прошао је колико се сећам између трагова 1.4.

Сведок Стојановић Радивоје: Непосредно поред. Није између. Али...

Адв. Горан Петронијевић: То сам хтео да вас питам. До које линије је он дошао, одакле сте га вратили?

Сведок Стојановић Радивоје: До наспрам улазних врата.

Адв. Горан Петронијевић: Значи...

Сведок Стојановић Радивоје: Када сам га уочио ја сам притрчао јер је он дошао са леве стране зграде, оном стазом.

Адв. Горан Петронијевић: Од?

Сведок Стојановић Радивоје: Чим сам га уочио ја сам притрчао.

Адв. Горан Петронијевић: Од Кнеза Милоша улице?

Сведок Стојановић Радивоје: Докле је тачно стигао, не могу сада да се сетим. Али смо га упутили да заобиђе лице места и да оде на следећи улаз.

Адв. Горан Петронијевић: Значи није дошао до врата да се ухвати да уђе?

Сведок Стојановић Радивоје: Не.

Адв. Горан Петронијевић: До кваке?

Сведок Стојановић Радивоје: До кваке не. До првих купа да тако кажем, до првих бројева.

Адв. Горан Петронијевић: До првих купа?

Сведок Стојановић Радивоје: Да.

Адв. Горан Петронијевић: Хвала. Немам више питања.

Председник већа: Да ли се још неко јавља? Адвокат Александар Ђорђевић.

Адв. Александар Ђорђевић: Хвала судија. Ако сам добро разумео, да ли је овај Мрвић Бранислав, да ли је он био руковорни инспектор?

Сведок Стојановић Радивоје: Јесте.

Адв. Александар Ђорђевић: Шта значи руковорни инспектор? И шта ради руковорни инспектор ако можете да нам објасните?

Сведок Стојановић Радивоје: Руковорни? Прима позиве.

Председник већа: Објаснио је данас. Одговорио је на та питања. Имате ли даља питања?

Адв. Александар Ђорђевић: Имам. Одговорио је на ово питање?

Председник већа: Јесте, одговорио је. Нисмо га тако звали али је одговорио шта ради Мрвић и на који начин га је одвео на увиђај и шта је радио.

Адв. Александар Ђорђевић: Моје питање није шта ради Мрвић него шта ради руковорни инспектор?

Председник већа: Па, то руковорни инспектор рекао је да је био Мрвић и објаснио је шта је он радио.

Адв. Александар Ђорђевић: Добро судија. Друго питање. У хијерархији руковорни инспектор...

Председник већа: Ајте молим вас колега, немојте, не испитујемо систематизацију МУП-а сада.

Адв. Александар Ђорђевић: Судија, шта да вам кажем. Забрањите ми питање. Значи моје питање је шта ради у МУП-у руковорни инспектор?

Председник већа: Забрањено вам је питање. Сведок је одговорио данас. Рекао је прво сте га питали шта ради Мрвић, одговорио је. И

рекао вам је да је Мрвић био руковорни инспектор и све описао. И ајмо даље.

Адв. Александар Ђорђевић: Добро. Следеће питање судија, и ако дозволите наравно ово зато што није вештак, а да ли боја трага, боја оштећења нешто говори сведоку да ли ће тај траг фиксирати, неће га фиксирати, да ли је то свеже оштећење, старије оштећење и тако даље?

Председник већа: Изволите. Одговорите.

Сведок Стојановић Радивоје: Свакако у одређеним ситуацијама да говори.

Адв. Александар Ђорђевић: Да ли вас је боја ових трагова на слици да поново не вадимо фотографије, фотографија 28 оштећење на степеништу и оштећење на вратима и тако даље белина те боје, да ли вас је определила да су то свежи трагови?

Сведок Стојановић Радивоје: Да.

Адв. Александар Ђорђевић: Хвала вам. Реците ми по вашем мишљењу односно ви сте рекли да сте фиксирали трагове крви да би се одредила крвна група и ДНК профил?

Сведок Стојановић Радивоје: Или евентуално ДНК профил.

Адв. Александар Ђорђевић: Или евентуално ДНК профил. И објасните сте да ви то предајете вашем шефу, а да он после даље те трагове прослеђује даље?

Сведок Стојановић Радивоје: Апсолутно.

Адв. Александар Ђорђевић: Реците ми колико ви знате ако се не одреди тај ДНК профил, значи ако се не утврди коме припада тај траг крви, чији би то био пропуст, ко би то требао да нареди?

Сведок Стојановић Радивоје: То већ спада у домен физичко хемијске лабораторије. Наш посебан одсек који је задужен за обраду трагова.

Адв. Александар Ђорђевић: Да. Али ко њима наређује да они изврше?

Сведок Стојановић Радивоје: Старешина.

Адв. Александар Ђорђевић: Који старешина?

Сведок Стојановић Радивоје: Начелник или шеф одсека.

Адв. Александар Ђорђевић: Физичко хемијске лабораторије?

Сведок Стојановић Радивоје: Да.

Адв. Александар Ђорђевић: Добро. Ако тај траг крви иде на Институт безбедности ко би онда требао да нареди то?

Председник већа: Ајте колега, едукујте се. Па вама свима треба настава додатна. Читајте брате нешто. Сада испитујете сведока за оно што није његов посао.

Адв. Александар Ђорђевић: Судија, ја овде покушавам да дођемо до неких одговора на која нисмо могли са ранијим сведоцима.

Председник већа: Добро. Ајте, свако у свом домену. То би било као да ви нешто друго радите, а не то што радите.

Адв. Александар Ђорђевић: Ја покушавам само да утврдимо истину.

Председник већа: Немојте молим вас.

Адв. Александар Ђорђевић: Добро. Реците ми, рекли сте да сте два и по, три сата провели на увиђају.

Сведок Стојановић Радивоје: Од прилике.

Адв. Александар Ђорђевић: Од прилике. Да ли сте тада чули на лицу места од било кога да се коментарише ко би могао да изврши, да је осумњичен за атентат и тако?

Председник већа: Забрањује се одговор на ово питање сведоку.

Адв. Александар Ђорђевић: Добро, следеће. Када сте ви први пут чули да ли службено или приватно да су лица која су осумњичена за овај атентат осумњичена?

Сведок Стојановић Радивоје: На телевизији у вечерњим сатима. Око поноћи највероватније.

Адв. Александар Ђорђевић: Хвала. Немам више питања.

Председник већа: Да ли неко од оптужених има питања за сведока? За реч се јавља првооптужени Милорад Улемек. Изволите.

Окр. Милорад Улемек: Судија, много је питања постављано. Ја се нећу враћати и бићу веома кратак. Мене занима да ли сведок има сазнања да ли је вршен било какав увиђај у Бирчаниновој улици?

Сведок Стојановић Радивоје: Имам сазнања да се накнадно ишло у Бирчанинову. Тачно не знам где. То сам чуо од Драгана Јанковића. Накнадно, након пар дана. Тог дана не, нити је рађено, да ја знам.

Председник већа: А где вам је то саопштио Драган Јанковић?

Сведок Стојановић Радивоје: У службеним канцеларијама.

Председник већа: После колико дана од овог извршеног увиђаја?

Сведок Стојановић Радивоје: Па, не знам. Не могу тачно да се сетим.

Председник већа: Можете ли оквирно, 15, 20?

Сведок Стојановић Радивоје: Не. Не. Мислим да је много краћи временски период био. 3, 4, 5 дана.

Председник већа: Да ли Драган Јанковић још увек ради?

Сведок Стојановић Радивоје: Он је сада пензионер.

Председник већа: Пензионисан?

Сведок Стојановић Радивоје: Иначе је био шеф фотолабораторије. Један од одсека у нашем одељењу.

Председник већа: Којег одсека?

Сведок Стојановић Радивоје: Фотолабораторије.

Председник већа: Добро. Изволите даље.

Окр. Милорад Улемек: Ја се извињавам судија. Ја стварно ништа нисам чуо. Значи рађено је нешто у Бирчаниновој?

Сведок Стојановић Радивоје: Чуо сам.

Председник већа: Чуо је нешто.

Окр. Милорад Улемек: Нисам чуо заиста.

Председник већа: Окрените се па говорите у микрофон. Немојте да гледате тамо према Улемеку.

Сведок Стојановић Радивоје: Чуо сам да је нешто рађено након 3, 4 или 5 дана у службеним просторијама, да је Драган Јанковић био нешто у Бирчаниновој да ради. Не знам тачно шта, нити сам га питао.

Окр. Милорад Улемек: Добро. И још само једно питање. Занима ме пошто сте ви рекли да сте ви пред зградом Владе Србије фиксирани све трагове.

Сведок Стојановић Радивоје: Да.

Окр. Милорад Улемек: Па ме занима када сте фиксирани трагове са тим бројевима, да ли је у једном моменту дошло до замена тих бројева на одређеним траговима?

Сведок Стојановић Радивоје: Не. Ниједном.

Окр. Милорад Улемек: Сигурни сте у то?

Сведок Стојановић Радивоје: Мислим да није. Скоро сигуран.

Окр. Милорад Улемек: Добро. Немам више питања.

Председник већа: Да ли се још неко од оптужених јавља за реч? Оптужени Звездан Јовановић.

Окр. Звездан Јовановић: Председавајућа, ја имам само једно питање. Интересује ме обзиром да је сведок радио увиђај, обзиром да је ту на лицу места, дакле тај улаз број 5 није јавна површина, да ли је имао обавезу да заштити то лице места након извршења увиђаја за неку евентуалну каснију допуну или било шта, да ли је то његова обавеза и да ли је то уопште била пракса да се тако нешто ради?

Председник већа: Мислите након извршеног увиђаја?

Окр. Звездан Јовановић: Да. Након извршеног увиђаја, да се обезбеди лице места за евентуално неку допуну или да се не мења ништа на лицу места?

Сведок Стојановић Радивоје: То радимо у ситуацијама само када се увиђај не заврши тог момента. Ако треба да се настави сутрадан. Али овде сам сматрао све што је пронађено да је фиксирано, обележено, запаковано и нисам могао да донесем наредбу да се комплетан улаз херметички или како већ другачије затвори, зато што сам сматрао да је тај део увиђаја завршен.

Председник већа: Добро.

Окр. Звездан Јовановић: Да ли знате да ли је евентуално касније рађена нека поново на том улазу, било шта, нека истражна радња и тако даље?

Сведок Стојановић Радивоје: Ја ништа нисам радио. А и не знам да ли је нешто рађено.

Окр. Звездан Јовановић: У реду. Хвала.

Председник већа: Имате право само на једно додатно питање. За реч се јавља бранилац првооптуженог Милорада Улемека адвокат Слободан Миливојевић.

Адв. Слободан Миливојевић: Председниче, ја ћу да замолим ако ми не дозволите да постављам више питања ја ћу онда кроз једно питање да поставим четири. Ја вас молим заиста због свега, редоследа збивања остала су нека питања. Ја ћу бити врло кратак. Знате и сами да се трудим колико могу телеграмски.

Председник већа: Не можемо цео дан постављати питања једном сведоку која нису уопште предмет овог поступка.

Адв. Слободан Миливојевић: Ја се надам да то од мене нисте...

Председник већа: Него предмет едукације студената правног факултета. Изволите даље.

Адв. Слободан Миливојевић: Председниче, ја се надам да то од мене нисте чули. Свако одговара за себе. Мислим у том контексту. Ви дозвољавате непосредно?

Председник већа: Да.

Адв. Слободан Миливојевић: Ви сте поменули да је на увиђају био између осталог у Адмирала Гепрата Китић Радован је ли тако?

Сведок Стојановић Радивоје: Да.

Адв. Слободан Миливојевић: Да ли нам можете објаснити је ли он са вама дошао до Немањине или када је дошао?

Сведок Стојановић Радивоје: Ја сам објаснио да сам са Мрвићем...

Председник већа: Немојте одговарати на то питање. Одговарали сте пет пута да сте ишли на Ургентни центар, да сте дошли са Мрвићем и да се после екипа допуњавала са осталима. Ајте даље.

Адв. Слободан Миливојевић: Председниче, ја питам да ли је њему познато када је Китић Радован дошао на лице места?

Председник већа: Па тако питајте.

Сведок Стојановић Радивоје: Тачно сатницу не знам.

Адв. Слободан Миливојевић: Да ли је дошао пре вас или после вас имате ли сазнања?

Сведок Стојановић Радивоје: С обзиром да визуелно уопште нисмо комуницирали ја сам сазнање да је Китић у другом делу лица места добио од колеге Ђорђевић Милисава који је дошао када сам му предао бројеве.

Адв. Слободан Миливојевић: Где сте тада били када сте добили информацију да је Китић већ у Адмирала Гепрата?

Сведок Стојановић Радивоје: На лицу места и даље сам обрађивао трагове. На улазу 5.

Адв. Слободан Миливојевић: То значи у Немањиној у згради Владе на улазу број 5, ви сте добили информацију да је Китић Радован већ...

Сведок Стојановић Радивоје: Са другом екипом.

Адв. Слободан Миливојевић: Тако је. То ме интересује. Ви сте одговорили на питање председника већа да сте од оних трагова на дрвеном делу врата и од оних трагова тамо код степеништа где сте уочили песак или онај отпадни део да сте то уочили, али моје питање гласи да ли сте то изоловали, покупили и означили као трагове и обезбедили?

Сведок Стојановић Радивоје: То оштећење је само фиксирано фотографијом.

Адв. Слободан Миливојевић: Значи они трагови које сте ви нама показали као песак који је отпао од ударца, то нисте скупљали ради...

Сведок Стојановић Радивоје: Не.

Адв. Слободан Миливојевић: Нити било какав траг нисте пронашли ништа од трагова након удара у дрво?

Сведок Стојановић Радивоје: Не разумем.

Адв. Слободан Миливојевић: Оштећења на пример иверица нека или парче...

Председник већа: Питала сам код оштећења рагаста и врата и одговорио је да није ништа од тога нашао.

Адв. Слободан Миливојевић: Није пронашао?

Председник већа: Тако је рекао.

Адв. Слободан Миливојевић: Извињавам се. Можда нисам чуо. Имам још једно питање. Ви сте већ одговорили на питање колеге да ли су од вас тражили нешто и да ли сте били на увиђају са овима стручњацима из Висбадена. А да ли сте уопште знали да су они долазили у Београд и обавили увиђај?

Сведок Стојановић Радивоје: Сазнао сам да су долазили али не знам када су радили и шта су радили.

Адв. Слободан Миливојевић: Да ли је од вас било ко тражио било какву информацију, чињеницу или податак да би доставио то стручњацима из Висбадена?

Сведок Стојановић Радивоје: Ја мислим да је њима само достављена...

Адв. Слободан Миливојевић: Не. Да ли је од вас, молим вас?

Сведок Стојановић Радивоје: Не.

Адв. Слободан Миливојевић: Хвала лепо. Немам питања.

Председник већа: За реч се јавља бранилац другооптуженог Звездана Јовановића адвокат Ненад Вукасовић. Изволите.

Адв. Ненад Вукасовић: Хвала. Ја ћу се придржавати, буквално једно питање само. Председнице, хтео бих да питам сведока да ли овај извештај који имамо сви, овај о крим. техничком прегледу лица места од 12.-ог, да ли је у оваквој форми завршен односно када је завршен?

Сведок Стојановић Радивоје: У таквој је форми завршен око 22,00 сата.

Адв. Ненад Вукасовић: Да ли су истовремено сва четворица потписника потписивали или су можда у неким временским....

Сведок Стојановић Радивоје: Сви истовремено.

Адв. Ненад Вукасовић: И следеће питање. Када су предали тако комплетиран извештај и да ли је уз тај извештај била и фотодокументација која прати ову коју смо данас гледали овде?

Сведок Стојановић Радивоје: Извештај је предат одмах да би могли да прослеђују трагове за обраду. А документација је што се овог дела тиче одрађена и предата шефу одсека.

Адв. Ненад Вукасовић: Питао сам фотодокументација, не мислим на трагове него фотодокументација. Овај фотоалбум, да ли је он био саставни део овог извештаја и био увече...

Председник већа: Рекао је да је сутрадан радио ујутру.

Адв. Ненад Вукасовић: У реду. И само да ли му је познато односно да нам каже коме је предао?

Сведок Стојановић Радивоје: Шефу одсека Китић Радовану.

Адв. Ненад Вукасовић: Да ли је он то лично или је неко други са списка?

Сведок Стојановић Радивоје: Молим?

Адв. Ненад Вукасовић: Да ли сте ви лично предали или неко други?

Сведок Стојановић Радивоје: Лично ја.

Адв. Ненад Вукасовић: Хвала. Немам више питања.

Председник већа: Да ли се неко још јавља за реч да постави питање овом сведоку?

Констатујем да више питања за сведока нема. Нико се не јавља за реч.

Да ли ви тражите надокнаду за данашњи приступ у суд?

Сведок Стојановић Радивоје: Да.

Председник већа: Ви ћете морати да доставите пошто сте запослени да вам је због данашњег боравка у суду одузета дневница и у ком износу, а трошкове подвоза можемо да вам платимо. А ово уколико доставите у року од 5 дана то ћемо вам дати трошкове доласка у суд. Ако вам је одузета дневница на послу и у ком износу.

Можете да идете. Отпушта се сведок Радивоје Стојановић.

Нека уђе сведок Јовић Бошко. Њега ћемо саслушати из разлога, ја сам то заборавила што је Јовић Бошко тражио да буде саслушан и да иде негде на службени пут и биће одсутан дуже времена.

Да ли има неко нешто да примети у односу на исказ овог сведока којег смо сада саслушавали?

Констатујем да заменик Специјалног тужиоца и пуномоћници оштећених немају примедби.

Да ли одбрана има примедби?

За реч се јавља бранилац адвокат Слободан Миливојевић. Изволите.

Адв. Слободан Миливојевић: Може само једна примедба на...

Председник већа: Можете. Изволите.

Адв. Слободан Миливојевић: Нема проблема. Него сам очекивао вашу реакцију управо и сагласност да наставим даље. Само једна примедба на садржину изјаве овог сведока. Није у садржини данашње изјаве него у методу рада који је примењен на самом увиђају у лоцирању и фиксирању и обележавању трагова који су учињени противно одредбама Законика о кривичном поступку. Наравно не постоји наредба истражног судије, не постоји чак ни присуство истражног судије у току извођења те истражне радње. Ти трагови нису могли ни на који начин бити уништени да би се полиција могла позивати на одговарајуће одредбе које дају право полицији да у случају евентуалних сметњи које могу да изазову уништење трагова могу и сами без одлуке истражног судије да учине ове истражне радње. Осим тога нама је дакле зато сам се на неки начин и дистанцирао, нама је само садржина изјаве овог сведока по ставу одбране, садржина изјаве сведока је таква да нам једноставно даје слику онакву какву одбрана и претпоставља да је била како и други докази указују, да су једноставно ти трагови лоцирани и фиксирани након што је тамо прошла општа олуја малтене људи, путничких возила и тако даље па се поставља питање квалитета и валидности тих доказа који су овде нама приложени и презентовани. Са те стране, а дакле имајући у виду начин на који су прибављени ти докази, дакле лоцирани и наравно противзаконито без посебне наредбе истражног судије, ја предлажем да се овај извештај издвоји из списка јер је сачињен противно Законнику о кривичном поступку. Но, са друге стране имајући у виду да је и опреза ради, а истовремено да не губимо време, имајући у виду да је предмет овакве природе какве јесте, ја ћу предложити да се у допуну доказног поступка саслушају сви сведоци које је поменуо овај сведок у својој изјави, а који су учествовали на увиђају и током увиђаја и у Немањиној и у Адмирала Гепрата и наравно истражни судија Александар Чолић дакле не због тога што мислим да се прави потпуно погрешна дигресија, дакле не због тога што ми је верујемо истражном судији, него зато што желимо да од истражног судије чујемо два основна факта. Прво, ко га је обавестио и

друго да ли је уопште издао наредбу да се спроведе увиђај и изврши локација и фиксирање трагова. Хвала.

Председник већа: За реч се јавља бранилац опт. Звездана Јовановића адвокат Ненад Вукасовић. Изволите.

Адв. Ненад Вукасовић: Ја ћу се придружити овим приговорима, да не ширим. Посебно је значајно, а то је и став исказан у записнику о увиђају истражног судије Александра Чолића, колеге, да није до доласка на лице места апсолутно обавештен од стране МУП-а Србије уопште о догађају. Према томе, постоје неке одређене контрадикторности, претпоставке овде сведока и мислим да је то било и усмерено на то да се изврши једна постлегализација нечега што је нередовно урађено и да је урађено апсолутно ван одредби ЗКП-а јер и сам истражни судија каже да до доласка на лице места није био обавештен од стране МУП-а. Тако да се придружујем и овим приговорима. Хвала толико. Немам више.

Председник већа: За реч се јавља бранилац опт. Александра Симовића адвокат Желимир Чабрило. Изволите.

Адв. Желимир Чабрило: Придружујем се у свему речи својих колега и истичем само следеће. Буквално сам шокиран и изненађен тиме да само један једини човек одлучује о томе шта су трагови, које трагове фиксирати, којим бројем из означити и тако даље, а у овако важној и деликатној ствари. Дакле, то чак нису радили ни двојица, ни тројица, него искључиво он одлучивао о томе шта је траг и шта треба сматрати за трагом. Дакле, он је сам образложио постојао је његов страх и тако даље и одређена сигурно трема и много људских мана и недостатака који се нормално виде у тој ситуацији у којој се нису исправиле системски и од стране полиције на тај начин да увиђај врши двоје или троје људи или да му макар помажу. Не, он један једини одлучује. Стога смо дошли у једну контрадикторну колизију. На једној страни он није вршио увиђај и ако сам сто пута каже вршио сам увиђај, он је вршио записник о криминалистичко техничком прегледу лица места. А истражни судија је правио записник о увиђају. И стога имамо колизију. Истражни судија каже на тавану просторије у Адмирала Гепрата затекао сам сто, изнад стола има прозор. Прозор гледа у правцу том и том. Види се то и то. Види се даље тако и тако. А овај човек који је радио записник о криминалистичко техничком прегледу лица места не зна ништа о томе. Ко кога ту треба да слуша, како треба увиђај законито да се врши, посебно је питање. Ја не бих зато даље дужио већ бих рекао само следеће: Добро је учинио суд када је одлучио да саслуша овог сведока али је требало саслушати прво њега, па затим наше вештаке, па затим вештаке из Висбадена. Па да имамо један логичан редослед ствари као

до данас. Да не образлажем много зашто. Али узмите само овај нефрични траг број 10 на коме се базира цео налаз и наших вештака и вештака из Висбадена, да је наш данас саслушани сведок заиста сматрао тај траг тако круцијалним па он би направио и неки детаљнији и бољи снимак из правца јединице, не само из правца нуле. Он је из правца нуле направио неколико снимака сматрајући то очигледно битнијим, важнијим и тако даље. Из правца јединице мислим да има само један прилично блед снимак у списима јер је очигледно тај угао и то посматрање сматрао небитним. Каснији налаз вештака и наших и из Висбадена то па сматра круцијалним и тако даље. Имамо дакле контрадикције у томе што налази до данас нису логично и законито провођени. Из тога сматрам предлог колега у томе да се његов исказ изузме из списка, апсолутно законитим и основаним. Овакав је неупотребљив.

Председник већа: Хвала. За реч се јавља адвокат Александар Поповић. Изволите.

Адв. Александар Поповић: Хвала. Врло кратко. Валтазар Богишић рече што се грбо роди време не исправи. Уопште није битно да ли су ове радње све спроведене перфектно или су спроведене са пуно мањкавости као што јесу, као што смо имали прилике да чујемо овде, битно је да је од самог почетка и од самог старта све урађено у супротности са Закоником о кривичном поступку. Нема наредбе истражног судије, од самог тог тренутка све касније што је рађено не може бити предмет и доказ нити може бити извођено и коришћено у овом поступку. Због тога у потпуности подржавам предлог да буде извођено овај поступак треба да покаже да и у тако битним предметима као што је убиство Премијера докази који су изведени у супротности са Закоником о кривичном поступку морају бити издвојени. Овај дефинитивно то јесте и као браниоца мене у овом тренутку уопште не занима да ли је тај сведок те доказе извео на прави начин или их није извео, да ли је све видео или није видео, да ли је отварао врата или је затварао врата, да ли постоји траг 14 или не постоји. Једноставно од првог тренутка када је почео да фиксира те доказе он је радио у супротности са Закоником о кривичном поступку. Након тога све остало сматрамо да није битно. Хвала.

Председник већа: Добро. Да ли се још неко јавља са бранилачке стране?

Адвокат Горан Петронијевић. Изволите.

Адв. Горан Петронијевић: Хвала. Придружујем се потпуно предлогу за издвајање записника који је сачинио овај данас саслушани сведок. Опет из истих разлога као што рече колега, не због тога што нису урађене те радње како треба, него због тога што су урађене противзаконито. Нема никаквог начина да било ко шта на лицу места поготово у оваквим поступцима и у оваквим догађајима као што су убиства или атентати на Премијера Владе у том тренутку да ради и да било шта предузима на лицу места без истражног судије, без његове наредбе, усмене или писмене. Телефоном или лично. Да је обавештен истражни судија па истражни судија није дошао у року од не знам неколико сати, па да је постојала опасност да дође до уништења трагова и тако даље, то је већ друга прича. Ми имамо овде у записнику констатацију да господин судија Александар Чолић није ни позван, није ни обавештен. Ко онда руководи поступком, ко то има овлашћење, коме је то уопште закон дао или фактичко стање, овлашћење да руководи поступком. Суд и тужилаштво су овде у првој фази потпуно екскомуницирани. Сервиран су докази под знацима навода на основу којих се читав поступак даље води. Према томе, ово је апсолутно сада видимо због чега је читав поступак запао у овакву фазу односно оволико дуго траје. Не због одуговлачења од стране бранилаца како то имају често обичај да кажу. Судија, видећете да овај данашњи исказ решава многе дилеме. Ја сам пажљиво пратио, многе дилеме и претпоставке које су преломиле вештаке Дуњића и Куњадиха, поготово господина Дуњића да да овакво или онакво мишљење. Након данашњег исказа овог сведока, неопходно је поновно његово саслушање. Или макар допунско вештачење. Или допунско изјашњавање, без обзира шта ја мислим и читавом његовом исказу. То је једно. Друго, овако нестручно, не нестручно него незаконито обављен увиђај је под обавезно подразумевао реконструкцију. Закониту реконструкцију под руководством претходног председника већа, вашим или било којим. Оно што смо ми тамо радили на лицу места, оно није ни извиђај. То је присуство некаквим мерењима и исто тако увиђај у Гепратовој и у Бирчаниновој. То су ствари које су неопходне да би се овај поступак који је историјски довео до краја без икакве сумње. Дакле, ово што предлажем није циљ одуговлачења него отклањање било какве сумње да овај поступак на основу оваквих мањкавих трагова и незаконито прибављених води у неком другом смеру. Хвала вам.

Председник већа: Да ли се још неко јавља за реч?

Адв. Александар Зарић: Ја немам много шта да додам. Колеге су све рекле. Само бих хтео да додам ево имам овде записник о увиђају који је сачинио истражни судија Чолић у коме каже да је тога дана у 14,30 часова отишао из ове зграде са замеником значи мисли на зграду

Владе Србије, са замеником ОЈТ у Београду Јасмином Васић и инспектором дежурне службе Београд мајором Браниславом Мрвићем у Ургентни центар у Београду ради увиђаја и информисања о здравственом стању Зорана Ћинђића и Милана Веруовића. Овде смо чули да је тај рад трајао три и по, четири сата, како је данас сведок рекао. Значи истражни судија уопште није био у време када се ово радило на лицу места. Он је отишао са претпостављеним Мрвићем са лица места. То је моја основна примедба зашто сматрам да мора да се издвоје ови записници. Хвала.

Председник већа: Добро. Желимир Чабрило да допуни.

Адв. Желимир Чабрило: Извињавам се, направио сам лапсус. Слажем се са предлогом колеге Миливојевића о томе да се из списка издвоје записници које је потписао данас саслушани сведок, а не да се издвоји његова изјава данашња. Ја сам лапсусом рекао изјава. Не мислим на изјаву. Мислим на записник.

Председник већа: Добро. Да ли се још неко јавља за реч са бранилачке стране?

Колега Делибашић нешто је хтео да каже? Извињавам се.

Да ли се неко од оптужених јавља за реч?

Оптужени Улемек. Изволите.

Окр. Милорад Улемек: Добар дан. Кратко само судија. Ја се нећу понављати оно што су рекли адвокати јер сматрам да сам увиђај како је рађен и све оно што се дешавало и што смо чули овде говори само о себи како је ту све рађено и шта је рађено. Ја бих само хтео да ставим примедбу конкретну на исказ овог сведока где сте му и ви, а и ја касније поставио питање које се односило да ли су било који бројеви мењани, значи од када су фиксирани трагови, сведок је одговорио да нису. Па ја морам да га демантујем зато што постоји снимак са увиђаја, сада ја не знам да ли је први или други, где се јасно види да на почетку тог снимка траг који ми данас водимо под бројем 10 је означен са бројем 9 и бројем 8, немојте ме држати за реч, а да се у наставку или при крају тог снимка са увиђаја види да је тај траг промењен у број 10. Тако да је ту очигледно дошло до мењања тог трага иако је овај сведок сам овде потврдио да је он лично фиксирао и обележавао све те трагове и да нико није ништа мењао, а са друге стране опет имамо експлицитан доказ да је то мењано. Само толико.

Председник већа: Хвала. Да ли се још неко јавља за реч од оптужених?

Констатујем да се више нико не јавља за реч да стави примедбе у односу на исказ сведока Радивоја Стојановића.

Сада прелазимо на саслушање у својству сведока како је веће одлучило, донело решење да се саслуша као сведок Јовић Бошко, а на предлог одбране опт. Звездана Јовановића.

Ви сте Јовић Бошко. Име оца?

Сведок Јовић Бошко: Јован.

Председник већа: Колико сте година стари?

Сведок Јовић Бошко: 37 година.

Председник већа: Ваша адреса стана?

Сведок Јовић Бошко: Југословенске армије 89, Бачка Паланка.

Председник већа: Шта сте по занимању?

Сведок Јовић Бошко: Правник.

Председник већа: Где сте запослени?

Сведок Јовић Бошко: У полицијској станици Бачка Паланка.

Председник већа: Ми смо вас овде позвали као сведока. Знате да је у току кривични поступак против оптуженог Улемека и Звездана Јовановића и других. То вам је познато.

Као сведок дужни сте да говорите истину и не смете ништа прећутати.

Упозорићу вас да је давање лажног исказа кривично дело.

Нисте дужни да дајете одговоре на питања којима би вероватно изложили себе или себи блиска лица кривичном гоњењу, знатној материјалној штети или тешкој срамоти.

Дужни сте да суду пријавите сваку промену адресе или боравишта.

Поред овог упозорења за сведока, ја ћу вас позвати да положите заклетву, а текст заклетве гласи да ћете пред судом говорити истину и да ништа нећете прећутати од онога што вам је познато.

Хоћете да положите заклетву?

Сведок Јовић Бошко: Да.

Председник већа: На овај текст.

Сведок Јовић Бошко: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Председник већа: Добро. Хвала. Ви ћете нама данас да испричате где сте се ви налазили 12. марта 2003. године и са ким сте тог дана долазили у контакт. Изволите.

Сведок Јовић Бошко: У периоду 12. марта па негде између рецимо 10,00 часова ујутру кренуо сам са колегом према Руми. Њега сам оставио у Руми.

Председник већа: Где? Према Руми?

Сведок Јовић Бошко: Према Руми.

Председник већа: Одакле?

Сведок Јовић Бошко: Из Новог Сада.

Председник већа: Добро.

Сведок Јовић Бошко: Из Новог Сада Ицу Матековића са њим сам био, њега сам оставио у Руми, што је он наставио даље према Хрватској. Ја сам затим отишао у Београд. Мислим да је било можда пола дванаест, петнаест до дванаест, на Бежанијску косу до Звездана Јовановића јер сам био обавезан да му донесем касете са дрила у Петровом Селу. Тамо сам се задржао па не знам, можда 10 – 15 минута, да бих кренуо назад за Бачку Паланку. Негде након можда пола сата, 45 минута, назвао ме је тадашњи командант Гумар да се хитно јавим у базу. Није ми саопштио због чега већ да дођем одмах назад у Београд. У команду сам стигао мислим да је било негде око један сат. Ту сам био упознат да је командант ме је упознао да је извршен покушај атентата,

још нисам био упознат са детаљима је ли преминуо или није. И рекао ми је да останем ту у команди до даљњег. У команди негде мислим да је било 3 сата, званично да ми је потврђено да је Премијер погинуо и да смо наводно добили команду, то ми је пренео командант да је добио команду од министра да се Јединица комплетан састав врати назад у Кулу и да остане у стању приправности. Ту смо се задржали можда два или три сата док смо телефонски припаднике сакупили, пошто су неки били на годишњем, неки на аеродрому. Теоријски негде око 7 – 8 сати увече значи кренули смо у конвој, читав конвој је био и кренули смо за Кулу. У Кулу смо стигли па мислим да је било око 9 сати.

Председник већа: Добро. Кажете да сте 12. марта дошли у Београд на Бежанијску косу. Јесте ли то први пут тада долазили?

Сведок Јовић Бошко: Није. Био сам ја мислим у једно два или три наврата сам био, пошто Звездан иначе живи у Бачкој Паланци па дешавало се пар пута да му носим неке ствари од куће, веш, тако да ми није непознато где станује.

Председник већа: А овог пута сте искључиво због тога дошли?

Сведок Јовић Бошко: Долазио сам, односио сам касету, пошто смо спремали да ли неки спот са обуке, па сам био задужен да донесем касету од које је требало да се ради спот. Додуше он ме је био задужио да ја то пребацим на ВХС пошто је у питању била Бета, што ја нисам урадио, па ме је он успут благо речено ако се не увредите напушио и тако да се дуго нисам ни задржавао.

Председник већа: А због чега је био договор да му то донесете код куће, а не у службеним просторијама?

Сведок Јовић Бошко: То стварно не бих знао. Мислим, ја сам тада био слободан. Ја сам иначе био, мислим та три дана или четири чак да сам имао слободно. Ја нисам био ни на послу, него сам ад хок од куће дошао. Требао сам му још 11.-ог донети, али сам ја 11.-ог имао неке своје приватне обавезе, па је испало да треба да дођем 12.-ог.

Председник већа: Колико сте се задржали у стану Звездана Јовановића 12. марта?

Сведок Јовић Бошко: 10 – 15 минута. Не дуже.

Председник већа: А у колико сати сте стигли на Бежанијску косу?

Сведок Јовић Бошко: Па, пола дванаест, петнаест до дванаест. Не дуже.

Председник већа: А ујутру од колико сте кренули од своје куће?

Сведок Јовић Бошко: У 10.

Председник већа: Из Бачке Паланке?

Сведок Јовић Бошко: Не. Из Новог Сада.

Председник већа: Из Новог Сада до Руме сте ишли прво је ли?

Сведок Јовић Бошко: Прво до Руме и онда сам наставио старим путем и зато сам мало дуже. Нисам излазио на ауто-пут.

Председник већа: Како се зове тај ваш друг којег сте возили до Руме?

Сведок Јовић Бошко: Ја га знам као Ица Матековић.

Председник већа: Како?

Сведок Јовић Бошко: Ицо Матековић.

Председник већа: Је ли он живи у Руми или?

Сведок Јовић Бошко: Не. Он живи у Хрватској. У Загребу.

Председник већа: А где сте се са њим нашли у Новом Саду?

Сведок Јовић Бошко: Он је спавао у хотелу «Парк».

Председник већа: Молим?

Сведок Јовић Бошко: У хотелу «Парк» је спавао.

Председник већа: Ко је возио тај аутомобил?

Сведок Јовић Бошко: Ја сам возио службени аутомобил. «Мицубиши» БГ, први број 200, сада 432 или тако некако.

Председник већа: Знате у којој улици станује Звездан Јовановић или сте, пошто кажете име улице или по сећању сте ишли код њега?

Сведок Јовић Бошко: Извињавам се. Ја ни по Паланци не знам улице. Знам теоријски како се долази. Знам где је.

Председник већа: На ком спрату је тај стан?

Сведок Јовић Бошко: Други спрат.

Председник већа: Молим?

Сведок Јовић Бошко: Други спрат.

Председник већа: Ко је још био у кући поред Звездана Јовановића тада када сте ви дошли?

Сведок Јовић Бошко: Поп. Тамо сам Попа затекао.

Председник већа: Молим?

Сведок Јовић Бошко: Поп. Мислим Поповић да се презива.

Председник већа: У стану Звездана Јовановића?

Сведок Јовић Бошко: Да. Он је из КОБП-а.

Председник већа: Да ли је био неко од чланова породице Звездана Јовановића?

Сведок Јовић Бошко: То не могу да тврдим.

Председник већа: И одатле сте отишли у вашу команду је ли?

Сведок Јовић Бошко: Не. Кренуо сам назад према Бачкој Паланци.

Председник већа: И?

Сведок Јовић Бошко: Па, рецимо после пола сата, до 45 минута знам да ме је назвао командир Гумар тадашњи и рекао ми да се хитно вратим у базу. Није ми рекао због чега. Тог момента ми није рекао.

Председник већа: И где се ви враћате?

Сведок Јовић Бошко: Враћам се у команду. Она је на Сењаку. Не знам улицу.

Председник већа: Добро. Са ким ту контактирате?

Сведок Јовић Бошко: Ту сам се непосредно јавио Гумару са којим је био Лечић, шеф КОБП-а.

Председник већа: Добро.

Сведок Јовић Бошко: Можда 10 – 15 минута исто сам се задржао. Од прилике су ме упознали шта се десило. И рекли су ми да останем ту у команди да не мрдам до даљњег.

Председник већа: Шта су вам рекли да се десило?

Сведок Јовић Бошко: Рекли су да је изгледа извршен атентат на Премијера.

Председник већа: Добро. Јесте ли гледали у тим просторијама можда телевизију или имали неке друге информације?

Сведок Јовић Бошко: Не. Ту док сам био у канцеларији њима јесте радио ТВ али када сам касније изашао углавном сам седео код људи из везе из РПГ-а. Тако да тамо нема ТВ. Осим интерно овако што су причали. Ништа специјално нисам знао.

Председник већа: Добро. И шта онда радите?

Сведок Јовић Бошко: Па када су јавили да је наводно наређено да се иде за Кулу сви да морамо ићи за Кулу, онда сам звао припаднике пошто сам био шеф инструкторског тима, да видим где се који налази пошто су неки и у Београду били, а неки су изводили обуку. Који су били у Београду рекао сам да дођу до Сењака, а ови који су били по кућама не знам гравитирају Нови Сад, Кула, њима сам рекао да иду за Кулу.

Председник већа: И Ви се враћате увече у Кулу?

Сведок Јовић Бошко: У Кулу смо се вратили, па, мислим девет сати да је било. Био је мрак, сигурно је био мрак, сад да ли је било девет, пола десет, то не могу да тврдим. Имали смо застој кад смо излазили, на

оном пункту, ту су нас све легитимисали и узимали нам податке. Целу колону су зауставили и узимали податке.

Председник већа: Добро. А сада ми реците, од тог 12. марта да ли сте још некада у центру у Кули видели се са Звезданом Јовановићем?

Сведок Јовић Бошко: Па, видео сам се и ту ноћ исто са њим.

Председник већа: У које доба?

Сведок Јовић Бошко: Дванаестог , након састанка команде.

Председник већа: Када је био састанак команде?

Сведок Јовић Бошко: Мислим да је почео негде у пола десет, десет. Не могу да тврдим. Али, мислим да је било око десет сати.

Председник већа: Па кажете да сте у десет стигли, па сад кажете у пола десет састанак.

Сведок Јовић Бошко: Не. Кажем пола десет-десет, не могу да тврдим. Да сам знао да ће ми требати водио бих тајминге.

Председник већа: А кажите ми, ко је био све од командног састава на том састанку.

Сведок Јовић Бошко: Сви помоћници. Значи, помоћник логистике.

Председник већа: Хајде побројите.

Сведок Јовић Бошко: Крсмановић, ПКОП мислим да је како му је име, сада не могу да се сетим. Стао ми је мозак , и шеф центра мислим да је био Јерковић, Звездан Јовановић, Гумар.

Председник већа: А знате ли имена Јерковићу и овом другом кога сте малопре споменули?

Сведок Јовић Бошко: Па, не, што каже ... Већину људи ја знам по надимцима тако да тачна имена и презимена не знам уопште.

Председник већа: Рекли сте да сте видели те вечери Звездана Јовановића на том састанку команде.

Сведок Јовић Бошко: Не, након састанка. Ја нисам присуствовао састанку. Након састанка је било саопштено да се остаје у приправности.

Председник већа: Добро. И где њега виђате?

Сведок Јовић Бошко: Па, горе у нашој управној згради. Офицерски клуб ако вам значи нешто.

Председник већа: Ко је са њим био у друштву?

Сведок Јовић Бошко: Па била је та екипа из команде. Исти људи су ту били и они су имали задужења, а тачно када је ко с ким био, то не могу да тврдим временски, али су се ту мотали углавном пошто су ту и канцеларије и тај офицерски клуб.

Председник већа: А ко конкретно, то Вас питам?

Сведок Јовић Бошко: Па сви помоћници, сви смо имали обавезу да останемо у команди.

Председник већа: А кога сте Ви видели те вечери? Немојте сада причати сви су били и сви су летели. То не . Можете да кажете «Не сећам се, видео сам тога и тога, за овог нисам сигуран». Ви сте малопре рекли да сте правник, значи нисте неуки. Можете ми одговорити : «Видео сам тог и тог, а за ове се не сећам.» А да ми кажете «Па били су сви отприлике» а када Вас питам : Који, кажите. То остане на два имена.

Сведок Јовић Бошко: Знам их поименично све. Значи, тачно кад сам кога у ком временском периоду виђао, то не могу да Вам тврдим. Значи, након састанка све сам их видео јер је састанак био у канцеларији команданта. Када су је напуштали, све сам их видео јер сам био дежурни офицер. Значи , све сам их морао видети. Сад, тачно, кад је ко с ким све стајао тамо од помоћника, команданта, то не могу да Вам тврдим.

Председник већа: Рекли сте видели сте Звездана те вечери. Када га виђате после тога?

Сведок Јовић Бошко: Па, виђам га наредних па сигурно три дана док ја нисам био задржан у УБПОК-у. До тада сам га непрестано виђао. Сваки дан, пошто смо морали бити у команди. Да ли у току дана на кафи или после подне, а углавном сам га виђао.

Председник већа: Добро. Иначе, колико сте Ви били ЈСО-у дуго пре атентата?

Сведок Јовић Бошко: Званично се водим од 01. фебруара 1999. године.

Председник већа: А шта то значи званично? Је л` постоји неки период у коме сте боравили а да је било незванично ?

Сведок Јовић Бошко: Па, када се расформирао новосадски САЈ један део нас је прешао у ЈСО. Али, док нисмо завршили дрил тај период се не води званично. По решењу се водим , ја мислим 01. фебруар.

Председник већа: Колико дуго познајете оптуженог Звездана Јовановића?

Сведок Јовић Бошко: Па, близу 15 година.

Председник већа: Може ли се рећи да сте ви били пријатељи?

Сведок Јовић Бошко: До тог периода док нисам прешао у ЈСО углавном смо се из виђења знали: «Здраво, здраво», пошто смо колеге. Након тога, постепено, ја могу рећи да смо ми постали пријатељи. Бар га ја сматрам пријатељем.

Председник већа: Рекли сте да сте били у тај Звезданов стан на Бежанијској коси два-три пута?

Сведок Јовић Бошко: Па, био сам . Мислим, можда и четири-пет пута, не могу да тврдим. Нисам често долазио, икс пута сам га само и сачекао испред зграде ако идемо негде.

Председник већа: Да ли је Звездан Јовановић знао да ћете Ви баш доћи 12. марта у стан и донети му ту касету?

Сведок Јовић Бошко: Јесте, чули смо се телефоном.

Председник већа: Када сте се чули телефоном?

Сведок Јовић Бошко: Па, рецимо, негде, ту око пола једанаест.Још док сам био ишао према Руми...

Председник већа: Где сте били?

Сведок Јовић Бошко: Према Руми још док смо ишли, чули смо се, па је онда рекао: «Кад си ту, скокни и донеси касету».

Председник већа: Од Руме до Београда, је л'? Добро, имате ли још нешто да нам кажете? Да ли сте виђали Звездана Јовановића, једанаестог или десетог, деветог марта?

Сведок Јовић Бошко: Једанаестог не јер сам ја био у Београду, требали смо се наћи, али нисмо. Десетог не, ја сам користио слободне дане, нисам уопште ни у Кули ни у Београду био.

Председник већа: Добро. Ја више питања немам за овог сведока. Да ли има још неко? Кажите ми, рекли сте да се званично водите од 1999. године да сте били припадник ЈСО-а. Мене интересује у фебруару месецу 2003. године, да ли Вам је нешто познато о боравку јединице на Копаонику, припадника јединице на Копаонику?

Сведок Јовић Бошко: Па, знам за своју смену.

Председник већа: Кажите, од када је била Ваша смена?

Сведок Јовић Бошко: Ја сам био последња смена, трећа на Копаонику, 22. или 23., не знам.

Председник већа: Молим?

Сведок Јовић Бошко: 21., 22, 23., ту негде крајем фебруара сам ја преузео смену.

Председник већа: Не знате тачно када Вам је почела смена?

Сведок Јовић Бошко: То је било пре три године.

Председник већа: А можете ли рећи, да ли се сећате да ли сте се тамо на Копаонику у том периоду срели са Звезданом Јовановићем?

Сведок Јовић Бошко: Морао сам се срести када је он био вођа друге смене.

Председник већа: Молим?

Сведок Јовић Бошко: Он је био вођа друге смене па смо морали извршити примопредају смене.

Председник већа: И?

Сведок Јовић Бошко: Па, извршили смо примопредају смена, он ме је упознао са собама које дужимо у Конацима, не знам тачно назив Конака, знам да је ту код главног улаза. Ми смо имали собе на другом и трећем спрату, мислим двадесетак соба да смо имали, предао ми је и упознао ме са исхраном, где се врши исхрана, где треба да извадим ски пасове. Упознао ме је са проблематиком пошто је на Копаонику боравила мислим и Жандармерија и Војна академија и Виша школа, у принципу класичан брифинг да се упознам са ситуацијом и шта се дешава ту на терену.

Председник већа: Добро. А када је то било?

Сведок Јовић Бошко: Ујутру. Ујутру значи, ја сам кренуо око шест ја мислим из Куле. Једно сат времена сам раније кренуо него аутобус са припадницима, па колико ми треба до Копаоника. Три ипо, четири сата. Значи око пола десет-десет.

Председник већа: Којег дана, датума?

Сведок Јовић Бошко: Исти тај дан када је била смена, ја мислим да је у питању...

Председник већа: А када је била смена, то Вам питам?

Сведок Јовић Бошко: Па, око 20. Сада, да ли је био... нисам сигуран, имам списак дневница тамо, можете утврдити ко је све био, колико је припадника било, из којих организационих делова и све је било тамо.

Председник већа: А ко је био вођа те друге смене?

Сведок Јовић Бошко: Друге смене је био Звездан Јовановић.

Председник већа: Добро. А Ви сте били вођа треће смене?

Сведок Јовић Бошко: Вођа треће.

Председник већа: И извршили сте међусобну примопредају?

Сведок Јовић Бошко: Извршили примопредају, попили кафу, попричали мало шта има кући и задужио ме да му вратим неке ствари које је дао припадницима када се буду раздуживали да покупим и да кад

се ја будем враћао са Копаоника да му донесем. Значи, сада да ли су у питању скије, штапови, не могу тачно да се сетим. Неко ми је нешто позајмио од опреме.

Председник већа: Добро. Свега се добро сећате, само се не сећате датума када је почињала Ваша смена, а сећате ли се колико дуго је трајала та смена?

Сведок Јовић Бошко: Десет дана. То је стандардно. Десет дана. Требало би да је десет дана. Мислим да смо се у марту вратили.

Председник већа: А ког марта?

Сведок Јовић Бошко: Други, трећи, тако. Не могу да тврдим. Не могу да тврдим тачан датум.

Председник већа: Ко је још био присутан када сте Ви и Звездан Јовановић вршили примопредају смене?

Сведок Јовић Бошко: Ко је био присутан самој примопредаји? Гумар, пошто је и он био горе, Лечић, Жмиги,

Председник већа: Ко је Жмиги?

Сведок Јовић Бошко: Жељко Тојага.

Председник већа: Па, је ли и он предавао смену?

Сведок Јовић Бошко: Не, он није предавао смену. Он је био задужен за контраобавештајну заштиту јединице горе је био задужен.

Председник већа: Само на Копаонику или и иначе?

Сведок Јовић Бошко: И иначе, али мислим, тог момента на Копаонику увек је био по један радник, барем један радник КОБП-а који је био задужен за...

Председник већа: Јесте ли Ви имали у Вашој јединици радника из те јединице?

Сведок Јовић Бошко: Имали смо читаво одељење КОБП-а.

Председник већа: Онда, зашто је био Тојага сам само?

Сведок Јовић Бошко: Не сваку смену, свако присуство јединице било где на терену увек су покривали радници. Један, двојица, тројица.

Председник већа: Од чега је зависило да ли ће бити један или три?

Сведок Јовић Бошко: Па, ја мислим од процене безбедносне ситуације на терену?

Председник већа: Ко је вршио ту процену?

Сведок Јовић Бошко: Па, верујем да су неко из КОБП-а, начелник вероватно.

Председник већа: Ко је био у том тренутку начелник те јединице?

Сведок Јовић Бошко: Био је Лечић и он је био горе. Мислим да је био и дан –два пре мене горе.

Председник већа: Да ли то мислите или сте били сигурни?

Сведок Јовић Бошко: Ја сам га затекао горе . Да ли био два или три дана пре тога , то не могу да тврдим и остао је једно два дана.

Председник већа: Између Вас и Звездана Јовановића, на који начин се врши та примопредаја, то ме интересује?

Сведок Јовић Бошко: Мене питате?

Председник већа: Између Вас и Звездана како се вршила примопредаја?

Сведок Јовић Бошко: Па дођеш, упозна те са ситуацијом које собе дужите, имам разговор, добијем списак соба у којима стоје припадници. Значи, пошто је ту било и припадника, ја мислим ескадриле, које собе добијају они, које су добијали остали наши припадници по организационим деловима. Значи, кључеве где стоје, где се врши исхрана људи, где стоје ове доле касете.

Председник већа: Шта то значи где стоје кључеви од соба? Не разумем шта то значи.

Сведок Јовић Бошко: Због дежурстава. Када људи оду на скијање где треба држати кључеве и осталу опрему, касете доле где се

држи спортска опрема. Где се држи исхрана са логистиком која дође. Ми поред редовне исхране вукли смо и своју исхрану. Значи, просторије где ће бити смештена храна. Безбедности догађаји који се угрубо, мислим, није то класичан рапорт, само те упознају са стањем.

Председник већа: Сећате ли се у том делу, где Вам је подносио извештај где ће се налазити та просторија са том додатном да кажемо исхраном, или храном, како већ то зовете, где Вам је рекао да се налази та просторија?

Сведок Јовић Бошко: Мислим да је била лоцирана на другом спрату, да је била на другом или трећем. Знам отприлике физички у ходнику где је стајала, а сад, да ли је била на другом или трећем, то се не сећам. То не могу тачно да Вам кажем. Знам отприлике где је била соба, сад, да ли је био други или трећи спрат не могу да тврдим. Мислим да је већина соба била на трећем спрату, мислим.

Председник већа: Ово сада мало пре сте поменули Жељка Тојагу и Лечића и Гумара и Звездана све заједно, је л' су они сви били ту присутни док је Вама Звездан Јовановић предавао смену?

Сведок Јовић Бошко: Саму предају службе је обавио он са мном. Саму примопредају смене је он обавио са мном.

Председник већа: Где?

Сведок Јовић Бошко: У својој соби.

Председник већа: Да ли сте Ви наследили ту собу после њега или?

Сведок Јовић Бошко: Не, нисам је ја наследио зато што је Гумар и Лечић, ја мислим да су остали још дан или два. Они су као неки скраћени викенд тамо били.

Председник већа: И онда где виђате Тојагу после тога?

Сведок Јовић Бошко: Тојага је био у соби од КОБП-а, она је била са супротне стране.

Председник већа: Молим Вас кад говорите назив јединица говорите пун назив, то мени ништа не значи како Ви то скраћено зовете. Само ми реците, због чега су биле различите собе евентуално јединице

којој је припадао оптужени Тојага Жељко у односу на остале припаднике других организационих делова?

Сведок Јовић Бошко: Они су сви ту на спрату. Теоријски ми смо сви ту на спрату. Али због организације чувања пошто ми носимо и наоружање горе, обично су неким системом собе дељене. Кад дође један организациони део, мислим да је тад био ГББ један део ГББ-а да је био , један тим ја мислим. Ређаш их соба до собе због лакше организације страже, били су инструктори, њих је било око двадесетак. Значи били су људи из логистике, тачан број не могу да тврдим, из ОЗЛ-а то је Одељење за заштиту лица и њих је било одређени број .

Председник већа: Сада ми реците, кажете када организујете дежурства, шта то значи, да једна особа дежура на улазу у Конаке, или не знам шта, на једном спрату или на једном улазу или сваки спрат има свог дежурног . Да ли тај дежурни припада тачно одређеној јединици, може ли то да буде било ко или само дежурају људи из једног организационог дела јединице?

Сведок Јовић Бошко: Само дежурство тамо горе је било организовано по организационим јединицама. За сваки спрат је постојао дежурни зато што је у собама било наоружање и дугог и кратког. То је била редовна процедура када се иде , саму организацију ко ће из тима бити дежурни то је одлучивао старешина њиховог тима. Ми их само упознамо, а како ће они сами организовати , да ли ће им исти човек десет дана чувати тамо стражу зато што је рецимо повређен па не може да иде на скијање или ће они то ротирати, то је била њихова лична ствар.

Председник већа: Сада мене интересује. То кажете ишли сте по сменама на Копаоник, је ли Ваш задатак био скијање, превасходно спортске активности или још нешто?

Сведок Јовић Бошко: Сваке године се спроводила редовна обука у скијању на Копаонику. Од кад сам ја тамо, значи од 1999. године.

Председник већа: И сада сте спомињали наоружање. Можете ли да нам кажете конкретно о ком се наоружању ради по врсти и по броју отприлике, да ли је сваки припадник носио наоружање, ако јесте да ли знате које врсте и конкретно које сте Ви наоружање носили?

Сведок Јовић Бошко: Од наоружања сигурно је да је сваки припадник носио своје лично наоружање, значи пиштољ. Аутоматске пушке мислим да није носио сваки припадник ипак је био терен али за

не дај Боже ако нас негде повуку са терена мислим теоријски сваки трећи да је вероватно понео аутоматску пушку.

Председник већа: Знате да је понео или вероватно , да ли је то било унапред одлучено још да кажемо из ваше базе кад идете или је то било остављено на вољу сваком руководиоцу организационе јединице да он одреди колико ће људи носити аутоматско оружје?

Сведок Јовић Бошко: Мислим да је постојала процедура тачно колико треба на тим да понесе кад идемо на те назови мирнодопске терене. Да ли на три човека или четири по тиму, они су били дужни да понесу једну аутоматску пушку сигурно али сваки шеф тима је могао на своју процену евентуално да каже да понесе још једну или две пушке.

Председник већа: Кажете да сте Ви били приведени у Управу за борбу против организованог криминала пре Звездана Јовановића?

Сведок Јовић Бошко: Да, ја сам приведен дан-два после атентата. Мислим, не могу тачан датум да Вам кажем. Да ли сам 14., 15., 13. нисам сигуран.

Председник већа: Колико сте задржани тамо?

Сведок Јовић Бошко: Они су мене формално звали на информативни разговор на који сам се ја одазвао , тамо сам провео у првом моменту једно 16-17 сати, да би ме пустили да одем до команде на спавање али сам имао обавезу одмах ујутру да се вратим, слагаћу Вас, у седам-осам ујутру сам већ морао бити у команди. Овај, не у команди, него код њих тамо у УБПОК на Макишу, ја мислим , тамо сам морао доћи.

Председник већа: И?

Сведок Јовић Бошко: И у тој другој тури мислим да сам остао, остао сам сигурно краће него у првој, а да ли сам био четири – пет сати или шест-седам , то не могу да тврдим. Не носим сат, као што га ни сада не носим, телефон нисам ни имао, одузели су ми га, тако да , углавном сам седео тамо, повремено сам имао разговоре са њима из УБПОК-а али углавном сам седео, немам тачну представу.

Председник већа: Да ли Вам је познато када су се вратили Звездан Јовановић и Жељко Тојага у Београд тог дана када сте предали смену, које је то време било?

Сведок Јовић Бошко: Не могу да тврдим, када су се вратили, али заједно нису ишли. Али тачно време када су они могли стићи у Београд, то не могу да Вам тврдим. Заједно нису ишли, Тојага је био пијан.

Председник већа: Одакле Вам је то познато?

Сведок Јовић Бошко: Па, зато што сам га затекао у соби како, да извинете на изразу, борта по кревету. Значи, он је сигурно, па најмање сат времена можда чак и два отишао касније него Јовановић.

Председник већа: А Јовановића јесте ли видели када је напустио Копаоник?

Сведок Јовић Бошко: Па, експлицитно, да је ушао у ауто нисам, а теоријски након једно пола сата до четрдесет пет минута. Ја знам кад смо се растали, он је остао у соби теоријски, шта је носио, да ли је све понео и колико је трајало то, то не могу да тврдим.

Председник већа: А да ли Вам је познато којим аутомобилом је дошао Звездан Јовановић на Копаоник и како се вратио са Копаоника?

Сведок Јовић Бошко: Мислим «Пајером» да је био. Мислим да је био «Пајером», тачне регистарске ознаке не знам.

Председник већа: Не знате боју или нешто тако?

Сведок Јовић Бошко: Мислим да је била зелена боја. Било је напољу паркирано три до четири наша службена аута, тачно којим је он ишао то не могу да Вам тврдим.

Председник већа: То би било све што бих Вас ја питала. Знате ли само ко је Поповић Александар?

Сведок Јовић Бошко: Поповић, Поп. Он је исто један од радника КОБП-а и он је био горе исте. Он је био безбедњак у мојој смени.

Председник већа: Јесте њега видели тада на Копаонику?

Сведок Јовић Бошко: Јесам, јесам.

Председник већа: Да ли је он био у Вашој смени или је био у претходној смени?

Сведок Јовић Бошко: Не, он је био моја смена.

Председник већа: У Вашој смени. А са ким је дошао он на Копаоник?

Сведок Јовић Бошко: Не знам, нисмо заједно. Ја сам ишао из Куле, тамо сам био дужан да организујем превоз и ја сам отишао једно сат времена пре аутобуса, а он је ишао вероватно из Београда, у које време је он кренуо, то стварно не бих знао.

Председник већа: Добро. Хвала. Више питања нема. Да ли имају чланови већа?

Члан већа-судија Милимир Лукић: Једно питање које се тиче законске процедуре. Да ли сте у сродству са окривљенима или оштећенима у овом предмету?

Сведок Јовић Бошко: Не, нисам.

Члан већа-судија Милимир Лукић: Да се вратимо на 12. март 2003. године. Можете ли да нам опишете кретање тог дана целог, Ваше кретање. Шта сте где радили тог дана?

Сведок Јовић Бошко: Па, теоријски имао сам обавезу према колеги Ивици Матековићу да га одвезем до његовог аута који је он оставио у Руми.

Члан већа-судија Милимир Лукић: Добро, да Вас не бих прекидао. Када је настала та обавеза?

Сведок Јовић Бошко: Једанаестог. Нас двојица смо се нашли једанаестог на граничном прелазу, подне, један сат, не могу да тврдим тачно.

Члан већа-судија Милимир Лукић: Споменули сте да је колега. Какав колега је Вама?

Сведок Јовић Бошко: Па, не мислим колега са посла већ. Познавао сам га. У том контексту колега, познавао сам га.

Члан већа-судија Милимир Лукић: Значи, није колега са посла, него по познанству колега.

Сведок Јовић Бошко: Не, он је из Хрватске, Хрват је.

Члан већа-судија Милимир Лукић: Добро, какве су обавезе биле Ваше са њиме?

Сведок Јовић Бошко: Па, нас двојица смо се чули једно два-три дана пре тога и рекао је да ће ићи до Београда и рекао је да ћемо се чути, ја сам му рекао нек гледа да долази овамо када ја будем имао та два или три слободна дана, када их будем користио. Он се један дан најавио, да ли девети, па није дошао, па се најавио ја мислим десетог или једанаестог чак ујутру да ме је назвао и рекао да ће доћи.

Члан већа-судија Милимир Лукић: Назвао Вас је једанаестог па сте након тога отишли на гранични прелаз?

Сведок Јовић Бошко: На граничном прелазу смо се ми и сачекали.

Члан већа-судија Милимир Лукић: У колико сати сте отишли на гранични прелаз?

Сведок Јовић Бошко: Мислим период негде између дванаест и један.

Члан већа-судија Милимир Лукић: То је средина дана или поноћ?

Сведок Јовић Бошко: Не, не, преко дана. Преко дана.

Члан већа-судија Милимир Лукић: Једанаестог. И да ли сте се видели са њим?

Сведок Јовић Бошко: Јесам. Ту сам га сачекао и кад сам видео да је дошао са ципом и загребачке табле ја сам му и предложио да ауто остави негде ту да га неко у Београду не разбије и да седне са мном у ауто и да идемо за Београд.

Члан већа-судија Милимир Лукић: Добро. То је обављено на територији Републике Србије, јел тако?

Сведок Јовић Бошко: Да, ту на граничном прелазу. Рекао сам да иде за мном, да ме прати и паркирао сам ауто у Руми.

Члан већа-судија Милимир Лукић: Шта је било даље?

Сведок Јовић Бошко: Након тога је сео са мном у ауто, дошли смо овде у Београд.

Члан већа-судија Милимир Лукић: Чекајте, то је једанестог, је л` тако?

Сведок Јовић Бошко: Једанаести.

Члан већа-судија Милимир Лукић: Хајде да видимо даље шта је било.

Сведок Јовић Бошко: Значи, једанаестог сам дошао у Београд, прво смо отишли у ресторан на Хиподрому, не знам тачно назив ресторана, слабо памтим имена улица и објеката. Тамо смо били на ручку, отишли до Кнез Михајлове, након тога је он отишао у шопинг, мислим спортску опрему да је куповао а ја сам искористио то време да се видим са Никић Лазом, колегом из јединице. Са њим сам се задржао можда десетак-петнаест минута, замолио ме је плату само да однесем кући његовој мајци. После тога сам се вратио по њега, он је био на Бањици ...

Члан већа-судија Милимир Лукић: Значи, вратили сте за Матековића, је л` тако?

Сведок Јовић Бошко: За Матековића. Пошто он није имао превоз а мени је било глупо да ја висим ту, јер ме не интересује, купује патике и глупости неке.

Члан већа-судија Милимир Лукић: Да ли можете да нам кажете природу Вашег састанка, је ли то било само дружење или нека друга врста?

Сведок Јовић Бошко: Да, дошао је другарски да се видимо. Пошто је он мени био обећавао и раније да ће доћи али није дошао. И након тога смо отишли у Сава центар негде око осам сати, можда мало више, био је Пинк што организује ону прославу, ту смо били па негде до, прошла је поноћ ја мислим. Из тог разлога није ни ишао одмах за Загреб, него сам га ја одвезао у Нови Сад пошто је мени згодније да ујутру га покупим, тамо је преноћио.

Члан већа-судија Милимир Лукић: Где је преноћио у Новом Саду?

Сведок Јовић Бошко: У хотелу «Парк» у Новом Саду.

Члан већа-судија Милимир Лукић: Кад сте стигли у Нови Сад?

Сведок Јовић Бошко: Па, мислим да је било сигурно најмање два сата ноћу, сигурно. Најмање два.

Члан већа-судија Милимир Лукић: Ви сте га оставили у хотелу?

Сведок Јовић Бошко: Да у хотелу «Парк», на рецепцији . Ја сам отишао за Паланку и остала је обавеза да ујутру дођем по њега и да га вратим по ауто, само зато.

Члан већа-судија Милимир Лукић: Добро. Када сте ишли у ту Бачку Паланку?

Сведок Јовић Бошко: Око два из Новог Сада, онда за пола сата. Ноћу за пола сата.

Члан већа-судија Милимир Лукић: И где стижете?

Сведок Јовић Бошко: Кући својој.

Члан већа-судија Милимир Лукић: А са ким живите?

Сведок Јовић Бошко: Са родитељима.

Члан већа-судија Милимир Лукић: Кад сте стигли кући?

Сведок Јовић Бошко: Па рецимо у пола три до три најдуже, нисам мерио време.

Члан већа-судија Милимир Лукић: Шта сте радили даље?

Сведок Јовић Бошко: Ништа, легао и спавао. Ујутру устао и отишао по њега.

Члан већа-судија Милимир Лукић: У колико сте устали ујутру?

Сведок Јовић Бошко: Рано. Ја око седам устајем и тренинг сам одрадио ујутру и отишао по Матековића.

Члан већа-судија Милимир Лукић: А какав тренинг радите?

Сведок Јовић Бошко: Отишао до теретане, одрадио тренинг и директно по њега у Нови Сад.

Члан већа-судија Милимир Лукић: И у колико сати сте дошли код њега?

Сведок Јовић Бошко: Било је ту девет, пола десет.

Члан већа-судија Милимир Лукић: Добро, а како знате то кад кажете не носите сат, ни сада, ни тада нисте носили.

Сведок Јовић Бошко: Па зато што знам отприлике свој биоритам како ради. Како устајем ја, тренинг ми траје 45 минута, значи ако у седам устајем, устајем некад и раније али од седам рецимо ради теретана. Оријентационо знам. Додуше имао сам телефон.

Члан већа-судија Милимир Лукић: Значи, оријентационо знате колико је сати по Вашем биоритму ?

Сведок Јовић Бошко: Оријентационо.

Члан већа-судија Милимир Лукић: Када је био разговор између Вас и Звездана Јовановића везано за оно напушавање рекосте ?

Сведок Јовић Бошко: Па сигурно ту око дванаест сати. Дванаест, горе-доле, десет-петнаест минута.

Члан већа-судија Милимир Лукић: Телефонски разговор мислим.

Сведок Јовић Бошко: Не знам, то је било кад сам место да му донесем ВХС касету донео бету, пошто је то снимљено на бети...

Члан већа-судија Милимир Лукић: Добро. Када обављате тај разговор реците? Када се одвија тај разговор? Временски?

Сведок Јовић Бошко: Значи интервал , ту негде оријентационо пола дванаест до дванаест сам ја ушао тамо.

Члан већа-судија Милимир Лукић: Не, не, данас сте рекли да сте обавили један телефонски разговор са Звезданом...

Сведок Јовић Бошко: Раније то, док сам ишао за Руму. Ја сам са њим причао док сам ишао за Руму.

Члан већа-судија Милимир Лукић: Па то нам кажите, значи ...

Сведок Јовић Бошко: Па није ме ту напушио него ми је рекао да донесем касету. Само ми је рекао да касету донесем.

Члан већа-судија Милимир Лукић: Добро, онда сам ја погрешио, ја Вас питам сада, када је био телефонски разговор између вас и Звездана Јовановића?

Сведок Јовић Бошко: Значи ту негде, око десет и нешто, пола једанаест.

Члан већа-судија Милимир Лукић: Да ли је тада са Вама Матековић Ивица?

Сведок Јовић Бошко: Јесте, он је тада био са мном, јер још нисам стигао у Руму.

Члан већа-судија Милимир Лукић: Добро, ко кога зове тада?

Сведок Јовић Бошко: Мислим да је он мене звао. Мислим, не могу да тврдим, мислим да је он мене звао.

Члан већа-судија Милимир Лукић: Где се налазите када се обавља тај разговор?

Сведок Јовић Бошко: Значи у аутомобилу, на путу према Руми.

Члан већа-судија Милимир Лукић: И шта Вама каже тада окривљени Звездан Јовановић?

Сведок Јовић Бошко: Па рекао је само да му касету донесем. Пошто сам у путу, пита: «Где си, шта си», кажем «Ту сам са другаром, возим га,» што кажу да се отарасим, ја сам рекао да «се отарасим пакета», тако сам њему рекао. Војна терминологија, мислим професионална деформација. Јер нисам хтео ни да му кажем са ким сам. Нити сам био дужан.

Члан већа-судија Милимир Лукић: Па, јесте му рекли ?

Сведок Јовић Бошко: Не, нисам му ни рекао са ким сам. Он није ни дужан да зна, мислим, моја приватна ствар је са ким се ја дружим.

Члан већа-судија Милимир Лукић: Не, јасно је, па само питам да ли сте рекли или не саговорнику, значи Звездану Јовановићу?

Сведок Јовић Бошко: Нисам. Он ми каже: «Пошто си уз пут, добаци касету.» Ја кажем: «Нема проблема, имам касету, донећу.»

Члан већа-судија Милимир Лукић: А где се налазила та касета?

Сведок Јовић Бошко: Код мене у ауту. Ја сам био у обавези да му је доставим и раније али због неких мојих будалаштина нисам је ни пребацио ни на ВХС, само сам је возао по ауту.

Члан већа-судија Милимир Лукић: Добро, то сте нам већ рекли . Сада даље, идемо хронологију догађаја. Срећете се са Матековићем и обавља се овај телефонски разговор. У том тренутку први пут сазнајете да треба да донесете касету Звездану Јовановићу?

Сведок Јовић Бошко: Не, нисам. Знао сам ја да треба касету да донесем. Значи то је само било питање времена. Једанаестог када сам био у Београду ја сам њега звао, он није тада могао. Ја сам био једанаестог у Београду.

Члан већа-судија Милимир Лукић: Добро, то је јасно. Шта се даље дешава?

Сведок Јовић Бошко: Овог Матековића остављам код његовог аута.

Члан већа-судија Милимир Лукић: На граници значи?

Сведок Јовић Бошко: Не, не. Нисам га оставио на граници. Нисам ни прилазио граници кад сам се враћао.

Члан већа-судија Милимир Лукић: Нисте нам рекли где је његово возило .

Сведок Јовић Бошко: Ја сам га купио на граници и рекао да ме прати до Руме , има рампа код Руме, ја сам тамо његов ауто паркирао , ту сам га и вратио, само сам га вратио : «Ћао, ћао» и ја сам онда запалио назад за Београд.

Судија Милимир Лукић: И у колико сати стижете у Београд, рекли сте већ?

Сведок Бошко Јовић: Из Руме треба ми можда сат времена, значи пола дванаест, ту негде сигурно.

Судија Милимир Лукић: Ево ја сам записао петнаест до дванаест.

Сведок Бошко Јовић: Па пола дванаест.

Судија Милимир Лукић: На основу чега то знате?

Сведок Бошко Јовић: Зато што ми, колико ми треба од Руме до Београда, можда и мање, можда сам дошао и пре. Теоретски можда сам дошао и за 45 минута. Стварно нисам мерио пролазно време.

Судија Милимир Лукић: Само вас питам на основу чега одређујете тај интервал времена колико је било када сте се срели са Звезданом Јовановићем.

Сведок Бошко Јовић: Значи Рума, Београд, 60, 70 километара ауто пут, колико треба службеним аутом, можда сам и брже дошао.

Судија Милимир Лукић: Колико је трајао разговор, тај састанак и разговор, да ли је био разговор пре свега између вас и Звездана Јовановића?

Сведок Бошко Јовић: Ја сам дошао ту, затекао сам га унутра и рекао сам да сам донео касету, када је видео шта сам донео тада ме је напушио пошто сам био у обавези да пребацим на ВХС. Онда је он узео касету, нешто ми је опсовао, није ни битно, ту сам остао можда 5, 10 минута и

Судија Милимир Лукић: Да ли сте само са Звезданом Јовановићем тада разговарали?

Сведок Бошко Јовић: Не, видео сам Попа.

Судија Милимир Лукић: Јесте ли са њиме разговарали нешто?

Сведок Бошко Јовић: Нисам ни са њим дуго пошто ме изнервирао Јовановић. Можда нешто, ћао, ћао, шта има и нисам се нешто задржавао. Видео сам они су у неком послу били тамо, нешто су гледали, дрндали неке касете, они су исто имали један штос касета тамо, две, три, не могу да тврдим.

Судија Милимир Лукић: Шта је било даље?

Сведок Бошко Јовић: Након тога сам изашао и кренуо назад кући у Бачку Паланку.

Судија Милимир Лукић: Даље, шта је било?

Сведок Бошко Јовић: Онда ме је, лупам, после шта ја знам, пола сата, 45 минута, назвао Гумар и рекао да дођем у команду.

Судија Милимир Лукић: А где је команда?

Сведок Бошко Јовић: Команда је на Сењаку, не знам улицу.

Судија Милимир Лукић: Јесте ли се ви из Бачке Паланке враћали у команду?

Сведок Бошко Јовић: Ја нисам ни стигао ни до Новог Сада, ту сам негде у путу био према Новом Саду.

Судија Милимир Лукић: Знате шта мени није јасно кажете да сте бирали три дана где сте били слободни, ослобођени дужности у касарни, како то да 12-ог односно 12. марта 2003. године бивате дежурни официр те ноћи?

Сведок Бошко Јовић: Зато што су ме покупили па су ме вратили назад па сам добио задужење.

Судија Милимир Лукић: Да ли је било 12. марта 2003. године дежурног официра у касарни?

Сведок Бошко Јовић: Претпостављам да је неко морао бити али због ситуације вероватно су ме зато поставили.

Судија Милимир Лукић: Значи поред тог дежурног официра и ви постајете дежурни официр?

Сведок Бошко Јовић: Не могу да вам тврдим да ли је био дежурни официр, ми смо цумле задржани.

Судија Милимир Лукић: Објасните те ствари?

Сведок Бошко Јовић: Јер ми када смо били у Београду, када су нас скупули, део јединице био је у Лесковцу поводом убиства оног,

после је нађен онај леш, ту је било два или три тима људи, на аеродрому је било два или три тима, сада не могу да вам тврдим колико, у Липовици се изводила обука, не могу да тврдим колико је људи било у Кули да ли је уопште био дежурни официр у то време или је био само до радног времена док се не оконча радно време, значи не могу да вам тврдим.

Судија Милимир Лукић: Када ви стижете у Кулу тог 12. 3. рекли сте да долазите.

Сведок Бошко Јовић: 12-ог тај караван цео је стигао па ја мислим око 9 сати, ноћ је била, мислим да је било у питању 9 сати.

Судија Милимир Лукић: И ви нисте сигурни да ли у 9 сати 12. 3. 2003. године постојао дежурни официр у Кули?

Сведок Бошко Јовић: Ма сигурно је неко добио по аутоматизму задужење, сто посто је неко добио, ко је добио не могу да вам тврдим.

Судија Милимир Лукић: Да ли сте ви добили задужење тог дана?

Сведок Бошко Јовић: Јесам.

Судија Милимир Лукић: Од кога?

Сведок Бошко Јовић: Мислим, не могу имена да се сетим. Мислим да ми дао Петраковић ако није био у питању Петраковић и он је помоћник команданта за оперативне послове.

Судија Милимир Лукић: Добро, хвала, немам више питања.

Председник већа: Само једно питање. Након одласка Матековић да ли сте комуницирали са њим на било који начин?

Сведок Бошко Јовић: Након одласка?

Председник већа: Да.

Сведок Бошко Јовић: Мислим да сам га назвао.

Председник већа: Да ли сте се интересовали да ли је пријатељ стигао безбедно, шта је било итд.

Сведок Бошко Јовић: Мислим да сам га назвао и још пре него што сам стигао у Београд, чисто да га питам да ли је прешао границу и мислим да сам можда након неколико сати га питао да ли је стигао до Загреба.

Председник већа: После тога до данашњег дана?

Сведок Бошко Јовић: После тога до данашњег мислим да нисам пошто сам био задржан тамо и имао све те компликације због тог сусрета са њим. Мислим да сам избегавао комуникације.

Председник већа: Молим?

Сведок Бошко Јовић: Након тога сам избегавао зато што су ме задржавали због тога, они су инсистирали да сам ја довео снајперисту који је убио премијера и извео га преко границе и зато сам после избегавао да имам контакта.

Председник већа: Колико дуго сте пре 12. марта познавали Ивицу Матековића и одакле то ваше пријатељство и какве је природе пријатељство?

Сведок Бошко Јовић: Можда једно годину, две дана мислим да сам га познавао. У принципу није неко екстра, специјално пријатељство али познавао сам га, био сам добар и ишао сам ја често преко у Хрватску, идем за Босну преко Хрватске, каже упознао се са човеком.

Председник већа: Чиме се он бавио?

Сведок Бошко Јовић: У то време мислим да је држао неки ноћни клуб, дискотеку, тако нешто.

Председник већа: Где?

Сведок Бошко Јовић: У Загребу мислим да је држао дискотеку или кафић.

Председник већа: Кажете да сте долазили често тада у Хрватску, да ли сте ишли код њега у ту дискотеку у Загребу?

Сведок Бошко Јовић: Нисам. Никада се нисам баш упућивао у Загреб, није ми падало на памет.

Председник већа: Значи након тог једног телефонског разговора где сте се информисали да је он безбедно стигао више се нисте интересовали за њега?

Сведок Бошко Јовић: Тај дан мислим да сам га још једном само назвао само да видим да ли је стигао.

Председник већа: На који начин сте комуницирали?

Сведок Бошко Јовић: Телефоном.

Председник већа: Којим? Мобилним, стабилним?

Сведок Бошко Јовић: Мобилним.

Председник већа: Мобилним. А кажете саветовали сте га да не иде са атомобилном са загребачким регистрацијама за Београд а његовим аутомобилом је дошао до Руме, шта то значи?

Сведок Бошко Јовић: Ја сам мислио с обзиром на ситуацију каква је код нас и ја их зовем инстате, националисти, два, три пића и онда су велики Срби, да му не би неко разбио ауто или нешто ја сам му саветовао из тог разлога да он остави свој ауто. Мислим да је возио неки цип, није ландровер, скуп цип, види се да је скуп. Теоретски да му разбије било шта штета би била сигурно бар можда и чак пар хиљада евра, марака.

Председник већа: То сте чули од њега који ауто вози или сте?

Сведок Бошко Јовић: Видео сам, сачекао сам човека на прелазу, ја сам га сачекао.

Председник већа: Знам. Јел то тек тада саветујете када сте га сачекали?

Сведок Бошко Јовић: Када сам видео са чиме је дошао, ја сам мислио да ће доћи са неким нормалним аутом, ипак ако иде за Београд а још у то време је било тих тензија и наш ауто је и дан данас лупају тамо, неке регистарске ознаке. Са БГ идите у Хрватску, будите сигурни да ће у пола места нешто разбити.

Председник већа: Јел вама било познато колико ће Матековић да се задржи у Београду?

Сведок Бошко Јовић: Теоретски.

Председник већа: Не теоретски него да ли сте имали сазнања колико ће он да се задржи а теорија није сазнавање о томе колико ће неко да буде на једном месту јер не иде у истраживање месеца него је дошао у Београд. Реците.

Сведок Бошко Јовић: Када смо се срели планирао је можда да остане пар сати само у Београду, да се видимо, пиће и да се врати назад. Проблем је настао када сам га ја питао да ли ће, пошто сам се ја чуо са рођеним братом који је био у Сава центру на концерту, позвао ме је да дођем и ја онако из куртоазије сам га питао да ли хоће да иде и он на шта је он човек пристао и због тога се задржао иначе он ја верујем у 8, 9 иначе би се вратио сигурно у Хрватску.

Председник већа: Да ли је његов разлог посете Србији и Београду био да се види са вама или је он имао неки други разлог?

Сведок Бошко Јовић: Колико ја знам дошао је самном да се види. Самном се и чуо и самном је дошао да се види.

Председник већа: Знате ли можда телефон, број којим се он користио у то време?

Сведок Бошко Јовић: Не знам, нисам сигуран, имао је хрватску картицу.

Председник већа: А ваш број телефона који сте ви користили у то време?

Сведок Бошко Јовић: Имао сам и 064 и 063, не бих знао тачно. Више сам их променио.

Председник већа: Сетите се који сте користили или сте мењали и комуницирали једном са једне картице, други пут са друге.

Сведок Бошко Јовић: Свој приватни и свој службени телефон. Са њим сам причао својим приватним телефоном нисам користио у службене сврхе телефон. То је сто посто. За моје приватне разговоре ја не верујем да сам у животу два, три разговора.

Председник већа: Онда вам је лако да кажете који сте телефон користили.

Сведок Бошко Јовић: 064.

Председник већа: Јел тај више број не користите?

Сведок Бошко Јовић: Био је при пејд. Након што су ме ови дрндали у УБОПОК-у ја сам бацио све те картице. Када су ми они дрљали тамо телефон ја сам након тога узео и побацао све те картице.

Председник већа: Кажете идете на Аду циганлију у неки ресторан.

Сведок Бошко Јовић: На хиподрому.

Председник већа: А кажете ви слабо познајете кафане па како баш, јел вас водио Матековић и одбрао место где ћете да ручате или сте ви са њим тако одредили место. На Хиподрому има више ресторана па можете ли да се сетите ко је то одређивао, како сте се договарали, да ли је то било успут, ад хок или тако, на који начин?

Сведок Бошко Јовић: Ја сам га одвео тамо у локал. Ја сам га одвео пошто сам био ранијих година једном или два, три пута у том ресторану, миран је, није толико гужва може на миру човек да разговара ја сам га одвео тамо.

Председник већа: И завршили сте ручак и где одлазите онда?

Сведок Бошко Јовић: Онда смо ишли до Сава центра, не до Сава центра, прво смо отишли у Кнез Михаилову улицу, тамо смо провели извесно време, мало шетња, пиће, мислим да је куповао неке ЦД-ове, тачно шта немам појма.

Председник већа: И?

Сведок Бошко Јовић: Након тога је кренуо да купује неке тренерке па сам му ја саветовао да је боље да оде на Бањицу јер тамо на Бањици има онај центар поред базена, пошто сам долазио па знам да има те дисконтне цене и тамо сам га одвезао, ту је он шврљао а ја сам на можда 15-20 минута скокнуо само да се видим са Никић Лазом да му понесем плату кући мајци, то је то.

Председник већа: Ви његовој мајци да носите плату?

Сведок Бошко Јовић: Па живи у Бачкој Паланци.

Председник већа: Он да вам преда новац да ви однесете?

Сведок Бошко Јовић: Да.

Председник већа: Јел вам дао новац?

Сведок Бошко Јовић: Јесте. То је део, 10-ог је била плата, значи.

Председник већа: А ко је примио вашу плату?

Сведок Бошко Јовић: Ми смо паре у кешу добијали, увек смо добијали паре у кешу, он је своју добио у Београду а мајка му је пензионерка и живи у Бачкој Паланци.

Председник већа: Не питам ја за Лазу него питам за вас.

Сведок Бошко Јовић: Ја сам узео своје паре.

Председник већа: Значи радили сте 10-ог.

Сведок Бошко Јовић: Нисам радио него сам покупио паре.

Председник већа: Где?

Сведок Бошко Јовић: И мени неко донесе плату када нисам у јединици.

Председник већа: Али 10-ог тог.

Сведок Бошко Јовић: 10-ог сам у команди узео.

Председник већа: Где? У Београду?

Сведок Бошко Јовић: Да у команди.

Председник већа: Овде у Београду?

Сведок Бошко Јовић: Па да.

Председник већа: Значи ви сте стално тако циркулисали, сваки дан по два пута до Београда?

Сведок Бошко Јовић: Госпођо, ја сам знао и по пет, шест пута у току дана да идем Кула – Београд и друге релације. Ја не знам у чему је проблем да ли сам два или три пута долазио.

Председник већа: Слушајте да вам ја нешто кажем, није никакв проблем, ви сте слободан грађанин можете да идете где хоћете, али када вас нешто питам пошто сте положили заклетву онда морате и да одговарате а и када одговарате водите рачуна о томе да сте положили заклетву.

Сведок Бошко Јовић: Добро. О кеј.

Председник већа: Нисте неуки. Ето тако. Мало пре сте рекли да нисте радили три дана и зато вас питам, а сада кажете били сте 10-ог па сте примили плату, па сте били 11-ог, па сте били 12-ог.

Сведок Бошко Јовић: Био сам два дана заредом у Београду. Можда сам и 12-ог узео у Команди. Човек ме звао да њему понесем плату кући, то је било 11-ти.

Председник већа: Након овог доласка у Кули када видите Тојага Жељка тамо у Кули?

Сведок Бошко Јовић: Тојагу? Мислим да сам и њега видео. Мислим да је он заједно са нама дошао тамо. Мислим, нећу да тврдим.

Председник већа: Мислите или не знате? Јесте ли га видели уопште тамо 12-ог марта.

Сведок Бошко Јовић: 12-ог јесам видео, 12-ог сам га видео пошто је КБП. 12-ог сам га видео сигурно.

Председник већа: Тамо када сте дошли у Кулу 12-ог увече, рекли сте да дошли у Кулу, јесте ли га видели или не?

Сведок Бошко Јовић: Нисам сигуран, не могу да тврдим.

Председник већа: Познајете ли ви припадника Пејаковић Сашу?

Сведок Бошко Јовић: Знам.

Председник већа: Када сте њега видели након одласка у Кулу?

Сведок Бошко Јовић: То не могу да тврдим. Не знам. Не могу да тврдим зато што је велики конвој био, тако да не могу да тврдим да сам све припаднике видео, поменично за сваког.

Председник већа: Не питам вас ја да ли сте ви њега видели у конвоју ја сам вас питала када сте видели Пејаковић Сашу у Кули? Да ли сте га уопште видели?

Сведок Бошко Јовић: Не могу да вам тврдим да ли сам га видео. Формацијски мени није припадао, тако да не могу да тврдим да ли сам га видео.

Председник већа: А јел вам Тојага формацијски припада?

Сведок Бошко Јовић: Он не припада мени формацијски.

Председник већа: А њега сте видели?

Сведок Бошко Јовић: Њега сам видео 100% овде у команди на Сењаку, мислим да сам га виђао и у Кули.

Председник већа: А када сте га видели у Кули?

Сведок Бошко Јовић: Не могу да вам тврдим тачно када сам свакога буквално видео сваки дан, где сам видео јер ја сам када смо дошли у Кулу, сутрадан се одмах и врћао за Београд, мислим да сам се 13-ог враћао за Београд и 14-ог да сам ишао и тада мислим.

Председник већа: Немојте да вршите замену теза, ја вас то нисам питала. Ја сам питала. Само ми реците са да или не. Сећате ли се, не сећате се, јесте ли видели или нисте?

Сведок Бошко Јовић: Не сећам се.

Председник већа: Значи не сећате се када сте Тојагу видели.

Сведок Бошко Јовић: У Кули?

Председник већа: Да.

Сведок Бошко Јовић: Не сећам се. Виђао сам га сигурно.

Председник већа: Био је у конвоју за Кулу, је ли тако?

Сведок Бошко Јовић: Претпостављам да је требао да буде у конвоју.

Председник већа: Рекли сте мало пре да сте га видели у конвоју.

Сведок Бошко Јовић: Ми када смо излазили из базе, то је била формирана читава колона возила, тачно ко је у ком возилу био.

Председник већа: То вас нисам пита. Ви сте мало пре рекли да сте га видели у конвоју. Ја вас питам када сте га видели у Кули, рекли сте да се не сећате да сте га видели у Кули, сад само то питање конвоја, у ком тренутку конвој креће за Београд и колико пре, да ли у току вожње до Куле, у укрцавању тамо са Сењака, где у ком тренутку видите Жељка Тојагу?

Сведок Бошко Јовић: Када смо излазили из команде сигурно сам га тада видео да је ушао у возило.

Председник већа: Како обично припадници улазе у колону, по неком одређеном распореду или?

Сведок Бошко Јовић: Теоретски да је то све нормално зна се како се формира колона, пошто су припадници долазили са разних страна, неки људи су већ чекали тамо у аутима, мислим ови да ли из Лесковца, ови први да су стигли, то је била читава колона у тој улици, не знам како се зове ту где је команда, по оном макадаму. Ту је била једна група, да ли је још ту низ улицу била још једна.

Председник већа: Који је ваш конкретно задатак био у јединици за специјалне операције?

Сведок Бошко Јовић: За који период питате?

Председник већа: У овом периоду о коме говоримо, крај 2002. до почетка 2003. године?

Сведок Бошко Јовић: Тада сам био шеф инструкторског тима.

Председник већа: Колико је било људи у том вашем тиму?

Сведок Бошко Јовић: Варијало је али мислим 20 људи. Било је периода када је било и више од 18 до 24, 25, варијало је пошто је било премештања људи.

Председник већа: Који је задатак био тог тима?

Сведок Бошко Јовић: Основни задатај је била обука припадника јединице из појединих специјалности. Постојало је више инструктора за сваку специјалност и изводили су обуку првенствено са новим припадницима, са њима су најинтезивније радили, са осталим специјалистичким тимовима смо имали ређе обуку али у принципу то је била ужа стручна.

Председник већа: Да ли је вама познато да ли је Јединица за специјалне операције у свом наоружању имала пушку «Хеклер Кох».

Сведок Бошко Јовић: Коју?

Председник већа: Г.

Сведок Бошко Јовић: Који «Г»?

Председник већа: «Г 3».

Сведок Бошко Јовић: Имала је и «Г3».

Председник већа: Можете нам рећи на који начин сте могли да дођете до те пушке и да ли су припадници јединице вршили обуку на тој пушци?

Сведок Бошко Јовић: До те пушке је могао доћи шеф тима само. Она је стајала у магацину специјалне опере. До те пушке је могао доћи шеф тима. Теоретски шеф тима било ког организационог дела је могао доћи до те пушке. За извођење обуке типа расклапање, склапање, саставни делови, ја мислим да је било око 10 тих пушака и оне су углавном, те пушке коришћене на обуцу када су долазили млади потенцијални кандидати. Она је коришћена у салати, салата теоретски, да вам објасним шта је?

Председник већа: Објасните.

Сведок Бошко Јовић: То је обука из области наоружања и наставе гађања. Узме се једно шаторско крило, расклопи се како кад, у почетку мањи број оружја, пиштољи, пушке разних калибара и то се све убаци у тај назови цак, протресе, промуља и да се припаднику да у што крајем временском периоду састави сво то наоружање. Теоретски то је «салата», за то је коришћена.

Председник већа: Да ли су они гађали из те пушке?

Сведок Бошко Јовић: Те пушке толико су пута расклапане и биле у тој салати, ја бизона са њом не би гађао.

Председник већа: Молим?

Сведок Бошко Јовић: Ја бизона са тим пушкама из салате не би гађао.

Председник већа: Рекли сте да има 10.

Сведок Бошко Јовић: Десет.

Председник већа: Са ознаком ГЗ.

Сведок Бошко Јовић: Да.

Председник већа: Да ли је била обавеза шефа тима да после сваке обуке врати одмах ту пушку?

Сведок Бошко Јовић: Јесте. О томе сигурно постоји редовна евиденција код нашег човека што је радио у специјалном магацину. Значи Свети Петар није могао узети нешто а да није било заведено.

Председник већа: Значи та пушка је била у специјалном магацину?

Сведок Бошко Јовић: У специјалном магацину. Не та, десет њих, било је ту још Г, има «Хеклер Кох» још ГЗЗ, има разних хеклера.

Председник већа: Можете ли ми објаснити зашто се та пушка налазила у специјалном магацину ако је тако зовете «салата».

Сведок Бошко Јовић: Тамо је стајало и друго наоружање које је коришћено у обуци и настави гађања зато што их је било мало или зато што нису били формацијско оружје, нису коришћене у редовној обуци у редовном гађању али било је глупо да стоје на лично задужење код припадника тако да су стајале у магацину и за потребе обуке, да ли ових нових припадника који долазе на дрил, да ли ових припадника који раде по тимовима, чисто да одржавају кондицију склапања и расклапања пушке, повремено су узимане. Није то често колико можда замишљате. Било је 15-ак тимова, можда у току године сваки тим не више од једном, два пута да је узимао ту пушку ради расклапања. Не верујем. Нисам

водио евиденцију. Та евиденција сигурно постоји. То се може проверити.

Председник већа: Кажете она се узима на захтев шефа тима.

Сведок Бошко Јовић: Да.

Председник већа: Објасните на који начин.

Сведок Бошко Јовић: Шеф тима према плану и програму из обуке, конкретно из области наоружања и настава гађања када има план и програм рада са страним стрељачким наоружањем сваки шеф тима цени које наоружање од страног које ми не користимо у нашој редовној употреби са којим ће да ради, цени колико припадници добро или лоше раде са неким типом страног наоружања, одлази тамо, задужује не једну пушку, они задуже обично две, три пушке, можда и неки ручни бацач, било које наоружање које му падне на памет он оде и задужи и изводи наставу сваки шеф тима са својим припадницима. Ако му нешто не иде или сматра да ће се то боље обавити онда ангажује неког од инструктора који је задужен за наоружање и наставу гађања.

Председник већа: Мало пре сте рекли да је то обично коришћено за обуку оних који тек долазе у јединицу јел тако?

Сведок Бошко Јовић: То је била најчешћа намена тог наоружања пошто смо ми дрилове имали некад једном годишње, некада два пута, зависи колико скупимо кандидата.

Председник већа: Да ли је могао шеф тима узме и без обзира да ли изводи обуку или не? Ко је то контролисао?

Сведок Бошко Јовић: У ком смислу да је узме?

Председник већа: Да требају ту пушку.

Сведок Бошко Јовић: Без да прође кроз књигу доле у магацину? Није.

Председник већа: Не питам вас без да прође него да ли је могао да је требају а да му не треба за обуку тих нових кадрова?

Сведок Бошко Јовић: То је већ у домену шта су они мислили. Званично су одлазили и узимали за, јер има план и програм обуке, подносе се и дневни извештаји ко је шта радио, подносе се недељни и

месечни извештаји. Он наведе да је то ради а да ли је он њу држао у магацину или ту код себе у канцеларији тај дан то стварно немам увид.

Председник већа: Када сте говорили о Матековићу да сте га оставили у хотелу «Парк» у Новом Саду јесте ли ви приликом тог његовог остављања ту договорили време када ћете се видети сутрадан са њим?

Сведок Бошко Јовић: Јесте. Ја сам му био рекао да ћу доћи раније ујутру да га одвезем тамо до аута. Ипак сам хтео да искористим нешто од тих слободних дана што сам имао. Ипак сам имао обавезу чим сам га довео ту да га вратим до аута барем сам ја лично осећао. Званично нисам имао никакву обавезу.

Председник већа: Да ли вам је познато са којом путном исправом је он ушао у Србију.

Сведок Бошко Јовић: Регуларно је ушао, мислим да је хрватска путна исправа. Без икаквих. Мислим да се и такса плаћала у то време, и таксу је платио, све је по ПС било, једино што сам га ја сачекао ту пошто нисам хтео да иде сам него да идемо заједно.

Председник већа: Има судија Лукић додатно питање.

Судија Милимир Лукић: Рекли сте да сте били шеф инструкторског тима у периоду о којем причамо сада.

Сведок Бошко Јовић: Да.

Судија Милимир Лукић: Које су ваше квалификације?

Сведок Бошко Јовић: За?

Судија Милимир Лукић: Уопште квалификације које вас опредељују да будете шеф инструкторског тима у ЈСО-у.

Сведок Бошко Јовић: Мислим да су у питању лична процена старешина у то време. Нисам био ништа ни бољи ни гори од осталих по мојој процени.

Судија Милимир Лукић: Инструктори обучавају припаднике а ви сте шеф инструкторима, шта је опредељивало вас да поставља на то место? Кажете да сте правник били.

Сведок Бошко Јовић: Да, био сам правник.

Судија Милимир Лукић: Када?

Сведок Бошко Јовић: У то време, мислим да нисам дипломирао, остао ми је дипломски. Једно шест, седам година нисам отишао да дипломирам због других обавеза, по теренима, ратишта и то.

Судија Милимир Лукић: Значи искуство непосредно јел тако?

Сведок Бошко Јовић: Па вероватно, ја претпостављам да је то било. Не знам. Можда сам био симпатичан, не могу да тврдим.

Судија Милимир Лукић: Да ли имате формалне квалификације или на основу неког искуства?

Сведок Бошко Јовић: Па био сам дуго година у специјалним јединицама, био сам на обукама, био сам ангажован у доста операција, вероватно су ме зато предложили или можда сам и симпатичан био.

Судија Милимир Лукић: Јел имате неку ужу специјалност?

Сведок Бошко Јовић: Непосредно блиска борба.

Судија Милимир Лукић: Можете ли ближе да нам објасните како се стиже до стана окр. Звездана Јовановића, кажете не знате адресу.

Сведок Бошко Јовић: Најједноставније, са ауто пута када идете скренете, овде се искључите горе, прво искључење, не знам како се зове.

Судија Милимир Лукић: Мало ближе да би разјаснили.

Сведок Бошко Јовић: Не прва, ова искључења како се зове, код Метроа скренете, изађете горе, том улицом идете, други или трећи семафор када се иде према гробљу, Новом бежанијском, ту скренете десно, прво скретање семафора, где има условно лево скренете лево и идете.

Председник већа: Који семафор? Други или трећи?

Сведок Бошко Јовић: Имате и први који можете условно.

Председник већа: Ви стално причате, када год нешто причате код вас има, никада нема један предмет, један објекат, једна ствар, једна

особа, увек има две и три и никада нисте конкретни у односу на шта се изјашњавате.

Сведок Бошко Јовић: Па не знам улице.

Председник већа: Опишите тај ваш пут до стана Звездана Јовановића.

Сведок Бошко Јовић: Једноставно. Кажем горе ту где је сада тржни центар Меркур, ту се искључите, нисам Београђанин, не знам београдске улице. Искључите се.

Председник већа: На коју страну се искључите, лево или десно?

Сведок Бошко Јовић: Десно се икључим, кад се попнете горе кренете десно, идете, мислим трећи семафор, скретање, иде се за то Бежанијско гробље, ја не знам улица како се зове, хиљаду пута сам ту прошао, ту се скрене, мислим да је у питању други семафор али први на коме је дозвољено условно лево скретање, скренете ту лево, идете право и пролази се поред ове улице где је наш хотел полицијски, продужите горе и то је од тог задњег семафора шесто метара прво скретање десно, друга зграда, ту је сива силикатна цигла, није проблем никаква. Сад улица како се зове немам појма. Не знам у Паланци улице како се зову.

Судија Милимир Лукић: Немам више питања. Лепо сте то објаснили.

Председник већа: Мало пре сте рекли да сте били припадник радних служби јединица. Ајте побројте нам када сте почели да радите и где сте све радили.

Сведок Бошко Јовић: Када сам завршио средњу школу дошао сам, прво сам био распоређен тамо у МСУП Бачка Паланка, где сам био распоређен на послове полицајца где сам, три године сам се водио ту да радим, прешао сам у новосадски САЈТ, мислим да је у питању 1993. године, не знам тачно, решења, пошто код нас решења датирају, лупају, шамарају, то не могу да тврдим, ту сам био док јединицу нису расформирали, мислим да је био октобар или новембар месец 1998. године и тада смо прешли у ЈСО и тамо се водим званично, ја мислим да је решење од 1. фебруара, мислим, не могу ништа да тврдим, то све иде антидатирано кад си дошао и где си био не могу да тврдим.

Председник већа: Мало пре сте рекли да сте правник по занимању, па сада нисам разумела када сте почели да радите после средње школе?

Сведок Бошко Јовић: Одмах после средње школе ја сам почео да радим.

Председник већа: Али сте се успут школовали јел?

Сведок Бошко Јовић: Успут сам се школовао, да. Иначе у старту сам радио као полицајац.

Председник већа: А, шта сада тренутно, на којим пословима тренутно радите?

Сведок Јовић Бошко: Тренутно, па мислим да се зове решење помоћник командира за унапређење и развој интервентних јединица. Мислим, не тврдим.

Председник већа: А, да ли има та интервентна јединица код вас?

Сведок Јовић Бошко: То је типско решење. До сада су били чиновни, сада су функције, звања.

Председник већа: Добро, ја вас питам на којим пословима радите, не питам вас на каквом...

Сведок Јовић Бошко: Помоћник командира за јавни ред и мир, полиција би рекла, по решењу немам појма.

Председник већа: Добро. То ме интересује. Да ли заменик Специјалног тужиоца има питања за сведока?

Заменик Специјалног тужиоца: Једно питање. Када сте били на Копаонику, ви сте вођа треће смене?

Сведок Јовић Бошко: Јесам.

Заменик Специјалног тужиоца: Да ли су припадници ваше смене носили пушке?

Сведок Јовић Бошко: Имали су. Понели су.

Заменик Специјалног тужиоца: По ком систему су носили?

Сведок Јовић Бошко: По сваком. Сваки тим, за сваког трећег или четвртог припадника био је дужан да понесе дуго наоружање аутоматску пушку.

Заменик Специјалног тужиоца: Смена која је одлазила?

Сведок Јовић Бошко: Да.

Заменик Специјалног тужиоца: То је друга смена?

Сведок Јовић Бошко: То је друга смена.

Заменик Специјалног тужиоца: Да ли сте видели пушке код њих?

Сведок Јовић Бошко: Тамо су транспортовани у сандуцима. 100% су их имали. Нисам их физички видео. Видео сам сандуке, јер су их носили у сандуцима редовно, због чувања.

Заменик Специјалног тужиоца: Видели сте сандуке за оружје, за пушке?

Сведок Јовић Бошко: Да.

Заменик Специјалног тужиоца: Немам више питања.

Председник већа: Да ли пуномоћници оштећених имају питања? Адвокат Срђа Поповић изволите.

Адв.Срђа Поповић: Ви сте казали да 12-ог нисте радили, да сте имали неке приватне обавезе. Какве обавезе?

Сведок Јовић Бошко: Имао сам слободне дане. Имао сам три слободна дана.

Адв.Срђа Поповић: Не. Казали сте имао сам неке приватне обавезе. Какве обавезе?

Сведок Јовић Бошко: Па једноставно нисам хтео да радим. Хтео сам своје слободно време да искористим како ја хоћу.

Адв.Срђа Поповић: Да ли је то у вези са овим доласком...

Сведок Јовић Бошко: Он ме мало пореметио. Ја сам планирао, вероватно другачије бих провео своје слободне дане, да ме није изненадио са послом.

Адв.Срђа Поповић: А, нисте узели слободне дане због њега?

Сведок Јовић Бошко: Не. Нисам. Ја сам, не знам тачно датум који је у питању. Од понедељка сам био слободан. Који је дан то био, немам појма. Искрено говорећи...

Адв.Срђа Поповић: Када сте добили ви ту касету која је била снимљена бетон, када сте је добили и од кога?

Сведок Јовић Бошко: Нисам је добио. Ја сам био задужен за обуку. Значи када је снимано, касете су код мене и остале.

Адв.Срђа Поповић: Добили сте је када?

Сведок Јовић Бошко: Ту конкретну?

Адв.Срђа Поповић: Да.

Сведок Јовић Бошко: Можда и пар месеци раније.

Адв.Срђа Поповић: И када вам је Звездан Јовановић тражио ту касету, да му донесете?

Сведок Јовић Бошко: Мислим да сам му ја остао дужан ту касету можда и више од месец дана сам ја био кратак за ту касету.

Адв.Срђа Поповић: И та вам је касета била у колима?

Сведок Јовић Бошко: Била ми је у фирми. Значи она је стајала код нас у фирми. Значи у канцеларији то је иде у касету, има посебна касета где материјал не може да се носи како ко хоће.

Адв.Срђа Поповић: А, како се та касета нашла у вашим колима 12-ог?

Сведок Јовић Бошко: Зато што сам ја био у обавези да ту касету пребацим на ВХС и да му је донесем, што нисам урадио. Прво пре Копаоника сам се замајавао са нашим инструкторима који су...

Адв.Срђа Поповић: Колико је дуго та касета била у вашим колима?

Сведок Јовић Бошко: Ја мислим дан или два је била. Ми смо се чули телефоном, али ја сам из неких разлога омануо.

Адв.Срђа Поповић: 11-ог сте били у Београду и имали сте касету у колима?

Сведок Јовић Бошко: Да.

Адв.Срђа Поповић: Зашто је нисте однели?

Сведок Јовић Бошко: Чули смо се, а ја мислим да је он био спречен. Мислим нешто са падобранима, скакањем, са нечим, он је био спречен, ја сам могао тада, али он није могао.

Адв.Срђа Поповић: А, чули сте се 11-ог и ви сте се нудили да му донесете касету...

Сведок Јовић Бошко: Зато што сам у Београду и остала ми је у ауту.

Адв.Срђа Поповић: А, он је био спречен?

Сведок Јовић Бошко: Он је био спречен. Он је имао неке обавезе. Ја мислим да је у питању падоборанство.

Адв.Срђа Поповић: А, добро. Током тих протеклих месец дана, да ли сте покушавали још некада да му доставите ту касету?

Сведок Јовић Бошко: Нисам, зато што сам се ја вратио са годишњег, негде почетак фебруара и имао сам обавезе у Вишој школи, овде у Земуну пошто су инструктори, нисам сигуран ко још, похађали наставу из енглеског и информатике и зато сам ја упао да будем шеф треће смене.

Адв.Срђа Поповић: Колико ви често долазите у Београд?

Сведок Јовић Бошко: Дневно?

Адв.Срђа Поповић: Не, не. Колико често месечно долазите?

Сведок Јовић Бошко: Не знам. Сам ђаво може да утврди. Некада је било дана и по три, четири пута без икаквог проблема да дођем у Београд и вратим се назад за Кулу.

Адв.Срђа Поповић: А, током фебруара?

Сведок Јовић Бошко: Током фебруара, па нисам могао много, зато што сам био на годишњем. Значи нисам уопште био у земљи.

Адв.Срђа Поповић: Када сте били на годишњем?

Сведок Јовић Бошко: Око српске Нове године сам отишао на годишњи. Тачно датум...

Адв.Срђа Поповић: Добро. Колико вам је трајао годишњи одмор?

Сведок Јовић Бошко: Ја мислим да сам искористио цео, једно 20 дана, јер у августу када су они ишли ја нисам био.

Адв.Срђа Поповић: Добро. То значи негде 05. фебруара сте се вратили на Косово, је ли тако?

Сведок Јовић Бошко: Да. Од прилике тако.

Адв.Срђа Поповић: Е, сада од 05.фебруара до 12.марта колико пута сте били у Београду?

Сведок Јовић Бошко: Па нећу претерати, ако кажем можда 100 пута.

Адв.Срђа Поповић: И све време вам стоји касета у колима?

Сведок Јовић Бошко: Не. Није ми стајала сво време.

Адв.Срђа Поповић: Када сте је ставили у кола?

Сведок Јовић Бошко: Значи ја сам њу први пут понео. Мислим 11-ог.

Председник већа: Сачекајте мало. Нисам пазила, гледала сам нешто.

Сведок Јовић Бошко: Мислим 11-ог да сам је ставио, мислим да сам ишао за Београд, слагаћу вас, дан, два ми је стајала у ауту.

Адв.Срђа Поповић: Ви сте сада трећи пут током вашег сведочења казали слагаћу вас. Шта вам је, је ли то вама узречица, шта је то?

Сведок Јовић Бошко: Па, јесте мени је узречица. Извињавам се.

Адв.Срђа Поповић: Немојте да се извињавате.

Сведок Јовић Бошко: Извињавам се што вас можда доводим у конфузију, али то је мени изрека.

Адв.Срђа Поповић: Где сте ви оставили у Руми, Матековићева кола?

Сведок Јовић Бошко: На наплатној рампи.

Адв.Срђа Поповић: Где?

Сведок Јовић Бошко: Наплатна рампа.

Адв.Срђа Поповић: Тамо сте оставили кола?

Сведок Јовић Бошко: Да. Има паркинг. Постоји паркинг који користе радници тамо.

Адв.Срђа Поповић: Зашто сте мислили да је то место безбедније, него паркинг у Београду?

Председник већа: Није смешно, немојте молим вас да се смејете.

Сведок Јовић Бошко: Па, није моја лична процена ту на ауто-путу, пошто је наплатна рампа, значи ту пролазе. Постоје ови људи који раде на рампи. Постоје мислим полиција нон-стоп има пункт тамо. Мислим да нема бољег места, стално је под надзором, тешко је ауто ту разбити. То је била моја мотивација. Ако, ви мислите да је у Београду безбедније...

Председник већа: Немојте коментарисати, само одговорите на питање.

Адв.Срђа Поповић: Ја сам вас само питао? Немојте да се свађате самном. На Копаонику ви сте били по собама, по више вас, је ли тако?

Сведок Јовић Бошко: Три, до четири у соби.

Адв.Срђа Поповић: Са ким сте ви били у соби?

Сведок Јовић Бошко: Ја сам био са Лазићем, са инструктором Лазићем и Меџиком.

Адв.Срђа Поповић: Вас тројица?

Сведок Јовић Бошко: Да. Нас троје је било у соби.

Адв.Срђа Поповић: И још једну само ствар да вас питам. Ви кажете да се 10-15 година познајете са Звезданом Јовановићем?

Сведок Јовић Бошко: Да.

Адв.Срђа Поповић: Јесте ли били на ратиштима заједно?

Сведок Јовић Бошко: Не на свим. Ја сам од 1999. године.

Адв.Срђа Поповић: Где сте били?

Сведок Јовић Бошко: Па добро ја то зовем ратиште, зато што је борбени терен, али на Косову...

Адв.Срђа Поповић: Не можете тако. Ја вас питам...

Сведок Јовић Бошко: Па, добро ја то зовем, зато што је то за мене био рат, не знам за вас овде из Београда.

Адв.Срђа Поповић: Где?

Сведок Јовић Бошко: Ја сам од 1999. године. Значи од 1999. године.

Председник већа: Сачекајте мало само молим вас. Ајте, изнесите примедбу.

Адв.Слободан Миливојевић: Да ли ће те ми дозволити да ставим примедбу?

Председник већа: Ставите.

Адв.Слободан Миливојевић: Овде пуномоћник покушава нека ми замене и нека ми не замере, нема везе, али иначе пуномоћници су

учесници и у неким другим поступцима у којима се штите хрватски грађани против наводних «српских злочинаца». Овде се покушава да се на неки начин открије где је све ова Јединица ратовала. Мислим да на ово питање сведок не треба да

Председник већа: Не можете ви то тако колега, молим вас. Не можете ви да оцењујете на која ће питања сведок одговорити. То ће он сам оцењивати и процењивати.

Адв.Слободан Миливојевић: Мислим да он није ослобођен ни чувања тајне, а са друге стране мислим да то није предмет овог поступка, где се он борио и са ким се борио, на шта то личи.

Председник већа: Колега нисте ви његов бранилац. Молим вас колега. То већ прелази границе уопште онога што је ваш задатак.

Адв.Слободан Миливојевић: Председниче, али ви сте као председник већа и сваки судија члан овог већа је дужан да води рачуна о томе да се поштује интегритет сведока. Ја нисам ...

Председник већа: Чиме је угрожен интегритет сведока. Што пита где је био?

Адв.Слободан Миливојевић: Прво начином постављања питања још пре тога. Чему, где је био на ратишту?

Председник већа: Питао је да ли је био на ратишту, а не где је био на ратишту.

Сведок Јовић Бошко: Не било је питање где сам био са њим на ратишту.

Председник већа: Изволите колега.

Адв.Ненад Вукасовић: Колико видите све време саслушања овог сведока, ја ни једну једину реч нисам рекао...

Председник већа: Молим?

Адв.Ненад Вукасовић: Све време саслушања овог сведока ни једну једину реч, нити сам рекао, нити сам било шта интервенисао, али овог момента, једноставно се противим уопште питању где је био на ратишту. Ја знам то што ви мислите ...

Председник већа: Сведок је добио упозорење молим вас, мало пре.

Адв.Ненад Вукасовић: То, где је био на ратишту, то је везано за Јединицу и управо ово о чему је рекао колега Боба Миливојевић.

Председник већа: Извините молим вас. Ви претерујете. Значи да су сви људи који су били на ратишту одговорни за ратне злочине.

Адв.Ненад Вукасовић: Тако је. То је став...

Председник већа: Није уопште питање у том смеру било усмерено. Молим вас седите. Одговорите на питање, ако можете, ако не, ви реците не могу.

Сведок Јовић Бошко: Шта?

Председник већа: На питање пуномоћника оштећених?

Сведок Јовић Бошко: Питао ме је где сам све са њим био на ратишту?

Председник већа: Добро.

Сведок Јовић Бошко: Ја од 1999. године сам тамо. Могли смо бити само на Косову ангажовани када су и сви, заједно са Звезданом.

Адв.Срђа Поповић: Ја само хоћу да објасним. Ја ово питање постављам, мене интересује период његовог односа са Звезданом Јовановићем.

Председник већа: Јасно ми је. Свима је јасно. Нису сви људи који су ратовали, многи су били припадници званичне војске, нису сви ратни злочинци. Немојте молим вас да тако људе категоришете. Нити их веће посматра тако, нити их било ко посматра тако.

Адв.Слободан Миливојевић: Председниче, мало пре док сте говорили и мени обратили тако то видим. Желим да кажем своје виђење врло кратко.

Председник већа: То ће те рећи када буду примедбе.

Адв.Слободан Миливојевић: Али, председниче, нема примедби. Ја једноставно желим само да дам врло кратко.

Председник већа: Приметићете после, када завршимо са сведоком. Молим вас. За сада не.

Сведок Јовић Бошко: Извињавам се. Могу и да питам ја нешто?

Председник већа: Па, не би то било укусно да кажете да су сви људи који су ратовали били ратни злочинци. Изволите пуномоћник.

Сведок Јовић Бошко: Могу ли ја нешто да питам?

Председник већа: Не можете ништа да питате.

Адв.Дошен Мајкић: Ја само имам једно питање, везано за одређене датуме и навођења која су овде наведени, с обзиром да рецимо један догађај као што је привођење које је наведено после убиства Премијера сведок је навео три датума, не сећам се које је тачно. Да ли су неки да кажем ванредни догађаји или специфичне околности у његовом приватном животу довели до тога да се он баш јако добро сећа оних догађаја и ствари које је радио 10., 11. и 12. јер по питању осталог смене на Копаонику, ми ту нисмо добили тачну информацију колико је то трајало датуми, али 10., 11. и 12. су баш врло прецизно наведени по питању слободних дана, обавеза и свега осталог?

Сведок Јовић Бошко: Па могу се сећати тог периода зато што сам и заглавио у притвор тамо због та два дана што сам био у Београду.

Адв.Дошен Мајкић: Немам више питања.

Сведок Јовић Бошко: Зато што су ме задржали.

Председник већа: Да ли пуномоћник оштећеног Веруовића има питања или не?

Одбрана да ли има питања за сведока? Не.

Да ли оптужени имају питања за сведока? Не.

Отпушта се сведок Јовић Бошко.

Да ли тражите надокану за данашњи долазак у суд?

Сведок Јовић Бошко: Не.

Председник већа: Добро. Хвала. Можете да идете.

Да ли се неко јавља за реч да примети нешто у односу на исказ сведока Јовић Бошка.

За реч се јавља заменик Специјалног тужиоца. Изволите.

Заменик Специјалног тужиоца: Ја стављам примедбу на целокупан исказ овог сведока и његову садржину, јер сматрам да је неистина.

Председник већа: Добро. Да ли пуномоћници оштећених имају примедби?

Адв.Срђа Поповић: Ја се придружујем.

Председник већа: Одбрана. Изволите. Бранилац опт. Улемек Милорада, адв. Слободан Миливојевић, изволите.

Адв.Слободан Миливојевић: У односу на садржај и изјаву овог сведока, апсолутно немам никаквих примедби. Наравно Специјални тужилац има своје разлоге због чега ставља примедбу на истинитост целокупне изјаве овога сведока што мислим да је апсурдно, но дужан сам да кажем да је моја реакција од мало пре била условљена последњим питањем пуномоћника Поповића, због тога што је својевремено српска власт доставила Хашком трибуналу списак од преко 200 људи, који су били...

Председник већа: То нема везе.

Адв.Слободан Миливојевић: Молим вас. Хоћете ли ми председниче допустити да кажем реченицу до краја...

Председник већа: Не. Нећу вам допустити то да кажете, јер то нема везе са исказом овог сведока. Ја ширити тему на Хашки трибунал и Хашки суд, ратне злочине, немам намеру у овом поступку.

Адв.Слободан Миливојевић: Управо из тих разлога председниче ја сам желео да ставим примедбу да не би ширили на ту тему.

Председник већа: Не брините око тога. О томе ћу ја водити рачуна. Изволите.

Адв.Слободан Миливојевић: Дакле, у питању је листа од 200 људи из јавног живота и полицијског састава која је достављена Хагу и за коју се тврдило да су међу којима је од прилике 60% жена за које се, који су иначе били доста актуелни у политици, за које се тврдило да су били учесници у ратним злочинима. Због тога сам желео да се спречи на било који начин апострофирање било ког дела где је ова Јединица учествовала. То је једини разлог.

Председник већа: Да ли се још неко јавља за реч. Адвокат Горан Петронијевић.

Адв.Горан Петронијевић: Немам примедби на исказ сведока. Сведока нисам знао ни ко је, ни шта је. Колега Вукасовић га је предложио и то сам сада сазнао. Имам примедби на ваше вођење данас поступка, то желим да кажем, а те примедбе имам на неке неформалности које сте употребили у овом поступку, у току данашњег претреса. Употребљавали сте реч едукација. Желим да верујем да то није злонамерно.

Председник већа: Сачекајте молим вас. Имате ли примедбу на исказ сведока, ако немате примедбу на исказ сведока и немате нешто да приметите, онда можете одмах да одустанете од даље речи.

Адв.Горан Петронијевић: Имам примедби јер нисте применили одредбе чл. 103, повредили сте тачније одредбе чл. 103, члана 90 и члана 331 Законика о кривичном поступку. Дакле, не бих образлагао, претпостављам да знате о чему се ради.

Председник већа: Да ли се још неко јавља за реч. Од бранилаца, не. Да ли оптужени Улемек који се мало пре јављао за реч остаје при свом захтеву или не? Не. Добро. Других примедби на исказ сведока немамо.

Молим вас позовите ове сведоке које данас нисмо стигли да саслушамо. Нисам се позвала колега на чланове, али сам прочитала то на шта сте се ви позвали.

Овако сутра ћемо саслушавати сведока Дејана Мијатовића, да знате. То је један од ових који је вршио увиђај и који је био недоступан данас, да њему не би одлагали. Значи сутра ћемо саслушати Дејана Мијатовића. Милисав Ђорђевић, је ли тако, Бојан Стојковић и Предраг Ћурчић.

Да вас претходно упознам да је веће донело решење и одредили смо за 15.01.2007. године саслушање по предлогу одбране Симовић Александра, Тизић Душана, Јелић Мирјане. Веће је по службеној дужности одредило саслушање у својству сведока Зоране Бајић, Поповић Александра и Китић Радована. То је за 15-и заказано за почетком у 09,30 часова. Значи 12-ог ћемо саслушавати Дејана Мијатовића, а Милисав Ђорђевић и Бојан Стојковић одређује се саслушање за 18.01. и Ћурчић Предраг. 18.01. у 09,30 часова, судница број 1, што је сведоцима саопштено и има служити уместо позива. Значи 18-и нам је попуњен. Такође упознајем све присутне да је веће донело решење да по предлогу одбране опт. Улемека је одредило за 16.01. саслушање Крсмановић Драгослава, Гулић Зорана и Петраковић Миће. Ви сте предложили више лица, а ми смо одабрали ова три лица. За 17.01. такође по предлогу одбране опт. Улемека саслушање Крстић Славише, Павасовић Жељка, Лончар Слободана. Сада смо ова лица пребацили за 18-и. Остаје нам 19-и, и да вас упознам да сам резервисала судницу број 2 за 23. и 24. јануар када ћемо наставити. У наставку упознаћу вас које ћемо доказе извести, а по вашим предлозима.

Записничар,

Председник већа-судија,